แผนที่

ภูมิศาสตร์

ชั้นมัธยมปลาย และ เตรียมอุดม

โดย

นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

พิมพ์จำหน่ายที่ ไทยวัฒนาพานิช

แผนที่-ภูมิศาสตร์

สำหรับชั้นมัธยมปลาย และ เตรียมอุดม

บรรจุแผนที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เหมาะแก่นักเรียนใช้เป็นแบบสำหรับฝึกหัดเขียนแผนที่ และใช้ประกอบบทเรียนวิชาภูมิศาสตร์-ประวัติศาสตร์

ของ

นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

(นายทวี แตงน้อย)

ครูใหญ่โรงเรียนประจำจังหวัดระยอง

เรียบเรียง

พิมพ์ครั้งที่สาม ๑๐,๐๐๐ ฉบับ

พ.ศ. ๒๔๙๔

ราคาเล่มละ ๑๔.๐๐ บาท

พิมพ์จำหน่ายที่ ไทยวัฒนาพานิช

เลขที่ ๑๘ ถนนไมตรีจิต พระนคร โทรศัพท์ ๒๐๘๐๗

(มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ)

คำนำในการพิมพ์ครั้งแรก

แผนที่—ภูมิศาสตร์ เล่มนี้ ผู้แต่งมุ่งหวังให้นักเรียนได้รับความสะดวกในการเรียน **แผนที่** และภูมิศาสตร์ ดังนี้ :—

(๑) แผนที่ทุกฉบับพิมพ์สอดสีชัดเจน และมีบทเรียนภูมิศาสตร์อย่างย่อ ๆ ประกอบไว้ด้วย

(๒) ชื่อทวีป มหาสมุทร ทะเล และเกาะ ฯ ล ฯ ได้ใช้ตามศัพท์ซึ่งทางราชการได้บัญญัติขึ้น

(๓) เส้นรุ้ง เส้นแวง เป็นเส้นโค้งตามสภาพของโลก เหมาะแก่นักเรียนชั้นสูงใช้เป็นแบบเรียน และได้ทำสมุดสำหรับฝึกหัดเขียนแผนที่ประเทศต่าง ๆ ใช้คู่กันด้วย

ฉะนั้น จึงหวังว่าหนังสือนี้คงเป็นประโยชน์แก่นักเรียนทั้งหลายตามสมควร

ทองใบ แตงน้อย

๑๐ พฤษภาคม ๒๔๙๑

คำนำในการพิมพ์ครั้งที่ ๓

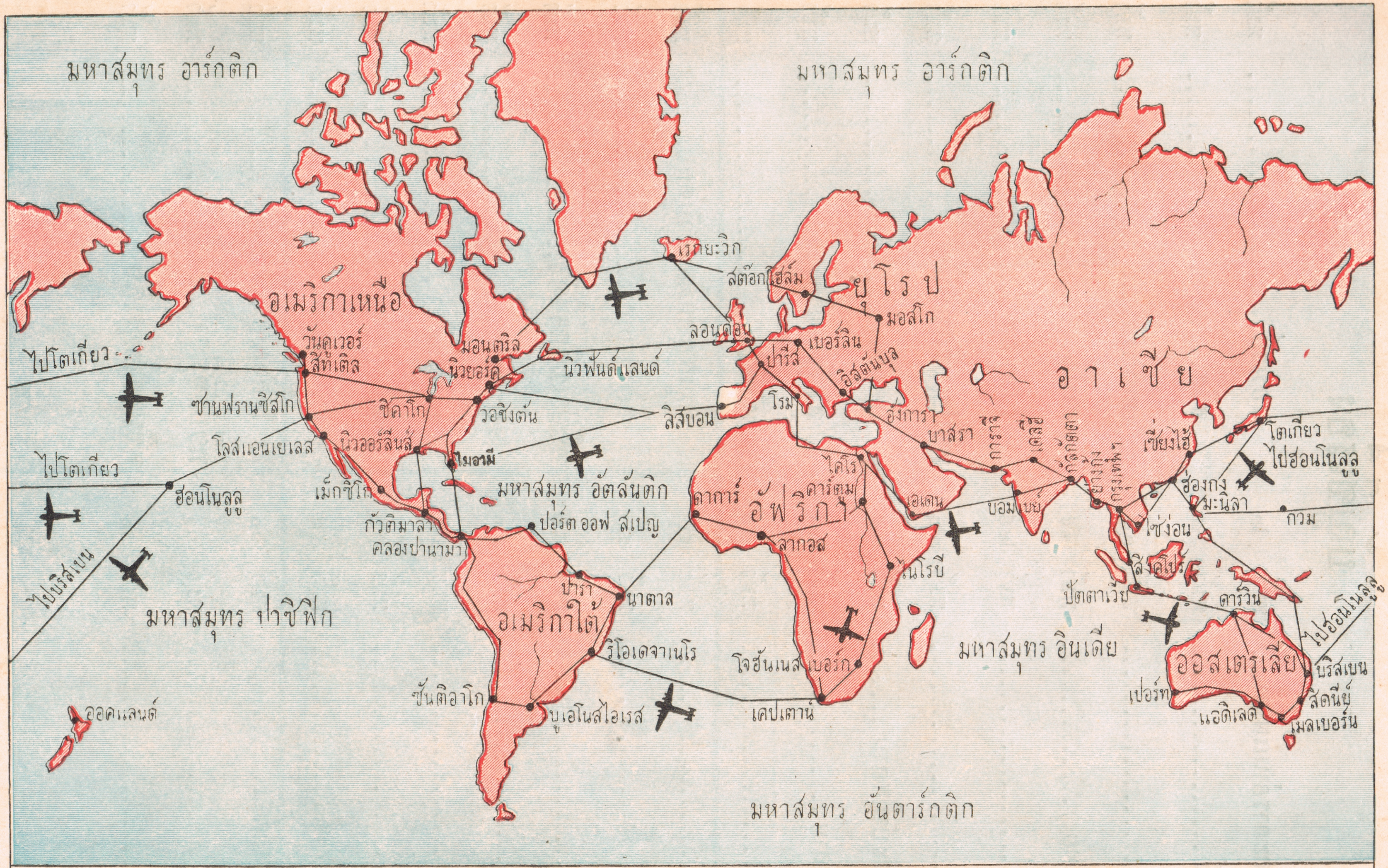
หนังสือ "**แผนที่—ภูมิศาสตร์**" เล่มนี้ ได้พิมพ์ออกจำหน่ายครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๑ และพิมพ์ครั้งที่สองเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๒ ปรากฏว่าเป็นที่นิยมแก่บรรดาครูอาจารย์และนักเรียนโดยทั่วไป สมกับความเจตนาดีของข้าพเจ้าที่มุ่งหวังให้ได้รับความสะดวกแก่การสอนการเรียนวิชาภูมิ—ประวัติศาสตร์และแผนที่

ในการพิมพ์ครั้งที่ ๓ นี้ ข้าพเจ้าได้แก้ไขบางสิ่งบางอย่างเพื่อให้เหมาะสมกับกาลสมัย และได้เพิ่มเติมแผนที่ให้มากขึ้นอีก เพียงพอที่จะใช้ประกอบการเรียนวิชาภูมิ—ประวัติศาสตร์ในชั้นมัธยมปลาย และเตรียมอุดม ตลอดจนนักเรียนฝึกหัดครู จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้ คงจะอำนวยประโยชน์แก่นักเรียนและผู้สนใจศึกษาหาความรู้ทั้งหลายตามสมควร

ในที่สุดนี้ ข้าพเจ้าขอได้รับอภัยในการบกพร่องทั้งหลาย เพราะการทำหนังสือที่ต้องใช้ความประณีตเป็นอย่างมากเช่นนี้ อาจจะมีสิ่งผิดพลาดคลาดเคลื่อนบ้างเป็นธรรมดา และข้าพเจ้าขอแสดงความเคารพอย่างสูงต่อบุรพาจารย์ทุกท่าน ซึ่งได้ค้นคว้าแต่งตำราไว้ในกาลก่อน อันเป็นที่มาของหนังสือเล่มนี้

ทองใบ แตงน้อย

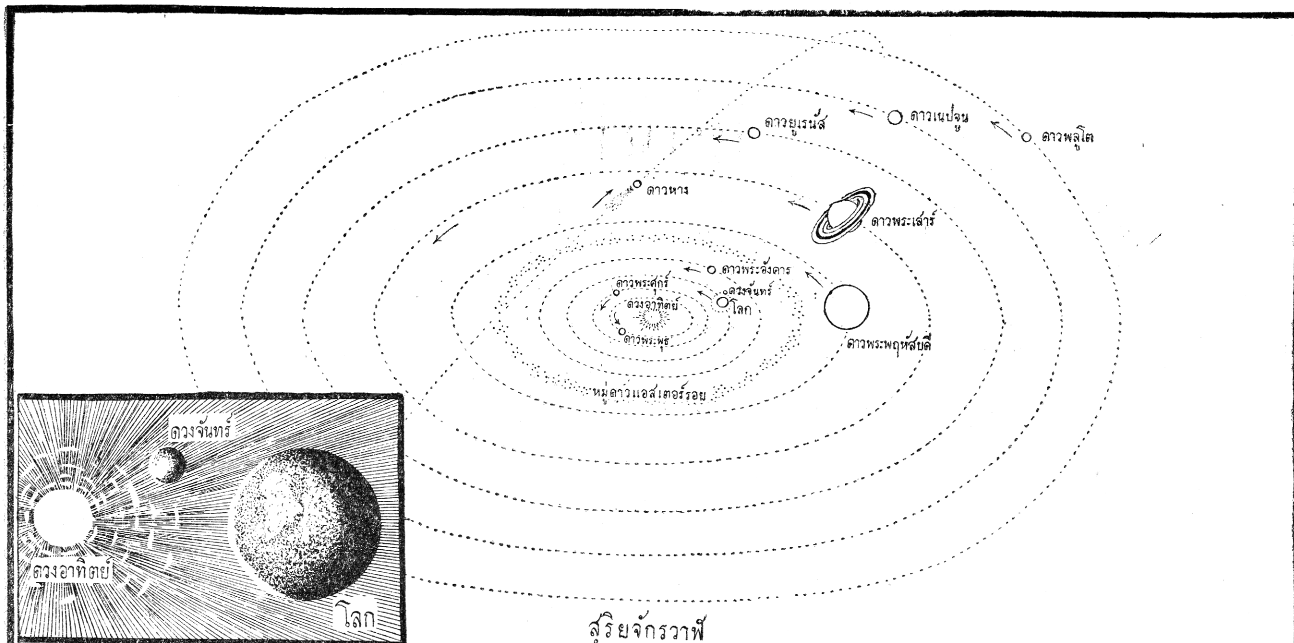
๑ มกราคม ๒๔๙๔

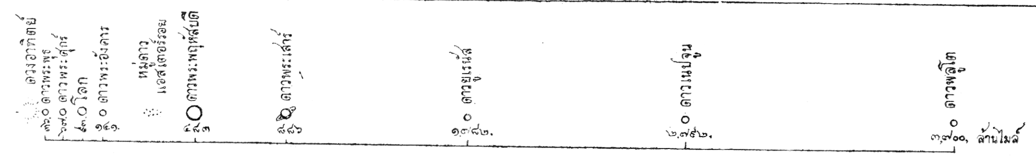
แผนที่ แสดงสายการบินที่สำคัญของโลก และเมืองต่างๆที่เครื่องบินแวะ

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม. ; ระยอง.

บัญชีเรื่อง

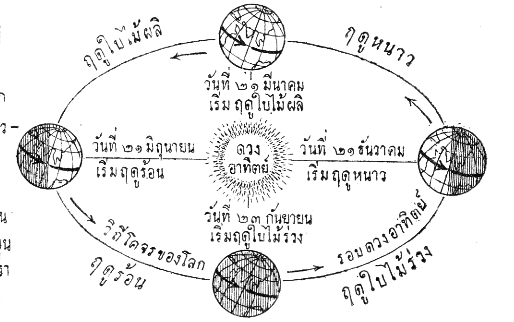

สุริยจักรวาฬ

เปรียบเทียบตำแหน่งของดาวพระเคราะห์ซึ่งอยู่ห่างจากดวงอาทิตย์ในระยะนับล้านไมล์

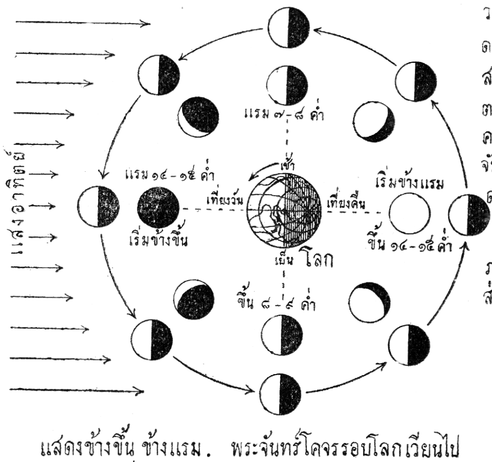
โลกโคจรรอบดวงอาทิตย์ ในรอบ ๑ ปี ๕๘๔ ล้านไมล์ หมายความว่า โลกหมุนเหวี่ยงผ่านอวกาศไปในอัตราเร็วชั่วโมงละ ๖๖,๐๐๐ ไมล์เศษ และในขณะเดียวกันโลกหมุนรอบตัวเอง ในอัตราเร็วชั่วโมงละ ๑,๐๐๐ ไมล์เศษ

แสดงวิถีโคจรของโลกรอบดวงอาทิตย์ ในรอบเวลา ๑ ปี เวียนไปตามลูกศรชี้ แกนของโลกเอียงอยู่ทางเดียว เป็นเหตุให้เกิดฤดูต่างๆ

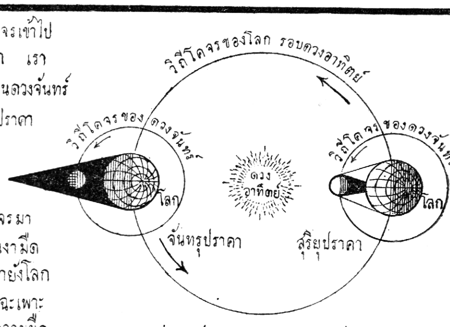
วงนอก แสดงภาพดวงจันทร์ได้รับแสงสว่างจากดวงอาทิตย์ตามที่เป็นจริง ส่วนคนบนโลกเห็นดวงจันทร์มีรูปต่างๆกันดังภาพวงใน.

ภาพนี้แสงอาทิตย์ส่องมาทางซ้ายมือ

แสดงข้างขึ้น ข้างแรม. พระจันทร์โคจรรอบโลกเวียนไป ตามลูกศรชี้ เราเห็นพระจันทร์มีรูปต่างๆ ดังรูปวงใน.

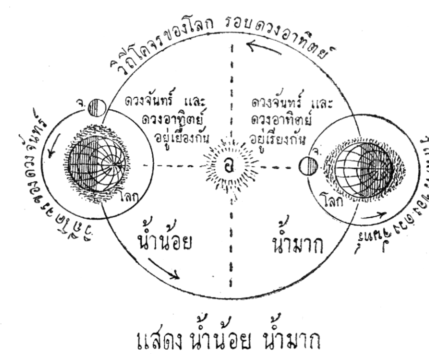
เมื่อดวงจันทร์โคจรเข้าไปในเงามืดของโลก เราเห็นเงามืดปรากฏในดวงจันทร์ เรียกว่าเกิดจันทรุปราคา

เมื่อดวงจันทร์โคจรมาบังแสงอาทิตย์ เงามืดของดวงจันทร์ทอมายังโลก ซีกโลกกลางวัน ฉะเพาะบางบริเวณได้รับความมืด เรียกว่าเกิดสุริยุปราคา

แสดงจันทรุปราคา และ สุริยุปราคา

ภาพนี้มองจากขั้วโลก วงนอกของโลกที่ขีดไว้สมมติว่า น้ำทะเล แสดงให้เห็นว่าน้ำนูนขึ้นทางดวงจันทร์

แสดง น้ำน้อย น้ำมาก

เขียน

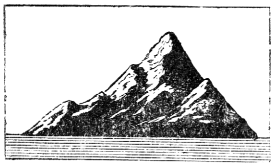
แผนที่

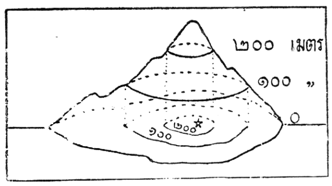
แผนที่ แผนที่ คือ แบบที่เขียนย่อจากพื้นดิน แสดง แม่น้ำ ภูเขา ทะเลสาบ และอื่นๆ เพื่อให้ทราบตำแหน่งที่ตั้ง รูปลักษณะความกว้างยาวของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่บนพื้นโลก

มาตราส่วน คือการเทียบส่วนระหว่างความกว้างยาวในแผนที่ กับความกว้างยาวอันแท้จริงของสิ่งนั้น ๆ เช่น ความยาวของแม่น้ำ ๑ เซนติเมตรในแผนที่ ย่อมแทนความยาวของแม่น้ำนั้นจริง ๆ เป็นจำนวนหลาย ๆ กิโลเมตร แผนที่มีมาตราส่วนต่าง ๆ กัน เช่น แผนที่ประเทศไทยในหนังสือเล่มนี้ ใช้มาตราส่วน ๑ เซนติเมตร ต่อ ๘๐ กิโลเมตร (๘,๐๐๐,๐๐๐ เซนติเมตร) คือหมายความว่า ในแผนที่ยาว ๑ เซนติเมตร บนพื้นดินยาว ๘๐ กิโลเมตร จะเห็นได้ว่า แผนที่นี้มีขนาดเพียง ๑ ส่วนใน ๘,๐๐๐,๐๐๐ ส่วนเท่านั้น จึงใช้มาตราส่วน ๑ ต่อ ๘,๐๐๐,๐๐๐ (๑ : ๘,๐๐๐,๐๐๐)

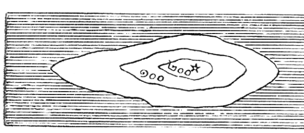
ตรงมุมของแผนที่ มีมาตราส่วนกำหนดไว้ และมีเส้นตรงขีดแบ่งเป็นส่วน ๆ ไว้ด้วย เพื่อให้ทราบว่าส่วนที่แบ่งไว้นั้นแทนระยะทางจริง ๆ เท่าใด ถ้าต้องการทราบว่า เมืองสองเมืองอยู่ห่างกันเท่าใด เราก็วัดมาตราส่วนระหว่างเมืองทั้งสองนั้นดู ก็จะทราบว่าอยู่ห่างกันเป็นระยะทางจริงได้

เครื่องหมายแทนความสูงและความลึก ในการทำแผนที่บางบริเวณ มิได้เป็นพื้นที่ราบเสมอไป บางแห่งก็มีภูเขาสูง บางแห่งก็เป็นห้วงน้ำลึก เขาวัดความสูงและความลึกจากระดับน้ำทะเล เช่นดอยอินทนน สูง ๒,๕๘๐ เมตร หมายความว่ายอดเขานี้สูงจากระดับน้ำทะเล ๒,๕๘๐ เมตร นั่นเอง

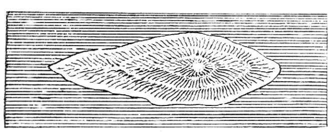

รูปที่ ๑

รูปที่ ๒

รูปที่ ๓

รูปที่ ๔

รูปที่ ๑ เป็นรูปเนินเขาลูกหนึ่ง ซึ่งเห็นอยู่สูงขึ้นมาจากระดับน้ำทะเล ถ้าลากเส้นตัดเนินเขานี้ออกเป็นส่วน ๆ ส่วนละ ๑๐๐ เมตร ดังรูปที่ ๒ เนินเขานั้นจะมีรูปเป็นวงพื้นราบสูง สูงจากระดับน้ำทะเล ๑๐๐ เมตร และ ๒๐๐ เมตร ตามลำดับเส้นวงเหล่านี้ เรียกว่า **เส้นลายขอบเนิน** เป็นเส้นสมมติซึ่งลากผ่านบนเนินเขา มีความสูงจากระดับน้ำทะเลเท่ากันหมดทุกแห่ง ต่อไปก็ลากเส้นตั้งฉากจากเส้นลายขอบเนินลงมาที่เส้นระดับน้ำทะเล ก็จะได้รูปเนินนั้นตามความเป็นจริง ในแผนที่ขนาดใหญ่ เขามักแสดงความสูงของพื้นที่ไว้ด้วย คือแสดงด้วยเส้นลายขอบเนินดังรูปที่ ๓ ในแผนที่ขนาดใหญ่บางฉบับเขาแสดงความสูงต่ำของพื้นที่ไว้เป็นลายเส้น ตรงใดพื้นที่ลาดก็เขียนลายเส้นไว้บาง ๆ ตรงใดพื้นที่สูงชันก็เขียนลายเส้นไว้หนาดังรูปที่ ๔ ในแผนที่ขนาดเล็ก เช่นแผนที่ในหนังสือเล่มนี้ ใช้ลายเส้นแสดงเทือกเขาใหญ่ ๆ และทำเป็นรูปตัวหนอน เพื่อให้ทราบตำแหน่งที่ตั้งของเทือกเขาเหล่านั้นพอเป็นสังเขป

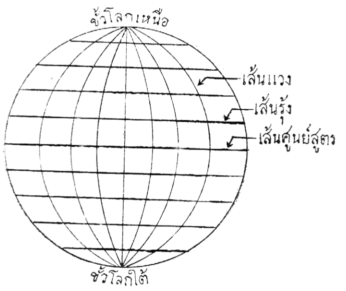
ทิศ **ทิศตะวันออก** คือทางพระอาทิตย์ขึ้น **ทิศตะวันตก** คือทางที่พระอาทิตย์ตก ถ้าเรายืนให้ทิศตะวันออกอยู่ทางขวามือ ตรงหน้าเราคือ **ทิศเหนือ** ข้างหลังคือ **ทิศใต้** เมื่อทราบทิศสำคัญทั้ง ๔ ทิศนี้แล้ว เขายังแบ่งให้ละเอียดออกไปอีก เป็น ๘ ทิศ ๑๖ ทิศ และ ๓๒ ทิศ เครื่องมือที่ใช้ในการหาทิศ คือ เข็มทิศ

ทิศในแผนที่โดยมากกำหนดให้ทิศเหนืออยู่ข้างบน ทิศใต้อยู่ข้างล่าง ทิศตะวันออกอยู่ข้างขวา และทิศตะวันตกอยู่ข้างซ้าย

องศา วงกลมทุกวงแบ่งออกเป็น ๓๖๐ ส่วนเท่า ๆ กัน เรียกว่า **องศา** ทุก ๆ องศาแบ่งออกเป็น ๖๐ ส่วนเท่า ๆ กัน เรียกว่า **ลิบดา** และทุก ๆ ลิบดา แบ่งออกเป็น ๖๐ ส่วนเท่า ๆ กัน เรียกว่า **วิลิบดา** เช่น ๓๐° ๑๔′ ๑๐″ หมายความว่า ๓๐ องศา ๑๔ ลิบดา ๑๐ วิลิบดา

*ความยาวองศาหนึ่งที่เส้นศูนย์สูตร ๖๙.๑๖ ไมล์

เส้นศูนย์สูตร คือเส้นสมมติที่ลากตรงกึ่งกลางโลกโดยรอบ แบ่งโลกออกเป็น ๒ ส่วนเท่า ๆ กัน คือส่วนขั้วโลกเหนือ และส่วนขั้วโลกใต้

รูปแสดงเส้นศูนย์สูตร เส้นรุ้ง และเส้นแวง

เส้นรุ้งขนาน คือเส้นสมมติที่ลากรอบโลกให้ขนานกับเส้นศูนย์สูตร ทางส่วนขั้วโลกเหนือ ๙๐ เส้น เรียกว่า **เส้นรุ้งเหนือ** ทางส่วนขั้วโลกใต้ ๙๐ เส้น เรียกว่า **เส้นรุ้งใต้** ทุก ๆ เส้นมีกำหนดห่างกัน ๑ องศา เส้นรุ้งขนานที่อยู่ใกล้ขั้วโลกจะสั้นลงเป็นลำดับ เส้น ๐° คือเส้นศูนย์สูตร เส้น ๙๐° อยู่ที่ขั้วโลกเหนือที่สุดและขั้วโลกใต้ที่สุด

เส้นรุ้งขนานที่สำคัญ มี ๔ เส้น คือ เส้นรุ้งขนานที่ ๒๓ ๑/๒ องศาเหนือ เรียกชื่อว่า **เส้นทรอปิค ออฟ แคนเซอร์** เส้นรุ้งขนานที่ ๒๓ ๑/๒ องศาใต้ เรียกชื่อว่า **เส้นทรอปิค ออฟ แคปริคอร์น** เส้นรุ้งขนานที่ ๖๖ ๑/๒ องศาเหนือ เรียกชื่อว่า **เส้นอาร์กติก เซอเคิล** เส้นรุ้งขนานที่ ๖๖ ๑/๒ องศาใต้ เรียกชื่อว่า **เส้นอันตาร์กติก เซอเคิล**

เส้นแวง คือเส้นสมมติที่ลากรอบโลก ผ่านขั้วโลกเหนือและขั้วโลกใต้ ตัดกับเส้นศูนย์สูตรเป็นมุมฉาก ทุก ๆ เส้นยาวเท่ากัน แต่ถ้าหมายเอาเพียงครึ่งวงกลม คือจากขั้วโลกเหนือลากมายังขั้วโลกใต้ เรียกว่า **เส้นเมอริเดียน** เส้นเมอริเดียนมาตรฐานนิยมเส้น 0 องศา ซึ่งลากผ่านเมืองกรีนิชในประเทศอังกฤษ เส้นแวงทางทิศตะวันออก มี ๑๘๐ เส้น และเส้นแวงทางทิศตะวันตก มี ๑๘๐ เส้น เส้นหนึ่ง ๆ เรียกว่าองศาหนึ่ง เส้นแวงที่ ๑๘๐ องศา เป็นเส้นเดียวกัน และอยู่ตรงข้ามกับเส้นแวง 0 องศาพอดี ตรงเส้นศูนย์สูตร เส้นแวงเส้นหนึ่ง ๆ จะห่างกันราว ๖๙ ไมล์ แต่ถ้าใกล้ไปทางขั้วโลกระยะห่างของเส้นแวงเส้นหนึ่ง ๆ จะแคบเข้า เพราะโลกมีสัณฐานกลม เช่นตรงเส้นรุ้งขนานที่ ๖๐ เส้นแวงเส้นหนึ่ง ๆ จะห่างกันราว ๓๐ ไมล์ เส้นแวงเหล่านี้จะไปบรรจบกันที่จุดขั้วโลกทั้งสองข้าง

ภูมิศาสตร์

สัณฐานและขนาดของโลก โลกมีสัณฐานกลมคล้ายผลส้ม กล่าวคือตรงกลางป่องเล็กน้อย ทางขั้วโลกเหนือและขั้วโลกใต้ค่อนข้างแบน ดังนั้นโลกเราจึงมิได้กลมอย่างลูกกลมโดยแท้ เส้นผ่าศูนย์กลางตอนเส้นศูนย์สูตรยาว ๗,๙๒๗ ไมล์ เส้นผ่าศูนย์กลางจากขั้วโลกเหนือถึงขั้วโลกใต้ยาว ๗,๙๐๐ ไมล์ เนื้อที่ของโลกรวมทั้งสิ้น ๑๙๗,๐๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์ ในจำนวนนี้ เป็นพื้นน้ำประมาณ ๓ ส่วน เป็นพื้นดินประมาณ ๑ ส่วน

โลกเป็นดาวพระเคราะห์ โลกเป็นดาวพระเคราะห์ดวงหนึ่ง หมุนเวียนอยู่โดยรอบดวงอาทิตย์ เป็นดาวที่ไม่มีแสงสว่างในตัวเอง ได้รับแสงสว่างและความร้อนจากดวงอาทิตย์ อยู่ห่างจากดวงอาทิตย์ประมาณ ๙๓,๐๐๐,๐๐๐ ไมล์ และมีดวงจันทร์หมุนเวียนอยู่รอบ ๆ โลก ๑ ดวง

ดาวพระเคราะห์ซึ่งหมุนเวียนอยู่โดยรอบดวงอาทิตย์ เรียกว่าดาวบริวารของดวงอาทิตย์ ดวงอาทิตย์และดาวบริวาร รวมเรียกว่า **สุริยจักรวาล**

ดวงอาทิตย์ เป็นลูกไฟดวงใหญ่มหึมา ลอยอยู่นิ่ง ๆ กับที่ ส่องแสงสว่างและความร้อนไปโดยรอบ มีดาวพระเคราะห์หลายดวงหมุนเวียนอยู่โดยรอบ เส้นผ่าศูนย์กลางของดวงอาทิตย์ยาวประมาณ ๘๘๖,๓๐๐ ไมล์ มีขนาดใหญ่กว่าโลกประมาณ ๑,๓๐๐,๐๐๐ เท่า การเปรียบเทียบขนาดของโลกกับดวงอาทิตย์ที่พอจะเห็นได้ง่าย ๆ ก็คือ ถ้าเราสมมติให้โลกขนาดโตเท่าหัวเข็มหมุดดวงอาทิตย์ก็จะมีขนาดโตเท่าลูกฟุตบอลขนาดใหญ่นั่นเอง

ดวงจันทร์ เป็นดาวบริวารของโลก ไม่มีแสงสว่างและความร้อนในตัวเอง ได้รับแสงสว่างและความร้อนจากดวงอาทิตย์เช่นเดียวกับดาวพระเคราะห์ทั้งหลาย ดวงจันทร์ไม่มีอากาศหุ้มห่อสิ่งมีชีวิตอยู่ไม่ได้ เส้นผ่าศูนย์กลางของดวงจันทร์ยาว ๒,๑๖๓ ไมล์ มีขนาดเล็กกว่าโลกประมาณ ๕๐ เท่า อยู่ห่างจากโลกประมาณ ๒๓๘,๘๕๐ ไมล์ หมุนรอบตัวเองและหมุนเวียนอยู่รอบ ๆ โลก รอบหนึ่ง ๆ ประมาณเวลา ๒๗ วันเศษ (๒๗ วัน ๗ ชั่วโมง ๔๓ นาที)

ดาวพระเคราะห์ เป็นดาวบริวารของดวงอาทิตย์ ไม่มีแสงสว่างในตัวเอง ได้รับแสงสว่างและความร้อนจากดวงอาทิตย์ ดาวพระเคราะห์ที่สำคัญในสุริยจักรวาล มี ๙ ดวง คือ ดาวพระพุธ ดาวพระศุกร์ โลก ดาวพระอังคาร ดาวพระพฤหัสบดี ดาวพระเสาร์ ดาวมฤตยู (ยูเรนัส) ดาวพระเกตุ (เนปจูน) ดาวพลูโต หมุนเวียนอยู่โดยรอบดวงอาทิตย์ด้วยความเร็วต่าง ๆ กัน และอยู่ห่างจากดวงอาทิตย์เป็นระยะมากน้อยต่าง ๆ กัน ดาวพระเคราะห์บางดวงมีดวงจันทร์หมุนเวียนอยู่โดยรอบด้วย

ตารางข้างล่างนี้ แสดงรายชื่อดาวพระเคราะห์ ขนาด ระยะห่างจากดวงอาทิตย์ จำนวนดวงจันทร์ และเวลาที่หมุนเวียนไปรอบดวงอาทิตย์ ตามลำดับดาวพระเคราะห์ที่อยู่ใกล้ไกลจากดวงอาทิตย์ :—

ชื่อดาว พระเคราะห์	รายเฉลี่ยเส้นผ่าศูนย์กลาง ยาวเป็นไมล์	รายเฉลี่ยระยะห่างจาก ดวงอาทิตย์เป็นไมล์	จำนวน ดวงจันทร์	หมุนเวียนรอบดวงอาทิตย์ รอบหนึ่ง ๆ เป็นปี
พระพุธ	๓,๐๓๐	๓๖,๐๐๐,๐๐๐	—	๐.๒๔
พระศุกร์	๗,๗๐๐	๖๗,๒๐๐,๐๐๐	—	๐.๖๒
โลก	๗,๙๑๘	๙๒,๙๐๐,๐๐๐	๑	๑.๐๐
พระอังคาร	๔,๒๓๐	๑๔๑,๕๐๐,๐๐๐	๒	๑.๘๘
พระพฤหัสบดี	๘๖,๕๐๐	๔๘๓,๒๐๐,๐๐๐	๙	๑๑.๘๕
พระเสาร์	๗๓,๐๐๐	๘๘๕,๙๐๐,๐๐๐	๙	๒๙.๔๖
มฤตยู	๓๑,๙๐๐	๑,๗๘๒,๒๐๐,๐๐๐	๔	๘๔.๐๐
พระเกตุ	๓๔,๘๐๐	๒,๗๙๑,๖๐๐,๐๐๐	๑	๑๖๔.๗๘
พลูโต	๓,๖๐๐	๓,๗๐๐,๐๐๐,๐๐๐	?	๒๕๐.๐๐

ดาวหาง เป็นดาวซึ่งไม่อยู่กับที่ มีขนาดต่าง ๆ กัน เคลื่อนที่ไปในวิถีโคจรเป็นรูปวงรีอันไกลลิบลับ เรามักเห็นประกายผงคลีปลิวออกไปจากตัวของมันเองเป็นทางยาวคล้ายหาง เราจะมองเห็นดาวหางได้ต่อเมื่อมันโคจรเข้าไปใกล้ดวงอาทิตย์เท่านั้น

การหมุนเวียนของโลก การหมุนเวียนของโลกมี ๒ อย่าง คือ

๑. *หมุนรอบตัวเอง* คือหมุนรอบ ๆ แกน (เส้นผ่าศูนย์กลางจากขั้วโลกเหนือถึงขั้วโลกใต้) เวียนจากซ้ายไปขวาซึ่งหมุนตรงกันข้ามกับเข็มนาฬิกา ขณะที่โลกหมุนแกนของโลกเอียงเล็กน้อย คือมิได้ตั้งเป็นมุมฉากกับวิถีโคจรของโลก โลกหมุนรอบหนึ่ง ๆ กินเวลา ๑ วัน (๒๓ ชั่วโมง ๕๖ นาที ๔.๐๙ วินาที) เป็นเหตุให้เกิดกลางวันและกลางคืน ที่จุดใดจุดหนึ่งบนเส้นศูนย์สูตรย่อมเคลื่อนไปด้วยความเร็วชั่วโมงละ ๑,๐๘๓ ไมล์

๒. *หมุนเวียนรอบดวงอาทิตย์* โลกหมุนเวียนรอบดวงอาทิตย์จากซ้ายไปขวา ซึ่งตรงกันข้ามกับเข็มนาฬิกา ในวิถีโคจรมีรูปโค้งเป็นวงรี ด้วยความเร็วชั่วโมงละ ๖๖,๐๐๐ ไมล์ เวียนรอบดวงอาทิตย์รอบหนึ่ง ๆ กินเวลา ๑ ปี (๓๖๕ วัน ๕ ชั่วโมง ๔๘ นาที) และแกนของโลกเอียงอยู่ทางเดียว การที่โลกหมุนเวียนอยู่โดยรอบดวงอาทิตย์เช่นนี้ ทำให้เกิดฤดูต่าง ๆ ขึ้น

การหมุนเวียนของดวงจันทร์ การหมุนเวียนของดวงจันทร์มี ๓ อย่าง คือ

๑. *หมุนรอบตัวเอง* ดวงจันทร์หมุนรอบตัวเองรอบหนึ่ง ๆ กินเวลา ๒๗ วัน ๗ ชั่วโมง ๔๓ นาที

๒. *หมุนเวียนรอบโลก* ดวงจันทร์หมุนเวียนรอบโลกรอบหนึ่ง ๆ กินเวลา ๒๗ วัน ๗ ชั่วโมง ๔๓ นาที ข้อที่น่าสังเกตคือ ดวงจันทร์หมุนรอบตัวเองและหมุนเวียนรอบโลก ครั้งหนึ่ง ๆ ในเวลาเท่ากัน

๓. *หมุนเวียนรอบดวงอาทิตย์* ขณะที่โลกโคจรไปรอบ ๆ ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ก็หมุนเวียนสัมพันธ์กับการโคจรของโลกรอบดวงอาทิตย์ด้วย ฉะนั้นดวงจันทร์หมุนเวียนรอบดวงอาทิตย์รอบหนึ่ง ๆ กินเวลา ๑ ปี

กลางวัน กลางคืน กลางวันกลางคืนเกิดขึ้นเพราะโลกหมุนรอบตัวเองอยู่เสมอ เมื่อส่วนใดของโลกหันเข้าหาดวงอาทิตย์ ส่วนนั้นได้รับแสงสว่างและความร้อนจากดวงอาทิตย์ ก็เป็นเวลา **กลางวัน** และส่วนที่อยู่ตรงข้ามไม่ได้รับแสงสว่างและความร้อนจากดวงอาทิตย์ ก็เป็นเวลา **กลางคืน** แต่เนื่องจากโลกกลม ตำบลใดหันเข้าหาดวงอาทิตย์ก่อน ก็ได้รับแสงสว่างและความร้อนจากดวงอาทิตย์ก่อนตำบลที่อยู่

ถัดไป และด้วยการหมุนรอบตัวเองของโลก เวลาก็จะคล้อยไปตามลำดับ เช้า สาย เที่ยง บ่าย เย็น จนลับแสงสว่างและความร้อนจากดวงอาทิตย์เข้าสู่ความมืด ก็เป็นเวลากลางคืนต่อไป จนกว่าตำบลนั้นจะหันมารับแสงสว่างและความร้อนจากดวงอาทิตย์อีก ก็เป็นเวลากลางวัน ด้วยเหตุที่โลกหมุนรอบตัวเองไม่หยุดหย่อน กลางวันและกลางคืนจึงสลับกันอยู่เช่นนี้เรื่อยไป

ข้างขึ้นข้างแรม ดวงจันทร์ข้างขึ้นข้างแรมเกิดขึ้นเพราะดวงจันทร์หมุนเวียนอยู่รอบ ๆ โลก เราจึงเห็นดวงจันทร์มีรูปไม่คงที่ บางทีก็เห็นเต็มดวง บางทีก็เห็นครึ่งซีก บางทีก็เห็นเพียงเสี้ยวเดียว และบางทีก็ไม่เห็นเลย การเห็นดวงจันทร์ในรูปต่าง ๆ เช่นนี้ เรียกว่าดวงจันทร์ข้างขึ้นข้างแรม

เพื่อให้เข้าใจดี จงสังเกตภาพตำแหน่งของดวงจันทร์ในวันขึ้น ๑๔ ค่ำ ๑๕ ค่ำ และแรม ๑ ค่ำ ในคืนวันดังกล่าวนี้ เราจะเห็นดวงจันทร์สว่างเต็มดวง เรียกว่า **จันทร์เพ็ญ** คืนวันถัดไป เป็นระยะ **ข้างแรม** จะเห็นดวงจันทร์เล็กลงทุก ๆ คืนเป็นลำดับ เมื่อถึงวันแรม ๗ ค่ำ ๘ ค่ำ จะเห็นดวงจันทร์สว่างเพียงครึ่งเดียว และในคืนวันถัด ๆ ไป จะเห็นดวงจันทร์ยิ่งเล็กลง ๆ ทุกคืนเป็นลำดับ จนไม่เห็นดวงจันทร์เลยในคืนวันแรม ๑๔ ค่ำ ๑๕ ค่ำ และขึ้น ๑ ค่ำ คืนวันถัดไปเป็นระยะ **ข้างขึ้น** เราจะเห็นดวงจันทร์ใหญ่ขึ้นทุก ๆ คืนเป็นลำดับ ในคืนวัน ๘ ค่ำ ๙ ค่ำ เราจะเห็นดวงจันทร์สว่างครึ่งซีก และในคืนวันถัด ๆ ไป จะเห็นดวงจันทร์ยิ่งโตขึ้นทุก ๆ คืนเป็นลำดับ จนเห็นสว่างเต็มดวงในคืนวันขึ้น ๑๔ ค่ำ ๑๕ ค่ำ และแรม ๑ ค่ำ ซึ่งครบรอบ ๑ เดือนพอดี แล้วดวงจันทร์จะเข้าสู่ระยะข้างแรมต่อไปอีก หมุนเวียนอยู่เช่นนี้เรื่อยไปไม่หยุดหย่อน

น้ำขึ้นน้ำลง น้ำขึ้นน้ำลง หรือน้ำมากน้ำน้อย เกิดขึ้นเพราะอำนาจความดึงดูดของดวงจันทร์กับดวงอาทิตย์ดูดน้ำบนผิวโลกให้นูนขึ้น ดวงจันทร์แม้จะมีขนาดเล็กกว่าดวงอาทิตย์มากมาย แต่ดวงจันทร์อยู่ใกล้โลกมากกว่าดวงอาทิตย์ จึงมีแรงดึงดูดมากกว่าดวงอาทิตย์ เมื่อดวงจันทร์อยู่ในตำแหน่งใด น้ำก็จะถูกดูดให้นูนขึ้นทางนั้น ถึงอย่างไรก็ดี ดวงอาทิตย์ก็มีแรงดึงดูดช่วยดวงจันทร์อยู่มาก อนึ่งพึงเข้าใจว่าเนื่องจากการหมุนรอบตัวเองของโลก และการหมุนเวียนของดวงจันทร์รอบ ๆ โลก จึงเป็นเหตุให้น้ำขึ้นน้ำลงในวันหนึ่งช้ากว่าวันต่อไปราว ๕๐ นาที น้ำขึ้นน้ำลงดังจะกล่าวต่อไปนี้ จะสังเกตเห็นได้ง่าย ๆ เฉพาะแต่ผู้ที่อยู่ใกล้ทะเลเท่านั้น ส่วนผู้ที่อยู่ตอนต้น ๆ แม่น้ำ หรือเหนือขึ้นไปมาก ๆ จะไม่เห็นน้ำในแม่น้ำลำคลองขึ้นลงตามเวลาดังกล่าว แต่จะเห็นน้ำไหลไปทางเดียวตามปรกติ

เพื่อให้เข้าใจดี จงสังเกตภาพตำแหน่งของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และโลก ในวันแรม ๑๔ ค่ำ ๑๕ ค่ำ ดวงอาทิตย์ กับดวงจันทร์ อยู่ในแนวเดียวกันทางด้านหนึ่งของโลก เมื่อดวงอาทิตย์และดวงจันทร์อยู่ในตำแหน่งเช่นนี้ ย่อมมีแรงดึงดูดมาก เพราะช่วยกันดึงดูดถึงสองแรง น้ำบนผิวโลกตอนนั้นจึงนูนขึ้นมาก ส่วนทางด้านตรงข้าม ความดึงดูดของศูนย์ใส้โลกมีมากกว่า น้ำบนผิวโลกซึ่งถูกแรงดูดจากดวงอาทิตย์และดวงจันทร์น้อยกว่า จึงไหลไปรวมกันทางด้านตรงข้าม น้ำจึงนูนขึ้นทางด้านตรงข้ามอีกทางหนึ่ง ครั้นถึงวันขึ้น ๑๔ ค่ำ ๑๕ ค่ำ ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์อยู่ในแนวเดียวกัน

แต่อยู่คนละด้านของโลก ก็มีแรงดึงดูดน้ำบนผิวโลกทั้งสองข้างให้นูนขึ้นเช่นเดียวกัน ในระยะเวลาทั้งสองคราวดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่า เมื่อดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และโลก อยู่ในแนวเดียวกันน้ำจะนูนขึ้นมากกว่าปรกติ เรียกว่า **น้ำขึ้น** หรือ **น้ำมาก**

ครั้นถึงวันขึ้นหรือแรม ๗ ค่ำ ๘ ค่ำ หรือ ๙ ค่ำ ดวงจันทร์และดวงอาทิตย์อยู่เยื้องกัน แรงดึงดูดจึงไม่รวมกัน เพราะต่างก็แย่งกันดูดน้ำต้องถูกเฉลี่ยไป ฉะนั้นน้ำจึงนูนขึ้นน้อย เรียกว่า **น้ำลง** หรือ **น้ำน้อย**

โลกกับดวงอาทิตย์

ทางที่โลกหมุนเวียนไปรอบ ๆ ดวงอาทิตย์ เรียกว่าทางโคจรของโลก เป็นวงรีคล้ายรูปไข่ และขณะที่โลกหมุนรอบตัวเองแกนของโลกมิได้ตั้งตรงเป็นมุมฉากกับทางโคจรของโลก กล่าวคือ แกนของโลกเอียงเล็กน้อย ราว ๒๓ $\frac{๑}{๒}$ องศา จึงทำให้พื้นโลกทุกส่วนได้รับแสงอาทิตย์ไม่เท่ากัน

เพื่อให้เข้าใจดี จงสังเกตภาพทางโคจรของโลกรอบดวงอาทิตย์ และตำแหน่งทั้ง ๔ ตำแหน่งของดวงอาทิตย์ การที่แกนของโลกเอียงอยู่ทางเดียว เป็นมุม ๒๓ $\frac{๑}{๒}$ องศานี้ ทำให้ขั้วข้างหนึ่งเบนเข้าหาดวงอาทิตย์ และขั้วอีกข้างหนึ่งเบนออกจากดวงอาทิตย์ ครั้นโลกโคจรไปอยู่ทางด้านตรงข้ามกับตำแหน่งเดิม ขั้วข้างที่เคยเบนเข้าหาดวงอาทิตย์ก็จะเบนออกจากดวงอาทิตย์ และขั้วอีกข้างหนึ่งก็จะเบนเข้าหาดวงอาทิตย์แทนที่ ไม่ว่าโลกจะอยู่ที่ใดย่อมจะได้รับแสงสว่างซีกหนึ่งและมืดซีกหนึ่งเสมอ

ในวันที่ ๒๑ มีนาคม โลกโคจรมาอยู่ในที่แห่งหนึ่งในที่นี้ให้เป็นตำแหน่งที่ ๑ แกนของโลกจะตั้งฉากกับเส้นแสงอาทิตย์พอดี แสงอาทิตย์จะส่องตรงมายังบริเวณเส้นศูนย์สูตร ผู้ที่อยู่แถบเส้นศูนย์สูตรจะเห็นดวงอาทิตย์ตรงศีรษะในเวลาเที่ยง กลางวันกลางคืนเท่ากันทุกแห่งของโลก ทั้งขั้วโลกเหนือและขั้วโลกใต้ จะเห็นดวงอาทิตย์ขึ้น เวลา ๖.๐๐ น. และตก เวลา ๑๘.๐๐ น. ในแถบอบอุ่นทางซีกโลกฝ่ายเหนือ **เริ่มฤดูใบไม้ผลิ**

ถัดจากตำแหน่งที่ ๑ ไป ขณะที่โลกหมุน ขั้วโลกเหนือจะค่อย ๆ เอียงเข้าหาดวงอาทิตย์ พอถึงวันที่ ๒๑ มิถุนายน โลกจะโคจรมาอยู่ในตำแหน่งที่ ๒ แกนของโลกทำมุม ๖๖ $\frac{๑}{๒}$ องศากับเส้นแสงอาทิตย์ บริเวณซีกโลกฝ่ายเหนือได้รับแสงสว่างมาก ผู้ที่อยู่ตรงเส้นทรอปีคออฟแคนเซอร์ คือเส้นรุ้งที่ ๒๓ $\frac{๑}{๒}$ องศาเหนือ จะเห็นดวงอาทิตย์ตรงศีรษะในเวลาเที่ยง ขณะนี้บริเวณเส้นอาร์กติก เซอเคิลซึ่งอยู่ทางขั้วโลกเหนือ ได้รับแสงสว่างตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง ส่วนบริเวณเส้นอันตาร์กติก เซอเคิลซึ่งอยู่ทางขั้วโลกใต้ จะไม่ได้รับแสงสว่างเลย เป็นเวลากลางคืนตลอด ๒๔ ชั่วโมง ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าบริเวณฝ่ายเหนือ ได้รับแสงสว่างมากเวลากลางวันจึงยาวกว่ากลางคืน ส่วนบริเวณทางซีกโลกทางซีกโลกฝ่ายใต้ ได้รับแสงสว่างน้อย เวลากลางวันจึงสั้นกว่ากลางคืน แถบอบอุ่นทางซีกโลกฝ่ายเหนือ**เริ่มฤดูร้อน**

ถัดจากตำแหน่งที่ ๒ ไป ขณะที่โลกหมุน ขั้วโลกซีกเหนือจะค่อย ๆ เบนออกจากดวงอาทิตย์ และกลางวันก็จะสั้นลงทุกที พอถึงวันที่ ๒๓ กันยายน โลกโคจรมาอยู่ในตำแหน่งที่ ๓ แกนของโลก

จะตั้งฉากกับเส้นแสงอาทิตย์พอดี ผู้ที่อยู่แถบเส้นศูนย์สูตรจะเห็นดวงอาทิตย์ตรงศีรษะในเวลาเที่ยง กลางวันกลางคืนเท่ากันทุกแห่งของโลก จะเห็นดวงอาทิตย์ขึ้นเวลา ๖.๐๐ น. และตกเวลา ๑๘.๐๐ น. โลกอยู่ในตำแหน่งนี้เช่นเดียวกับเมื่อโลกอยู่ในตำแหน่งวันที่ ๒๑ มีนาคม แถบอบอุ่นทางซีกโลกฝ่ายเหนือ **เริ่มฤดูใบไม้ร่วง**

ถัดจากตำแหน่งที่ ๓ ไป ขณะที่โลกหมุน ขั้วโลกเหนือจะค่อย ๆ เบนออกจากดวงอาทิตย์ยิ่งขึ้น ส่วนทางขั้วโลกใต้ก็จะค่อย ๆ เอียงเข้าหาดวงอาทิตย์มากขึ้น เวลากลางวันทางซีกโลกฝ่ายใต้จะยาวขึ้นเป็นลำดับ พอถึงวันที่ ๒๑ ธันวาคม โลกจะโคจรมาอยู่ในตำแหน่งที่ ๔ แกนของโลกจะทำมุม ๑๑๓½ องศากับเส้นแสงอาทิตย์ ผู้ที่อยู่ตรงเส้น ทรอปิค ออฟ แคปริคอร์น คือเส้นรุ้งที่ ๒๓½ องศาใต้ จะเห็นดวงอาทิตย์ตรงศีรษะในเวลาเที่ยง ขณะนั้นบริเวณ เส้นอันตาร์กติก เซอเคิล ซึ่งอยู่ทางขั้วโลกใต้ ได้รับแสงสว่างตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง ส่วนบริเวณเส้นอาร์กติก เซอเคิล ซึ่งอยู่ทางขั้วโลกเหนือ จะไม่ได้รับแสงสว่างเลย เป็นเวลากลางคืนตลอด ๒๔ ชั่วโมง ฉะนั้น จะเห็นได้ว่า บริเวณซีกโลกฝ่ายเหนือ กลางวันสั้นกว่ากลางคืน ส่วนบริเวณซีกโลกฝ่ายใต้ กลางวันยาวกว่ากลางคืน แถบอบอุ่นทางซีกโลกฝ่ายเหนือ **เริ่มฤดูหนาว**

ถัดจากตำแหน่งที่ ๔ นี้ไป โลกก็โคจรมาอยู่ในตำแหน่งแรกอีก คือตำแหน่งวันที่ ๒๑ มีนาคม ซึ่งครบรอบ ๑ ปีพอดี

ฤดู คือระยะเวลาของปี ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ หรือ ๔ ระยะ โดยถือเกณฑ์ตำแหน่งของโลกขณะที่โคจรไปรอบดวงอาทิตย์ บริเวณในเขตอบอุ่นมี ๔ ฤดู คือ ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาว

ฤดูใบไม้ผลิ เริ่มแต่วันที่ ๒๑ มีนาคม ต้นไม้ต่าง ๆ ในแถบอบอุ่นเหนือ จะเริ่มผลิใบในระยะนี้ ฤดูนี้สิ้นสุดลงในวันที่ ๒๐ มิถุนายน รวมเวลานาน ๔ เดือน

ฤดูร้อน เริ่มแต่วันที่ ๒๑ มิถุนายน ประเทศต่าง ๆ ในแถบอบอุ่นเหนือ จะเริ่มมีอากาศร้อน ฤดูนี้สิ้นสุดลงในวันที่ ๒๒ กันยายน รวมเวลานานราว ๔ เดือน

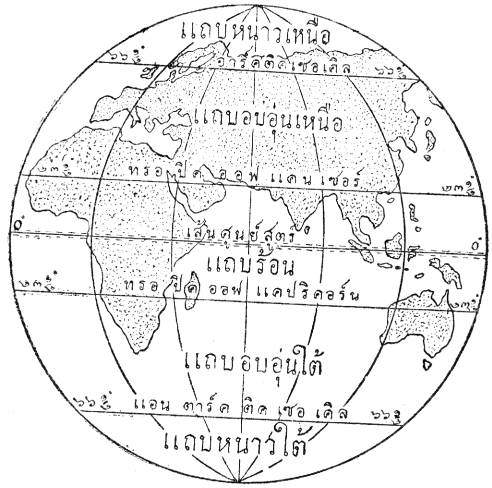
ฤดูใบไม้ร่วง เริ่มแต่วันที่ ๒๓ กันยายน ต้นไม้ต่าง ๆ ในแถบอบอุ่นเหนือ ใบจะร่วงจนหมดต้นในระยะนี้ ฤดูนี้สิ้นสุดลงในวันที่ ๒๐ ธันวาคม รวมเวลาราว ๔ เดือน

ฤดูหนาว เริ่มแต่วันที่ ๒๑ ธันวาคม ประเทศต่าง ๆ ในแถบอบอุ่นเหนือ จะเริ่มมีอากาศหนาว มีหิมะตกปกคลุมทั่วไป น้ำในแม่น้ำลำคลองบางแห่งจับตัวแข็ง ฤดูนี้สิ้นสุดลงในวันที่ ๒๐ มีนาคม รวมเวลาราว ๔ เดือน

ส่วนบริเวณขั้วโลกเหนือและขั้วโลกใต้ มีเพียง ๒ ฤดูเท่านั้น คือ ฤดูหนาว กับ ฤดูร้อน มีระยะเวลาฤดูละ ๖ เดือน บริเวณในแถบร้อน ซึ่งอยู่ในเขตที่มีลมประจำพัดผ่าน เมื่อลมประจำพัดผ่านทะเลหรือมหาสมุทรก็หอบเอาไอน้ำมาด้วย จึงทำให้บริเวณนี้ได้รับความชุ่มชื้นมีฝนตกชุกอยู่หลายเดือน แต่เมื่อลมประจำพัดผ่านพื้นแผ่นดินส่วนใหญ่ บริเวณนี้ได้รับความแห้งแล้ง ซึ่งมีระยะเวลาหลายเดือน ฉะนั้นในเขตร้อนจึงมีฤดูเพียง ๒ ฤดู คือ ฤดูฝน กับฤดูแล้ง

แถบความร้อนหนาวของโลก แบ่งออกเป็น ๕ แถบ คือ

๑. **แถบร้อน** อยู่ระหว่างเส้น ทรอปิค ออฟ แคนเซอร์ กับเส้นทรอปิค ออฟ แคปริคอร์น เส้นทั้งสองนี้ต่างอยู่ห่างจากเส้นศูนย์สูตร ๒๓½ องศา ภูมิภาคนี้ได้รับแสงแดดส่องตรงจากดวงอาทิตย์ จึงมีปริมาณความร้อนมากกว่าแถบอื่น ๆ จัดว่าเป็นแถบที่มีอากาศร้อนที่สุดในโลก

รูปแสดงแถบต่าง ๆ ของโลก

๒. **แถบอบอุ่นเหนือ** อยู่ระหว่างเส้นทรอปิค ออฟ แคนเซอร์ กับเส้นอาร์กติก เซอเคิล ภูมิภาคนี้ได้รับแสงแดดส่องเฉียง จึงมีปริมาณความร้อนปานกลาง อากาศแถบนี้อบอุ่น

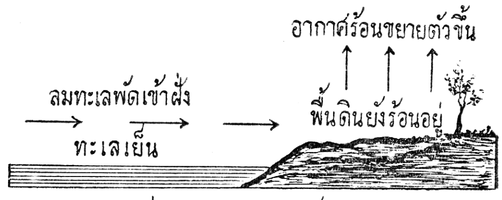
๓. **แถบอบอุ่นใต้** อยู่ระหว่างเส้นทรอปิค ออฟ แคปริคอร์น กับเส้นอันตาร์กติก เซอเคิล ปริมาณความร้อนในภูมิภาคนี้ เช่นเดียวกับแถบอบอุ่นเหนือ

๔. **แถบหนาวเหนือ** อยู่ระหว่างเส้นอาร์กติก เซอเคิล กับขั้วโลกเหนือ ภูมิภาคนี้ได้รับแสงแดดส่องเฉียงมาก จึงมีปริมาณความร้อนน้อยมาก อากาศในแถบนี้หนาวที่สุดในโลก

๕. **แถบหนาวใต้** อยู่ในระหว่างเส้นอันตาร์กติก เซอเคิล กับขั้วโลกใต้ อากาศในแถบนี้หนาวจัดเช่นเดียวกับแถบหนาวเหนือ

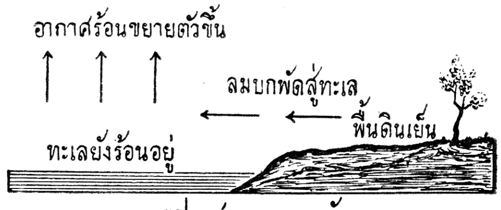
ลมบก ลมทะเล บริเวณใกล้ฝั่งทะเลในแถบร้อน มีลมประจำพัดแรงอยู่ทุกวัน ความเปลี่ยนแปลงของทิศทางลมมีอยู่เสมอ ที่เป็นเช่นนี้ เพราะเวลากลางวันพื้นแผ่นดินได้รับความร้อนจากดวงอาทิตย์เร็วกว่าพื้นน้ำในทะเล อากาศบนพื้นแผ่นดินได้รับความร้อนก็พองตัวลอยขึ้นสู่เบื้องสูง อากาศบนพื้นน้ำทะเลซึ่งเย็นกว่าและหนักกว่าก็พัดเข้ามาแทนที่ จึงเกิดกระแสลมพัดจากทะเลเข้าหาฝั่ง เรียกว่า **ลมทะเล**

พอถึงเวลากลางคืน พื้นแผ่นดินคายความร้อนออกได้เร็วกว่าพื้นน้ำ อากาศซึ่งอยู่เหนือพื้นน้ำทะเลได้รับความร้อนก็พองตัวลอยขึ้นสู่เบื้องสูง อากาศบนพื้นแผ่นดินซึ่งเย็นกว่าและหนักกว่าก็พัดเข้ามาแทนที่ จึงเกิดกระแสลมพัดจากพื้นแผ่นดินสู่พื้นน้ำทะเล เรียกว่า **ลมบก**

รูปแสดงลมทะเลพัด

ลมบกและลมทะเลมีประโยชน์แก่ชาวประมง ของประเทศเราเป็นอันมาก คือในตอนค่ำ นำเรือใบออกจากฝั่งไปจับปลาในทะเลโดยอาศัยลมบก พอถึงตอนเช้าก็นำเรือใบกลับเข้าฝั่ง โดยอาศัยลมทะเล ข้อที่น่าสังเกตก็คือ ลมบกและลมทะเลผลัดกันพัดคราวละ ๑๒ ชั่วโมง

รูปแสดงลมบกพัด

ลมมรสุม เป็นลมที่เกิดขึ้นทำนองเดียวกันกับลมบกและลมทะเล แต่ไม่ผลัดกันพัดชั่วเวลากลางวันและกลางคืนเหมือนอย่างลมบกและลมทะเลดังกล่าวแล้ว ลมมรสุมผลัดกันพัดคราวหนึ่ง ๆ ราว ๖ เดือน ต่อไปนี้จะกล่าวเฉพาะลมมรสุมที่พัดในทวีปอาเซียเท่านั้น เพราะเป็นลมมรสุมที่พัดแรงกว่าและสำคัญกว่าในแถบอื่น ๆ ของโลก

ลมมรสุมในแถบทวีปอาเซียนี้ อาจแบ่งออกได้เป็น ๒ ชนิดคือ **ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้** ซึ่งพัดจากพื้นทะเลหรือมหาสมุทรไปสู่พื้นแผ่นดินผืนใหญ่ในทวีปอาเซีย และ **ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ** ซึ่งพัดจากพื้นแผ่นดินผืนใหญ่ในทวีปอาเซีย ไปสู่ทะเลหรือมหาสมุทร ดังจะได้อธิบายเพื่อความเข้าใจพอเป็นสังเขปต่อไปนี้

แผนที่ แสดงลมมรสุม

ในฤดูร้อน ภูมิภาคของทวีปอาเซีย บริเวณตอนกลางและตอนใต้ ได้รับความร้อนจากดวงอาทิตย์ยิ่งกว่าบริเวณพื้นน้ำในมหาสมุทรอินเดีย ฉะนั้นอากาศในตอนกลางและตอนใต้ของทวีปอาเซียได้รับความร้อน จึงพองตัวลอยขึ้นสู่เบื้องสูง ลมในเขตมหาสมุทรอินเดียซึ่งเย็นกว่าและหนักกว่าจึงพัดเข้ามาแทนที่ แต่เนื่องด้วยการหมุนของโลกกระแสลมจึงพัดเหไปทางขวา ลมซึ่งพัดจากมหาสมุทรอินเดียไปสู่พื้นแผ่นดินผืนใหญ่ตอนกลางและตอนใต้ของทวีปอาเซียนี้ เรียกว่า **ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้** เนื่องจากลมนี้พัดผ่านพื้นน้ำอันกว้างใหญ่ จึงพัดพาเอาไอน้ำไปด้วยเป็นจำนวนมาก ทำให้บริเวณซึ่งลมนี้พัดผ่านมีฝนตกชุก เช่นในแถบภูเขาฆาตตะวันตก แถบภูเขาหิมาลัย แถบภูเขาตะนาวศรี และแถบภูเขาทางภาคเหนือของไทย

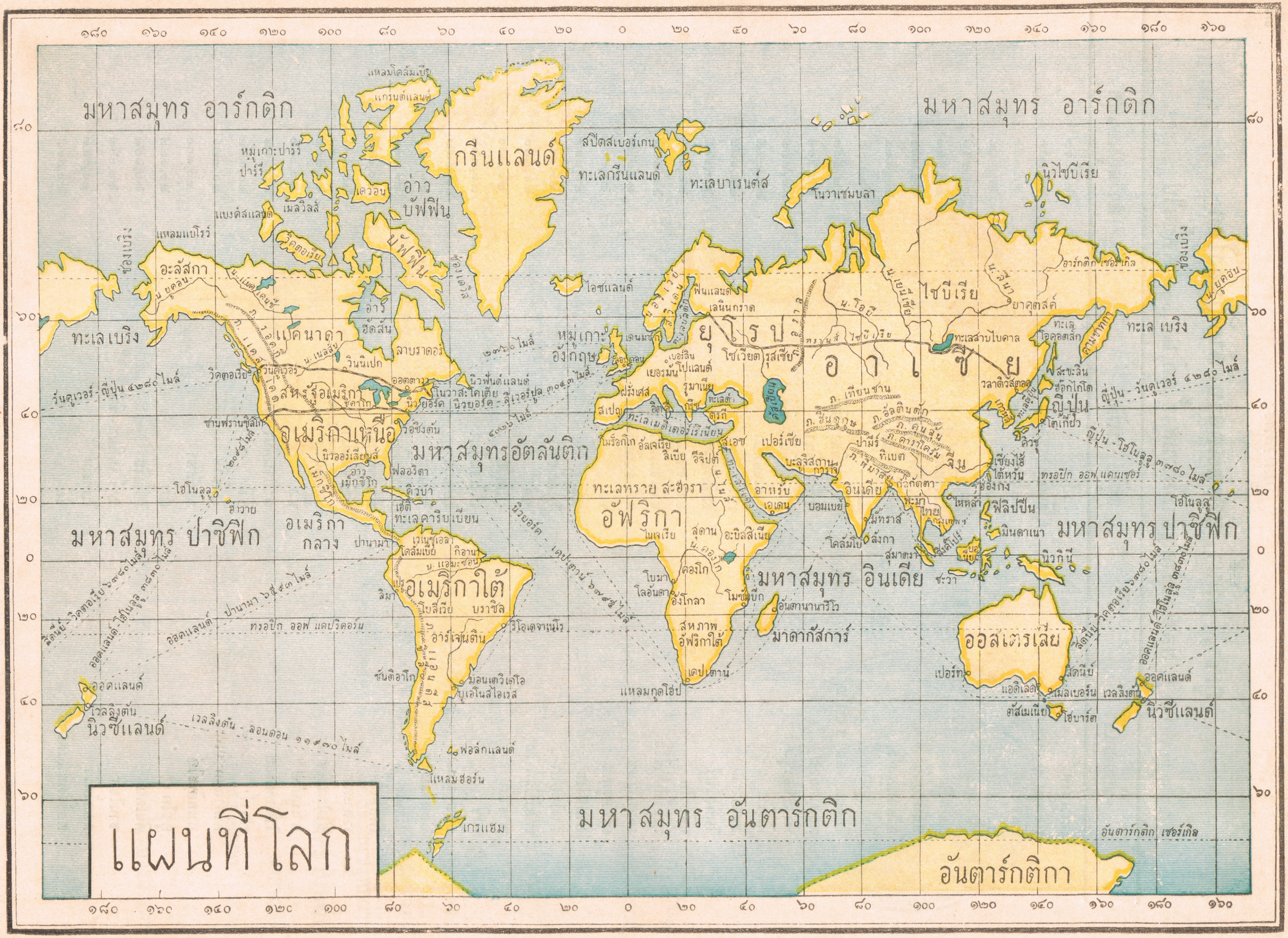
ในฤดูหนาว ดวงอาทิตย์ส่องตรงราวแถบเหนือของทวีปออสเตรเลีย บริเวณแถบนี้ได้รับความร้อนจัดมาก อากาศซึ่งอยู่ในภูมิภาคนี้ได้รับความร้อนก็พองตัวลอยขึ้นไป อากาศบนพื้นแผ่นดินอันกว้างใหญ่ในตอนกลางทวีปอาเซีย ซึ่งเย็นกว่าและหนักกว่าก็พัดมาแทนที่ กระแสลมเย็นซึ่งพัดผ่านพื้นแผ่นดินผืนใหญ่ท่ามกลางทวีปอาเซียไปสู่ทะเลและมหาสมุทรนี้ เรียกว่า **ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ** ลมนี้ได้พัดพาความหนาวและความแห้งแล้งมาสู่ยังตำบลต่าง ๆ ที่พัดผ่านไป แต่ถ้าลมนี้พัดผ่านทะเล ก็พัดพาเอาไอน้ำไปด้วย จึงเป็นเหตุให้ฝนตกชุกในดินแดนอินเดียภาคตะวันออก เกาะลังกา และภาคใต้ของประเทศไทย

ข้อที่น่าสังเกตก็คือ ฤดูหนาวของประเทศเรานั้นเกี่ยวกับลมมรสุม และทางภาคใต้ของประเทศเรามีฤดูฝนถึงสองฤดู

ภูเขา, แม่น้ำ และทะเลสาบที่สำคัญของโลก

(ก) ยอดเขาสำคัญซึ่งมีความสูงตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ ฟุตขึ้นไป

ชื่อยอดเขา	อยู่ในประเทศ	ความสูงเป็นฟุต
เอเวอเรสต์	เนปาล	๒๙,๐๐๒
กอดวิน ออสเตน	อินเดีย	๒๘,๒๕๑
คันชิงจังกา	เนปาล	๒๘,๑๕๖
นันกาปารบาต	อินเดีย	๒๖,๖๒๙
มูสตาอะตา	จีน	๒๔,๓๕๗
เทนกริกาน	โซเวียตรุสเซีย	๒๓,๖๒๓
คอฟมานน์	โซเวียตรุสเซีย	๒๓,๓๘๖
อาคอนคากัว	อาร์เจนตินา	๒๒,๘๓๔
โคโรปูนา	เปรู	๒๒,๘๐๒
โอจอส เดล ซาลาโด	อาร์เจนตินา - ชิลี	๒๒,๕๗๓
ดอสโคนอส	อาร์เจนตินา	๒๒,๕๐๗
ฟาลโซอาซูเฟร	อาร์เจนตินา - ชิลี	๒๒,๒๗๗
พิสซิส	อาร์เจนตินา	๒๒,๒๔๕
วาสคาราน	เปรู	๒๒,๑๘๘
โตคอร์ปูรี	โบลิเวีย - ชิลี	๒๒,๑๖๕
ยูยิยาโก	อาร์เจนตินา - ชิลี	๒๒,๐๑๕
เมอร์เคดาริโอ	อาร์เจนตินา - ชิลี	๒๑,๘๘๔
เอนกาวาเซ	อาร์เจนตินา - ชิลี	๒๑,๗๒๐
เตสครูเคส	ชิลี	๒๑,๗๐๕
อามปาโต	เปรู	๒๑,๗๐๒
อางโคยูมา	โบลิเวีย	๒๑,๔๙๐
เตอร์บันกาโต	ชิลี	๒๑,๔๘๐
ซาจามา	โบลิเวีย	๒๑,๓๙๐
คาชิ	อาร์เจนตินา	๒๑,๓๒๖
อิลลิ มานี	โบลิเวีย	๒๑,๒๘๒
อิลลามปู	โบลิเวีย	๒๑,๒๗๖
โบเนเต	อาร์เจนตินา	๒๑,๐๓๑
เดลอะเคย์	อาร์เจนตินา	๒๐,๘๐๑
เวลาเดโร	อาร์เจนตินา	๒๐,๗๓๕
ชิมโบราโซ	เอกวาดอร์	๒๐,๗๐๒
ซาเมนโต	ชิลี	๒๐,๖๗๐
โปรอนกอส	อาร์เจนตินา - ชิลี	๒๐,๕๑๒
ปูลาร์	ชิลี	๒๐,๓๔๒
คากาอะกา	โบลิเวีย	๒๐,๓๒๙
แมคคินเลย์	อะลัสกา	๒๐,๓๐๐
คูซโก	เปรู	๒๐,๑๘๗
คินเกน	โบลิเวีย	๒๐,๑๐๒
ซานโจส	อาร์เจนตินา - ชิลี	๒๐,๐๖๗
คอนโดริรี	โบลิเวีย	๒๐,๐๔๓
ตอร์โตลาสเดลาส	ชิลี	๒๐,๐๑๘

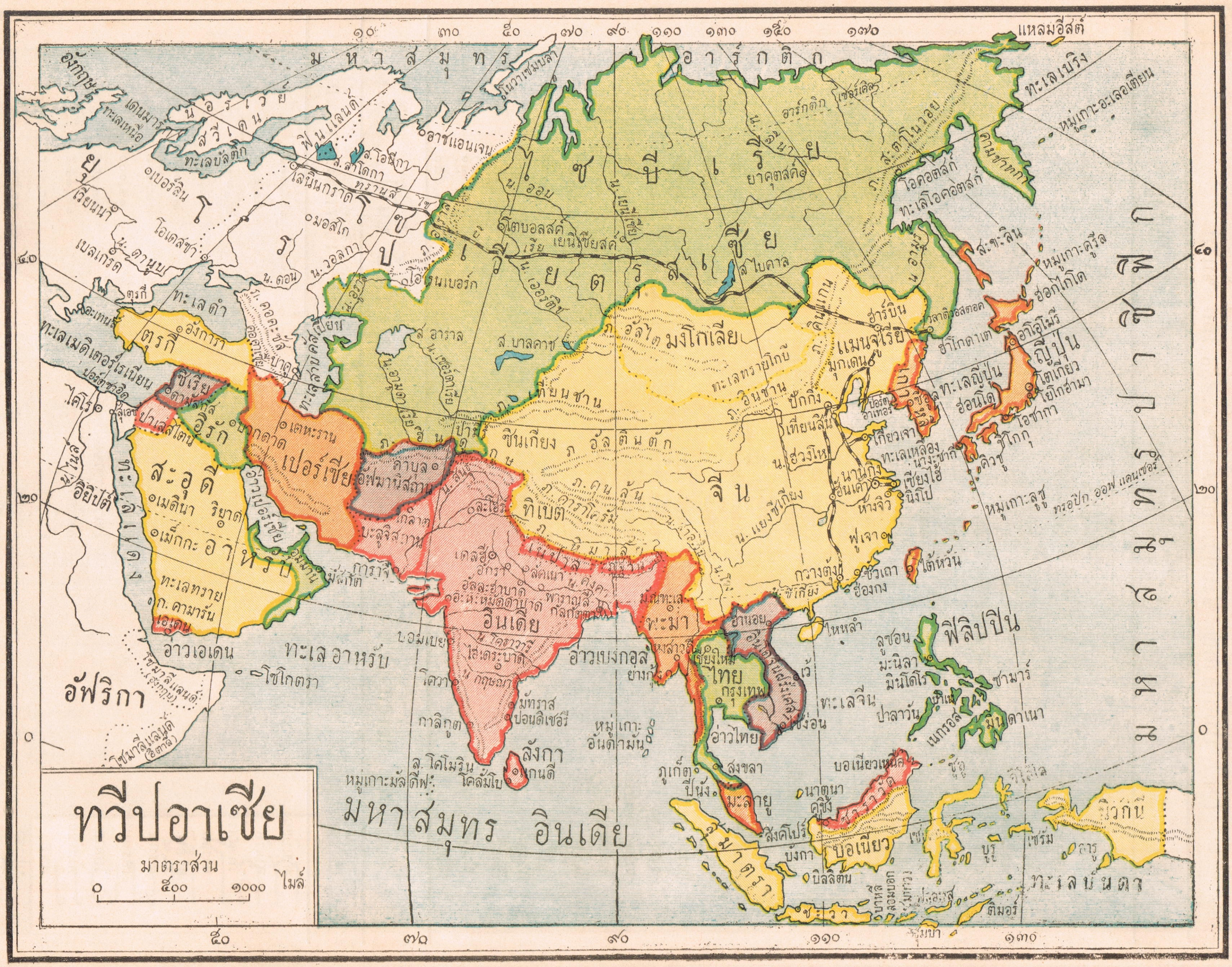

แผนที่โลก
มหาสมุทร อาร์กติก
มหาสมุทร อาร์กติก
กรีนแลนด์
อ่าว บัฟฟิน
บัฟฟิน
สปิตสเบอร์เกน
ทะเลกรีนแลนด์
ทะเลบาเรนต์ส
โนวาเซมบลา
นิวไซบีเรีย
อะลัสกา
แคนาดา
ลาบราดอร์
ไอซ์แลนด์
หมู่เกาะอังกฤษ
ยุโรป
ไซบีเรีย
อาเซีย
ทะเลสาบไบคาล
ทะเลเบริง
ทะเล เบริง
สหรัฐอเมริกา
อเมริกาเหนือ
มหาสมุทรอัตลันติก
อเมริกา กลาง
ทะเลคาริบเบียน
อเมริกาใต้
บราซิล
อาร์เจนตินา
ฟอล์กแลนด์
แหลมฮอร์น
เกรแฮม
มหาสมุทร ปาซิฟิก
มหาสมุทร ปาซิฟิก
ทะเลทราย สะฮารา
อัฟริกา
อาหรับ
เปอร์เซีย
อินเดีย
จีน
ญี่ปุ่น
ฟิลิปปิน
มหาสมุทร อินเดีย
มาดากัสการ์
แหลมกู๊ดโฮป
ออสเตรเลีย
นิวซีแลนด์
นิวซีแลนด์
มหาสมุทร อันตาร์กติก
อันตาร์กติกา
อันตาร์กติก เซอร์เกิล

(ข) แม่น้ำสำคัญ ซึ่งมีความยาวตั้งแต่ ๑,๕๐๐ ไมล์ ขึ้นไป

ชื่อแม่น้ำ	อยู่ในทวีป	ความยาวเป็นไมล์
ไนล์	อัฟริกา	๔,๐๐๐
มิสซิสซิปปี้	อเมริกาเหนือ	๓,๘๘๘
แอมะซอน	อเมริกาใต้	๓,๕๐๐
ออบ	อาเซีย	๓,๒๐๐
แยงซีเกียง	อาเซีย	๓,๑๐๐
อามูร์	อาเซีย	๒,๙๐๐
คองโก	อัฟริกา	๒,๙๐๐
เยนีเซีย	อาเซีย	๒,๘๐๐
ฮวงโห	อาเซีย	๒,๗๐๐
แม่โขง	อาเซีย	๒,๖๐๐
ไนเจอร์	อัฟริกา	๒,๖๐๐
ปารานา	อเมริกาใต้	๒,๔๕๐
พลาตาปารากวัย	อเมริกาใต้	๒,๓๐๐
วอลกา	ยุโรป	๒,๓๐๐
เซนต์ลอเรนต์	อเมริกาเหนือ	๒,๑๕๐
สินธุ	อาเซีย	๒,๐๐๐
พรหมบุตร	อาเซีย	๑,๘๐๐
ริโอกรานด์	อเมริกาเหนือ	๑,๘๐๐
เซาฟรานซิสโก	อเมริกาใต้	๑,๘๐๐
ยูคอน	อเมริกาเหนือ	๑,๘๐๐
ดานูบ	ยุโรป	๑,๗๒๕
ยูเฟรตีส	อาเซีย	๑,๗๐๐
เนลสัน	อเมริกาเหนือ	๑,๖๖๐
โอริโนโก	อเมริกาใต้	๑,๖๐๐
ซัมเบซี	อัฟริกา	๑,๖๐๐
คงคา	อาเซีย	๑,๕๕๐

(ค) ทะเลสาบสำคัญ ซึ่งมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๙,๕๐๐ ตารางไมล์ ขึ้นไป

ชื่อทะเลสาบ	อยู่ในทวีป หรือ ประเทศ	เนื้อที่เป็นตารางไมล์
คัสเปียน	อาเซีย	๑๖๙,๓๘๐
สุเปรีย	สหรัฐอเมริกา - แคนาดา	๓๑,๘๑๐
วิคตอเรีย	อัฟริกา	๒๖,๘๒๘
อาราล	โซเวียตรุสเซีย	๒๖,๑๖๖
ฮูรอน	สหรัฐอเมริกา - แคนาดา	๒๓,๐๑๐
มิชิกัน	สหรัฐอเมริกา	๒๒,๔๐๐
เกรตแบร์	แคนาดา	๑๔,๐๐๐
ไบคาล	โซเวียตรุสเซีย	๑๓,๑๙๗
ตันกันยิกา	อัฟริกา	๑๒,๓๕๕
แชด	อัฟริกา	๑๐,๔๐๐
นยาซา	อัฟริกา	๑๐,๒๓๑
อีรี	สหรัฐอเมริกา - แคนาดา	๙,๙๔๐

ทวีปอาเซีย
มาตราส่วน
๐ ๕๐๐ ๑๐๐๐ ไมล์
มหาสมุทร อาร์กติก
ไซบีเรีย
รูสเซีย
มงโกเลีย
แมนจูเรีย
จีน
ทิเบต
ญี่ปุ่น
ฟิลิปปิน
อินเดีย
ลังกา
พะม่า
ไทย
กรุงเทพ
มะลายู
บอเนียว
สุมาตรา
ชะวา
นิวกินี
เปอร์เซีย
อาฟฆานิสถาน
อีรัค
ซีเรีย
ตุรกี
สะอุดิ อาหรับ
อียิปต์
อัฟริกา
ทะเลอาหรับ
อ่าวเบงกอล
อ่าวไทย
ทะเลจีน
ทะเลญี่ปุ่น
ทะเลโอคอตสก์
ทะเลเบริง
ทะเลดำ
ทะเลแดง
อ่าวเอเดน
มหาสมุทร อินเดีย
มหาสมุทร แปซิฟิก
ฮ่องกง
สิงคโปร์
ปีนัง
ภูเก็ต
สงขลา
ฮานอย
มะนิลา
โตเกียว
ปักกิ่ง
นานกิง
เซี่ยงไฮ้
บอมเบย์
กาลิกัต
มัทราส
ย่างกุ้ง
โคลัมโบ
แหลมอีสต์
๑๐ ๓๐ ๕๐ ๗๐ ๙๐ ๑๑๐ ๑๓๐ ๑๕๐ ๑๗๐
๕๐ ๗๐ ๙๐ ๑๑๐ ๑๓๐
๔๐ ๒๐ ๐

ทวีปอาเซีย

อาณาเขต **ทิศเหนือ** จดมหาสมุทรอาร์กติก
ทิศตะวันออก จดมหาสมุทรปาซิฟิก
ทิศใต้ จดมหาสมุทรอินเดีย
ทิศตะวันตก จดทะเลแดง

ขนาด ทวีปอาเซียมีขนาดกว้างใหญ่กว่าทวีปอื่น ๆ ทั้งสิ้น มีเนื้อที่ประมาณ ๑๗ ½ ล้านตารางไมล์

ฝั่งทะเล ยาวประมาณ ๕๐,๐๐๐ ไมล์

แหลม :– แหลมเชลยัสกิน (อยู่เหนือที่สุด) แหลมอีสต์ (อยู่ตะวันออกที่สุด) แหลมโลปัตกาในไซบีเรีย แหลมเขมร แหลมโรมาเนียในมลายู (อยู่ใต้ที่สุด) แหลมนีเกรสในพม่า แหลมโคโมรินในอินเดีย แหลมบาบาในตุรกี (อยู่ตะวันตกที่สุด)

ทะเล :– ทะเลคารา ทะเลเบริง ทะเลโอคอตสค์ ทะเลญี่ปุ่น ทะเลเหลือง ทะเลจีน ทะเลอาหรับ ทะเลแดง ทะเลมาร์มะรา ทะเลดำ

อ่าว :– อ่าวเบงกอล อ่าวไทย อ่าวเอเดน อ่าวเปอร์เซีย อ่าวเมาะตะมะ อ่าวตังเกี๋ย

ช่องแคบ :– ช่องเบริง ช่องมะละกา ช่องปอล์ค

เกาะ :– เกาะสะฆะลิน เกาะฮอกไกโด เกาะฮอนโด เกาะชิโกกุ เกาะคิวชู เกาะไต้หวัน เกาะฮ่องกง เกาะไหหลำ เกาะลังกา เกาะอันดามัน เกาะมันดีฟ เกาะไซปรัส

คาบสมุทร :– คาบสมุทรคามชาทกา คาบสมุทรอินโดจีน คาบสมุทรฮินดูสถาน คาบสมุทรอาหรับ คาบสมุทรอาเซียไมเนอร์

ลักษณะภูมิประเทศ ตอนเหนือเป็นที่ราบต่ำกว้างใหญ่มาก ตอนกลางเป็นเนินสูงและที่ราบสูง ประกอบด้วยภูเขาสูงใหญ่ ตอนใต้บางแห่งเป็นที่ราบสูงประกอบด้วยภูเขา บางแห่งเป็นที่ราบต่ำ

ภูเขา :– ตอนกลางทวีป มีภูเขาสูงใหญ่ติดต่อกันเป็นพืดยาวหลายร้อยไมล์ เช่นภูเขาหิมาลัย ยอดสูงที่สุดในโลกชื่อเอเวอเรสต์ สูง ๒๙,๐๐๒ ฟุต ภูเขาฮินดูกูษ ภูเขาเทียนชาน ภูเขาอันตินตัก ภูเขาคุนลุ้น ภูเขาคาราคอรัม ภูเขาเหล่านี้มาบรรจบกันที่เนินสูงปามีร์

ที่ราบสูง :– ที่ราบสูงที่สำคัญ คือ ที่ราบสูงในทิเบตเป็นที่ราบสูงที่สุดในโลก สูงกว่าระดับน้ำทะเลกว่า ๓,๐๐๐ ฟุต ที่ราบสูงอื่น ๆ คือ ที่ราบสูงในอาหรับ ในอาเซียไมเนอร์ ในเปอร์เซีย ในอินเดีย

ที่ราบต่ำ :– ได้แก่ที่ราบต่ำในไซบีเรีย ที่ราบระหว่างลุ่มแม่น้ำสินธุกับแม่น้ำคงคา ที่ราบระหว่างแม่น้ำไตกริสกับยูเฟรติส และที่ราบทางตะวันออกของประเทศจีน

ทะเลทราย :– ได้แก่ทะเลทรายโกบี ทะเลทรายอาหรับ ทะเลทรายซีเรีย

แม่น้ำ แม่น้ำสำคัญทางเหนือ คือ แม่น้ำออบ (๓,๒๐๐ ไมล์) แม่น้ำเยนิเซีย (๒,๘๐๐ ไมล์) แม่น้ำลีนา (๒,๕๐๐ ไมล์)

แม่น้ำสำคัญทางตะวันออก คือ แม่น้ำอามูร์ (๒,๙๐๐ ไมล์) แม่น้ำฮวงโห (๒,๗๐๐ ไมล์) แม่น้ำแยงซีเกียง (๓,๑๐๐ ไมล์) แม่น้ำซีเกียง (๑,๑๐๐ ไมล์)

แม่น้ำสำคัญทางใต้ คือ แม่น้ำโขง (๒,๖๐๐ ไมล์) แม่น้ำสาละวิน แม่น้ำอิระวดี แม่น้ำคงคา แม่น้ำโคธาวารี แม่น้ำกฤษณา แม่น้ำสินธุ แม่น้ำยูเฟรติส และแม่น้ำไตกริส

แม่น้ำสำคัญไหลลงสู่ทะเลสาบ คือ แม่น้ำอามูร์ดาเรีย แม่น้ำเซอร์ดาเรีย แม่น้ำอูราล

ทะเลสาบ ทะเลสาบน้ำเค็มที่สำคัญ คือ ทะเลสาบคัสเบียน เป็นทะเลสาบใหญ่ที่สุดในโลก มีเนื้อที่ประมาณ ๑๖๙,๓๘๐ ตารางไมล์ ทะเลสาบอาราล ทะเลสาบเคดซี ทะเลสาบบาลคาช

ทะเลสาบน้ำจืดที่สำคัญ คือ ทะเลสาบไบคาล เป็นทะเลสาบน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในทวีปอาเซีย และลึกที่สุดในโลก

ภูมิอากาศ ภาคเหนืออากาศหนาวจัด เป็นฤดูหนาวถึง ๙ เดือนในปีหนึ่ง ภาคกลางอากาศหนาวและแห้งแล้ง ภาคใต้อากาศร้อนและฝนชุก

โภคทรัพย์ **พืช** ที่สำคัญ คือ

ข้าว :- จีน อินเดีย ไทย อินโดจีน พม่า
ข้าวสาลี :- ไซบีเรีย อินเดีย จีน
ถั่ว :- จีน มานจูเรีย อินเดีย
ฝ้าย :- อินเดีย ญี่ปุ่น
มะพร้าว :- หมู่เกาะมลายู อินเดีย ไทย ลังกา อินโดจีน
อ้อย :- อินเดีย อินโดเนเซีย ฟิลิปปิน
กล้วย :- อินเดีย หมู่เกาะมลายู
ชา :- จีน อินเดีย ลังกา ญี่ปุ่น
กาแฟ :- อินโดเนเซีย
ยาสูบ :- อินเดีย ญี่ปุ่น ไทย ตุรกี ฟิลิปปิน
ยางพารา :- มลายู ไทย ลังกา อินโดเนเซีย

แร่ ที่สำคัญ คือ

เหล็ก :- อินเดีย จีน ญี่ปุ่น
ทองแดง :- ญี่ปุ่น ไซบีเรีย อินเดีย จีน ตุรกี
เงิน :- ไซบีเรีย จีน ญี่ปุ่น
ทองคำ :- ไซบีเรีย จีน อินเดีย
เพชร พลอย :- อินเดีย ไซบีเรีย พม่า ลังกา
พลวง :- จีน ญี่ปุ่น
ตะกั่ว :- พม่า ไซบีเรีย อินเดีย จีน ญี่ปุ่น
ถ่านหิน :- จีน ไซบีเรีย อินเดีย ญี่ปุ่น
ดีบุก :- มลายู ไทย
ปิโตรเลียม :- อิรัก อิหร่าน อินโดเนเซีย อินเดีย พม่า

สัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ ช้าง ม้า วัว ควาย หมู อูฐ ลา แพะ แกะ เป็นต้น

พลเมือง ทวีปอาเซีย มีพลเมืองมากกว่าทวีปอื่น ๆ คือ มีประมาณ ๑,๑๖๔,๐๐๐,๐๐๐ คน

ประเทศต่าง ๆ ในทวีปอาเซียที่ควรทราบ คือ

ชื่อประเทศ	เมืองหลวง	เนื้อที่ตารางไมล์	จำนวนพลเมือง
ไทย	พระนคร	๒๐๐,๑๔๘	๑๘,๐๐๐,๐๐๐
จีน	นานกิง	๓,๔๒๒,๐๐๐	๔๖๙,๒๕๗,๐๐๐
ญี่ปุ่น	โตเกียว	๑๔๗,๘๙๐	๗๙,๓๔๐,๐๐๐
ฟิลิปปีน	มะนิลา	๑๑๕,๖๐๐	๑๘,๒๐๔,๐๐๐
อินเดีย	นิวเดลฮี	๑,๒๒๘,๒๖๗	๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐
พม่า	ย่างกุ้ง	๒๖๑,๖๑๐	๑๖,๘๒๓,๘๐๐
มลายู	กัวลาลัมเปอร์	๕๒,๑๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐
อินโดจีน	ฮานอย	๒๘๔,๕๒๒	๒๕,๕๐๐,๐๐๐
อัฟกานิสถาน	คอบุล	๒๔๕,๐๐๐	๑๒,๐๐๐,๐๐๐
อิหร่าน	เตหะราน	๖๒๘,๐๐๐	๑๓,๙๐๐,๐๐๐
อิรัก	บากดาด	๑๖๘,๒๔๓	๔,๘๐๓,๔๐๐
ตุรกี	อังการา	๒๙๖,๑๙๐	๑๘,๘๗๐,๐๐๐
สะอุดีอาหรับ	ริยาด, เมกกะ	๔๑๓,๗๙๒	๕,๕๐๐,๐๐๐
ลังกา	โคลัมโบ	๒๕,๓๓๒	๖,๖๕๐,๘๐๐
ซีเรีย	ดามัสกัส	๖๖,๐๔๖	๒,๘๖๐,๔๐๐
เลบานอน	เบรุต	๓,๙๒๖	๑,๑๖๕,๒๐๐
ปาเลสติน	เจรูซาเลม	๑๐,๔๒๕	๑,๖๗๗,๐๐๐
เนปาล	กาตมานดู	๕๔,๐๐๐	๕,๖๐๐,๐๐๐
ภูฐาน	ภูนาคา	๑๘,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐
มงโกเลีย	อูรกา	๕๕๘,๐๕๔	๘๘๐,๐๐๐
เกาหลี	เซอูล	๘๕,๒๐๖	๒๔,๓๒๖,๐๐๐
ทิเบต	ลาสสา	๔๔๓,๙๐๐	๓,๗๒๒,๐๐๐

แผนที่ประเทศไทย
มาตราส่วน ๑ : ๘,๐๐๐,๐๐๐
๑ เซ็นติเมตร = ๘๐ กิโลเมตร
๑๐๐ ๐ ๑๐๐ ๒๐๐ กิโลเมตร
เครื่องหมาย
เส้นอาณาเขตต์
แม่น้ำ
ภูเขา
เมือง
พะม่า
อ่าวตังเกี๋ย
อ่าวไทย
ทะเลจีนใต้
สหรัฐมะลายู
อินโดจีน
มหาสมุทรอินเดีย
อ่าวเมาะตะมะ
เชียงราย
เชียงใหม่
ลำปาง
สุโขทัย
กำแพงเพชร
ลพบุรี
อยุธยา
กรุงเทพฯ
ธนบุรี
ราชบุรี
นครราชสีมา
อุบลราชธานี
ชลบุรี
ศรีราชา
ระยอง
จันทบุรี
ตราด
ชุมพร
ระนอง
ตะกั่วป่า
ภูเก็ต
บ้านดอน
นครศรีธรรมราช
ตรัง
กันตัง
สงขลา
ปัตตานี
นราธิวาส
พระเจดีย์สามองค์
ภ. สามร้อยยอด
ภ. จันทบุรี
เกาะสีชัง
เกาะพระ
เกาะเสม็ด
เกาะช้าง
เกาะกูด
เกาะเต่า
เกาะพะงัน
เกาะสมุย
เกาะจาน
เกาะพระทอง
เกาะลันตา
เกาะตะรุเตา
เกาะปีนัง
พืดเขาแดนลาว
ดอยเชียงดาว
ดอยอินทนน
พืดเขาผีปันน้ำ
พืดเขาเพ็ชรบูรณ์
พืดเขาดงพญาเย็น
พืดเขาสันกำแพง
พืดเขาดงเร็ก
พืดเขาภูเก็ต
พืดเขาสันกาลาคีรี
น. สงคราม
น. ชี
น. มูล
น. ป่าสัก
น. บางปะกง
น. สะแกกรัง
น. เจ้าพระยา
น. ท่าจีน
น. แม่กลอง
น. เพ็ชรบุรี
น. ตาปี
น. สาละวิน
น. ปิง
น. วัง
น. ยม
น. น่าน
น. เลย
แม่น้ำโขง
ทะเลสาบ
๑๐๐
๑๐๕
๒๐
๑๕
๑๐
๕

ประเทศไทย

อาณาเขต **ทิศเหนือ** จดประเทศพม่าและอินโดจีน

ทิศตะวันออก จดประเทศอินโดจีน

ทิศใต้ จดประเทศมลายูและอ่าวไทย

ทิศตะวันตก จดประเทศพม่าและมหาสมุทรอินเดีย

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๒๐๐,๑๔๘ ตารางไมล์

ฝั่งทะเล ยาวประมาณ ๑,๓๐๐ ไมล์

อ่าว อ่าวสำคัญ คือ อ่าวชุมพร อ่าวบ้านดอน อ่าวสงขลา อ่าวปัตตานี

เกาะ ทางด้านตะวันออกของอ่าวไทย มีเกาะสำคัญ คือ เกาะสีชัง เกาะช้าง เกาะกูด เกาะเสม็ด เกาะแสมสาร

ทางด้านตะวันตกของอ่าวไทย มีเกาะสำคัญ คือ เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า เกาะหลัก

ทางด้านมหาสมุทรอินเดีย มีเกาะสำคัญ คือ เกาะภูเก็ต เกาะยาวใหญ่ เกาะยาวน้อย เกาะตะรุเตา เกาะลันตา

ลักษณะภูมิประเทศ ภาคเหนือ เป็นที่สูง มีภูเขาสูง ๆ สลับซับซ้อนกันหลายพืด ภูเขาที่สำคัญ คือ ภูเขาแดนลาว ภูเขาหลวงพระบาง ภูเขาถนนธงชัย ภูเขาเพชรบูรณ์ ภูเขาขุนตาล ภูเขาผีปันน้ำ เป็นที่เกิดของแม่น้ำลำธารหลายสาย เช่น แม่น้ำปิง แม่น้ำวัง แม่น้ำยม แม่น้ำน่าน แม่น้ำป่าสัก เป็นต้น

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นที่ราบสูง ไม่ใคร่มีภูเขา แม่น้ำสำคัญในภาคนี้ คือ แม่น้ำมูลและแม่น้ำชี มีน้ำบริบูรณ์แต่ในฤดูฝนเท่านั้น ฤดูแล้งน้ำมักแห้ง

ภาคกลาง เป็นที่ราบต่ำกว้างใหญ่อยู่ในลุ่มแม่น้ำหลายสาย เช่น แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำแม่กลอง และแม่น้ำบางปะกง พื้นดินอุดมเหมาะแก่การเพาะปลูก

ภาคใต้ พื้นที่เป็นภูเขาและป่ามาก มีที่ราบบ้างแถบชายทะเล ภูเขาที่สำคัญในภาคนี้ คือ ภูเขาตะนาวศรี และภูเขานครศรีธรรมราช

ภูมิอากาศ ประเทศไทยอยู่ในแถบร้อน ในปีหนึ่งมีฤดูร้อนราว ๙ เดือน ฤดูหนาวราว ๓ เดือน มีฝนตกชุก

พลเมือง มีประมาณ ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติไทยมาแต่โบราณ

โปรดแก้ "วุลแฟลม" เป็น "วุลแฟรม"

การปกครอง มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทรงใช้อำนาจสูงสุดโดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

การประกอบอาชีพ **การเพาะปลูก** พืชสำคัญที่ปลูกกันมาก คือ ข้าว (ปลูกมากในภาคกลาง) ยางพารา มะพร้าว ยาสูบ ฝ้าย อ้อย พริกไทย และผลไม้ต่าง ๆ

การขุดแร่ แร่สำคัญ คือ ดีบุก (มีมากในภาคใต้) ทองคำ วุลแฟรม เหล็ก และพลอยสี

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ หมู (เลี้ยงมากในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) วัว ควาย ม้า ช้าง ครั่ง ไหม และเป็ดไก่

การจับปลา เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองตามริมฝั่งทะเล สัตว์น้ำที่สำคัญ คือ ปลา กุ้ง หอย แมลงภู่

การป่าไม้ ไม้สำคัญ คือ ไม้สัก (มีมากในภาคเหนือ) ไม้ยาง ไม้ประดู่ ไม้ตะแบก ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้พะยุง ไม้ตะเคียน และไม้ไผ่

การอุตสาหกรรม มีน้อย ไม่เพียงพอที่จะส่งเป็นสินค้าออก เช่นการทำน้ำตาล การทำกระดาษ การมวนบุหรี่ การทำไม้ขีดไฟ การทำปูนซิเมนต์ การทำสะบู่

การค้าขาย **สินค้าออก** ที่สำคัญ คือ ข้าว ดีบุก ไม้สัก ยางพารา ปศุสัตว์ มะพร้าว ปลาเค็ม **สินค้าเข้า** ที่สำคัญ คือ เครื่องอาหาร ผ้าฝ้าย เครื่องเหล็ก เครื่องจักร น้ำมันเชื้อเพลิง บุหรี่ น้ำตาลทราย รถจักรยาน รถยนตร์ เครื่องไฟฟ้า กระดาษ เป็นต้น

การคมนาคม มีทางรถไฟยาวประมาณ ๒,๐๐๐ ไมล์

เมืองสำคัญ **พระนคร** (กรุงเทพ ฯ) เป็นเมืองหลวง และเป็นเมืองท่าเรือใหญ่ที่สุดของประเทศไทย เป็นศูนย์กลางของทางรถไฟทั่วประเทศ เป็นศูนย์กลางของสายการบินพาณิชย์ที่สำคัญแห่งหนึ่งในทวีปอาเซียเป็นศูนย์กลางของการค้าขาย มีโรงงานอุตสาหกรรมหลายแห่ง

พระนครศรีอยุธยา เคยเป็นเมืองหลวงเก่า มีโบราณวัตถุมาก

พิษณุโลก เคยเป็นเมืองสำคัญทางภาคเหนือ ในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นเมืองหลวง มีโบราณวัตถุมาก

เชียงใหม่ เป็นเมืองใหญ่ที่สองของประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของการค้าขายทางภาคเหนือ

นครราชสีมา เป็นศูนย์กลางของการค้าขายทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภูเก็ต เป็นเมืองท่าสำคัญทางภาคใต้ มีแร่ดีบุกมากที่สุดในประเทศไทย

ประเทศไทย

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.; ระยอง.

ชื่อเมืองในประวัติศาสตร์ไทย

ชื่อในประวัติศาสตร์	ชื่อในปัจจุบัน
เมืองสองแคว	พิษณุโลก
เมืองละโว้	ลพบุรี
เมืองอโยธยา	พระนครศรีอยุธยา
เมืองหริภุญชัย	ลำพูน
เมืองคลองวาน	ประจวบคีรีขันธ์
เมืองศิริธรรมนคร	นครศรีธรรมราช
เมืองนาเคนทร	น่าน
เมืองจันทบูรณ์	จันทบุรี
เมืองตานี	ปัตตานี
เมืองชัยปราการ	เชียงราย
เมืองชะเลียง เมืองศรีสัชนาลัย	สวรรคโลก
เมืองทุ่งยั้ง เมืองศรีนพมาศ	อุตตรดิตถ์
เมืองพระบาง เมืองพังคา	นครสวรรค์
เมืองชากังราว เมืองนครชุม	กำแพงเพชร
เมืองเขลาง เมืองผากอง	ลำปาง
เมืองป่าซาง	เชียงใหม่
เมืองหล่ม	หล่มศักดิ์
เมืองสระหลวง เมืองโอฆบุรี	พิจิตร
เมืองศรีวิชัย เมืองศิริชัยบุรี เมืองทวาราวดี	นครปฐม
เมืองสุวรรณภูมิ เมืองอู่ทอง	อำเภอจระเข้สามพัน สุพรรณบุรี
เมืองแพรก	อำเภอสรรค์บุรี ชัยนาท
เมืองเงินยาง เมืองชัยบุรี	อำเภอเชียงแสน เชียงราย
เมืองฉอด	อำเภอแม่สอด ตาก
เมืองพะโค	เมืองหงสาวดี
เมืองเขมรัฐ	เมืองเชียงตุง
เมืองเซ่า	เมืองหลวงพระบาง
เมืองเยลำ	เมืองเว้
เมืองลานช้าง เมืองล้านช้าง	เมืองเวียงจันทน์
เมืองหนองแส	เมืองตาลีฟู

แผนที่ประเทศไทย
แสดงอาณาเขตต์กรุงสุโขทัย
สมัยพระเจ้าขุนรามคำแหง
เครื่องหมาย
อาณาเขตต์กรุงสุโขทัย
อาณาเขตต์ปัจจุบัน
เมือง
อาณาจักร พุกาม
อาณาจักร ลานนา
อาณาจักร จีน
อาณาจักร เขมร
หนองแส
ยูนนาน
พุกาม
ตองอู
หงสาวดี
สุโขทัย
ศรีวิชัย
ไชยา
ศิริธรรมนคร
ตรังกานู
มะละกา
สิงคโปร์
ศรีวิชัยเดิม
นครจำปาศักดิ์
นครธม
พิมาย
เกาะไหหลำ
บันทายมาศ
๙๕
๑๐๐
๑๐๕
๑๑๐
๒๕
๒๐
๑๕
๑๐
๕
๐

แผนที่ประเทศไทย
แสดงอาณาเขตต์กรุงศรีอยุธยา
สมัยสมเด็จพระนเรศวรฯ
เครื่องหมาย
อาณาเขตต์กรุงศรีอยุธยา
อาณาเขตต์ปัจจุบัน
เมือง
อาณาจักร พุกาม
อาณาจักร จีน
หนองแส
ยูนนาน
อังวะ
พุกาม
ตองอู
แปร
หงสาวดี
เชียงใหม่
น่าน
ล้านช้าง
หลวงพระบาง
ฮานอย
เกาะไหหลำ
พิษณุโลก
ลพบุรี
อยุธยา
นครราชสีมา
นครจำปาศักดิ์
พระตะบอง
ละแวก
ไซ่ง่อน
จันทบุรณ์
ตะนาวศรี
ทะวาย
ชุมพร
อ่าวไทย
ไชยา
นครศรีธรรมราช
ถลาง
พังงา
ตานี
ไทรบุรี
ตรังกานู
มะลายู
มะละกา
สิงคโปร์
ศรีวิชัยเดิม
๙๕
๑๐๐
๑๐๕
๑๑๐
๒๕
๒๐
๑๕
๑๐
๕
๐

อาณาเขตกรุงสุโขทัย

อาณาเขตประเทศไทย ในรัชสมัย พระเจ้าขุนรามคำแหง มหาราช มีดังนี้

ทิศเหนือ ได้ดินแดนเมืองหลวงพระบาง เวียงจันทน์

ทิศตะวันออก ได้ดินแดนขอม ทางฝั่งขวาแม่น้ำโขง

ทิศใต้ ได้ดินแดนตลอดแหลมมลายู

ทิศตะวันตก ได้ดินแดนมอญ และพม่า จดแม่น้ำอิระวดี

อาณาเขตกรุงศรีอยุธยา

อาณาเขตประเทศไทย ในรัชสมัย สมเด็จพระนเรศวร มหาราช มีดังนี้

ทิศเหนือ ได้ดินแดนลานนาไทย (สหรัฐไทยใหญ่)

ทิศตะวันออก ได้ดินแดนลาว และเขมร ตลอดฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง

ทิศใต้ จดเมืองตานี

ทิศตะวันตก ได้ดินแดนมอญ และพม่า ตลอดถึงเมืองหงสาวดี

แผนที่ประเทศไทย
แสดงอาณาเขตต์กรุงธนบุรี
สมัยสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี
เครื่องหมาย
อาณาเขตต์ปัจจุบัน
อาณาเขตต์กรุงธนบุรี
จีน
พะม่า
หนองแส
ยูนนาน
แสนหวี
เชียงรุ้ง
อังวะ
คัง
เชียงตุง
พุกาม
รุม
ฮานอย
เชียงแสน
หลวงพระบาง
ตองอู
ไหหลำ
แปร
เชียงใหม่
ลำปาง
เวียงจันทน์
หงสาวดี
ย่างกุ้ง
ตาก
พิษณุโลก
นครพนม
เว้
เชียงตราน
ลพบุรี
นครราชสีมา
นครจำปาศักดิ์
อยุธยา
ทะวาย
ธนบุรี
เสียมราฐ
จันทบุรี
ระยอง
ตะนาวศรี
อ่าวไทย
ไซ่ง่อน
ชุมพร
พังงา
นครศรีธรรมราช
ถลาง
สงขลา
ตานี
กลันตัน
ไทรบุรี
ตรังกานู
มะลายู
สุมาตรา
มะละกา
สิงคโปร์
๙๕
๑๐๐
๑๐๕
๑๑๐
๒๕
๒๐
๑๕
๑๐
๕
๐

แผนที่ประเทศไทย
แสดงอาณาเขตต์
กรุงรัตนโกสินทร์
สมัยพระบาทสมเด็จ
พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก
เครื่องหมาย
อาณาเขตต์ปัจจุบัน
อาณาเขตต์ต้นกรุง
รัตนโกสินทร์
จีน
พะม่า
หนองแส
ยูนนาน
แสนหวี
เลน
เชียงรุ้ง
อังวะ
คัง
เชียงตุง
พุกาม
รุม
ฮานอย
เชียงแสน
หลวงพระบาง
ตองอู
ไหหลำ
แปร
เชียงใหม่
น่าน
ลำปาง
เวียงจันทน์
หงสาวดี
ย่างกุ้ง
ตาก
พิษณุโลก
นครพนม
เว้
พระเจดีย์สามองค์
ลพบุรี
นครราชสีมา
นครจำปาศักดิ์
อยุธยา
ทะวาย
กรุงเทพฯ
เสียมราฐ
จันทบุรี
ระยอง
ตะนาวศรี
อ่าวไทย
พนมเปญ
ไซ่ง่อน
ชุมพร
ไชยา
ตะกั่วป่า
ตะกั่วทุ่ง
พังงา
นครศรีธรรมราช
ถลาง
สงขลา
ตานี
กลันตัน
ไทรบุรี
ตรังกานู
มะลายู
สุมาตรา
มะละกา
สิงคโปร์
๙๕
๑๐๐
๑๐๕
๑๑๐
๒๕
๒๐
๑๕
๑๐
๕
๐

อาณาเขตกรุงธนบุรี

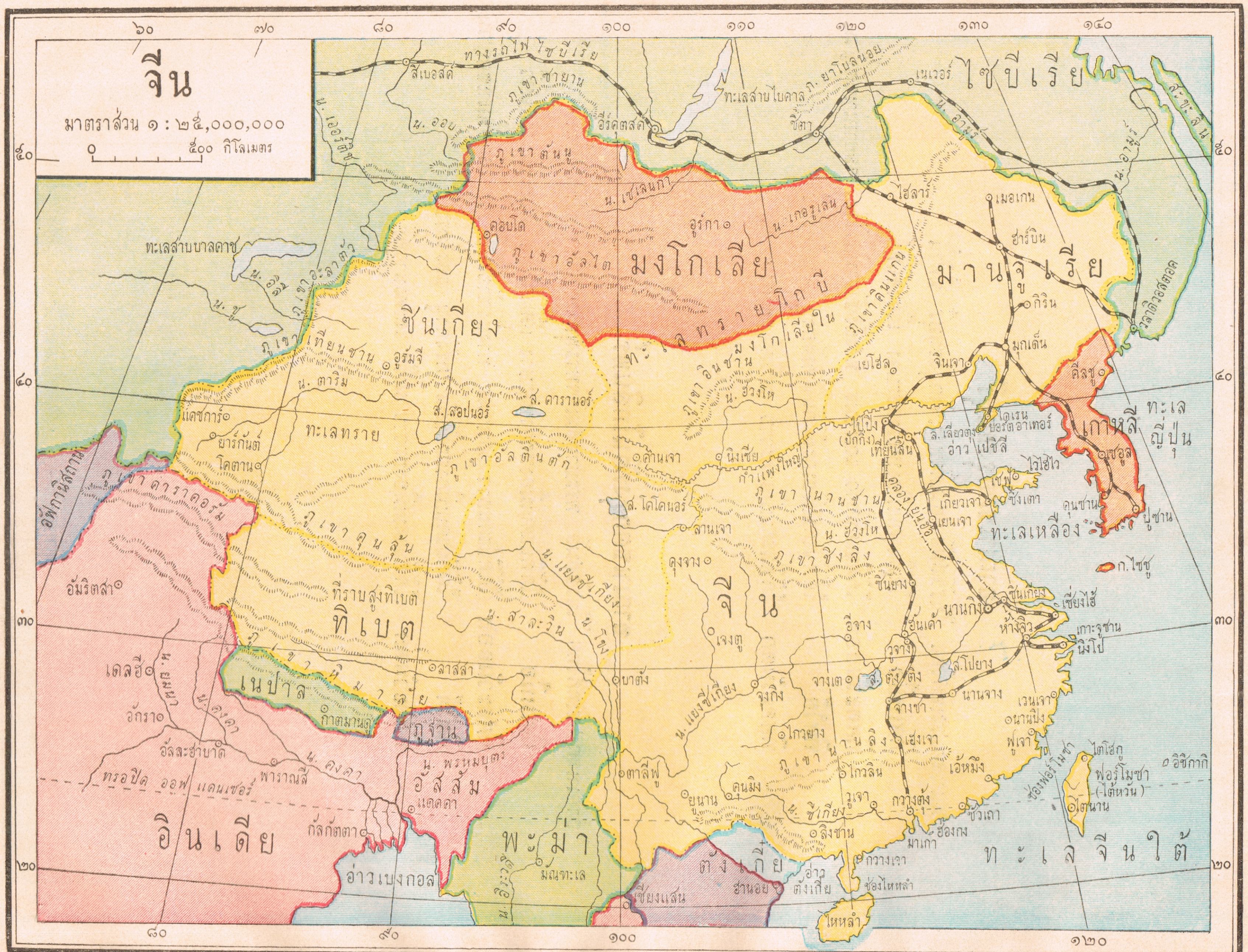
อาณาเขตประเทศไทย ในรัชสมัย สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี มีดังนี้

ทิศเหนือ ได้ดินแดนเมืองหลวงพระบาง เวียงจันทน์
ทิศตะวันออก ได้ดินแดนลาว และเขมร ทางฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง จดอาณาเขตญวน
ทิศใต้ ได้ดินแดนเมืองกะลันตัน ตรังกานู และไทรบุรี
ทิศตะวันตก ได้ดินแดนเมืองทะวาย มะริด และตะนาวศรี

อาณาเขตกรุงรัตนโกสินทร์

อาณาเขตประเทศไทย ในรัชสมัย พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก มีดังนี้

ทิศเหนือ ได้ดินแดนเมืองหลวงพระบาง เวียงจันทน์ ตลอดเมืองแสนหวี
ทิศตะวันออก ได้ดินแดนลาว และเขมร ทางฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง จดอาณาเขตญวน
ทิศใต้ ได้ดินแดนเมืองกะลันตัน ตรังกานู และไทรบุรี
ทิศตะวันตก ได้ดินแดนเมืองทะวาย มะริด และตะนาวศรี

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม. ; ระยอง.

จีน

อาณาเขต ทิศเหนือ จดประเทศไซบีเรีย

ทิศตะวันออก จดประเทศเกาหลี ทะเลเหลือง และทะเลจีน

ทิศใต้ จดประเทศอินเดีย ประเทศเนปาล ประเทศพม่า และประเทศอินโดจีน

ทิศตะวันตก จดประเทศปากีสถาน และประเทศตุรกีสถาน*

ขนาด ประเทศจีนมีบริเวณกว้างขวางมาก มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๔๒๒,๐๐๐ ตารางไมล์

ลักษณะภูมิประเทศ จีนแท้มีลักษณะภูมิประเทศดังนี้

ภาคเหนือ เป็นที่สูง ประกอบด้วยภูเขาสูงใหญ่หลายพืด พื้นที่ระหว่างเนินสูงทิเบตกับภูเขาคินแกนเป็นทะเลทรายอันกว้างใหญ่ คือ ทะเลทรายโกบี

ภาคกลาง ทางทิศตะวันตกเป็นที่สูง และลาดต่ำไปทางทิศตะวันออก พื้นที่ในภาคนี้เป็นที่ราบต่ำอันกว้างใหญ่ มีแม่น้ำใหญ่หลายสายไหลผ่าน พื้นดินอุดมสมบูรณ์และมีฝนตกชุก จึงเหมาะแก่การเพาะปลูกเป็นอันมาก เช่นที่ราบในลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียง และในลุ่มแม่น้ำฮวงโห

ภาคใต้ เป็นที่ราบสูง ประกอบด้วยภูเขาหลายพืด มีที่ราบเหมาะแก่การเพาะปลูกบ้างตามชายทะเล และในลุ่มแม่น้ำซีเกียง

แม่น้ำ แม่น้ำสำคัญในประเทศจีน คือ แม่น้ำแยงซีเกียงยาว ๓,๑๐๐ ไมล์ เป็นแม่น้ำยาวที่สุดและสำคัญที่สุดของจีน มีประโยชน์ในการเพาะปลูกและการไปมาค้าขายเป็นอันมาก ต้นของแม่น้ำสายนี้เกิดจากภูเขาในทิเบต แล้วไหลลงสู่ทะเลตะวันออก

แม่น้ำฮวงโห ยาว ๒,๗๐๐ ไมล์ ต้นของแม่น้ำสายนี้เกิดจากภูเขาในทิเบต และไหลผ่านทะเลทรายโกบีลงสู่ทะเลเหลือง ถึงคราวน้ำหลาก น้ำพัดพาโคลนทรายสีเหลืองลงสู่ทะเลปีละมาก ๆ และมักท่วมฝั่งทำให้พืชพันธุ์บ้านเรือนได้รับความเสียหายเนือง ๆ พอถึงฤดูหนาวน้ำตื้นเขิน จึงไม่ใคร่มีประโยชน์แก่การเดินเรือ

ภูมิอากาศ ภาคเหนือ ในฤดูหนาวมีอากาศหนาวมาก ในฤดูร้อนอุณหภูมิของอากาศคล้ายคลึงกับฤดูหนาวของไทยที่กรุงเทพ ฯ มีฝนตกน้อย

ภาคกลาง มีอากาศร้อนหนาวปานกลาง มีฝนตกชุกกว่าภาคเหนือ

ภาคใต้ มีอากาศค่อนข้างร้อน มีฝนตกชุก

พลเมือง มีประมาณ ๔๖๙,๒๕๗,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ ศาสนาขงจื้อ และศาสนาเต๋า

การปกครอง มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย แบบมหาชนรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

---

* บริเวณตุรกีสถาน คือ ส่วนหนึ่งอยู่ในอาณาจักรรุสเซีย และอีกส่วนหนึ่งอยู่ในอาณาจักรจีน ซึ่งเรียกว่า ซินเกียง

การประกอบอาชีพ **การเพาะปลูก** พืชสำคัญที่ปลูกกันมากคือ ข้าวเจ้า (ปลูกในภาคใต้) ข้าวสาลี ข้าวบาเลย์ ข้าวฟ่าง (ปลูกในภาคเหนือและภาคกลาง) ฝ้าย อ้อย ชา ยาสูบ ถั่วต่าง ๆ ข้าวโพด หม่อน ฝิ่น คราม ใบชา ผลไม้ต่าง ๆ และผักต่าง ๆ

การขุดแร่ แร่ที่สำคัญคือ ถ่านหิน เหล็ก ทองแดง พลวง ตังสเตน แมงกานีส ตะกั่ว สังกะสี ดีบุก เงิน ทองคำ ปรอท วุลแฟรม และดินปั้นถ้วยชาม

การป่าไม้ ประเทศจีนไม่ใคร่มีป่าไม้ใหญ่ ๆ ไม้ไผ่มีอุดมทั่วไป

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญคือ วัว หมู แพะ แกะ ม้า เป็ด ไก่ และไหม จีนทำการเลี้ยงไหมมากกว่าประเทศใด ๆ ในโลก

การอุตสาหกรรม ที่สำคัญคือ การทำเครื่องลายคราม เครื่องถ้วยชาม การทำผ้าไหมและผ้าแพรเป็นต้น นอกจากนี้มีการทอผ้า โม่แป้ง ทำกระดาษ ทำเครื่องเหล็กและเครื่องแก้ว

การค้าขาย ชาวจีนมีนิสัยชอบการค้าขายมาก **สินค้าออก** ที่สำคัญคือ ถั่ว และเครื่องอาหารที่ทำจากถั่ว ไหม ชา ถ่านหิน พลวง ดีบุก เครื่องถ้วยชาม หนังสัตว์ และผลไม้ต่าง ๆ **สินค้าเข้า** ที่สำคัญคือ ฝ้ายดิบ เครื่องนุ่งห่ม ข้าว เครื่องเหล็ก เครื่องจักรต่าง ๆ น้ำมัน น้ำตาล แป้ง และไม้ต่าง ๆ

การคมนาคม มีทางรถไฟยาวประมาณ ๑๒,๐๐๐ ไมล์ และมีคลองยุ่นฮ่อ ซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมทางน้ำที่สำคัญของจีน ยาว ๗๐๐ ไมล์ จัดว่าเป็นคลองยาวที่สุดในโลก

เมืองสำคัญ **นานกิง** เป็นเมืองหลวง สมัยรัฐบาลคณะชาติปกครอง มีโรงงานอุตสาหกรรมทอผ้ามาก

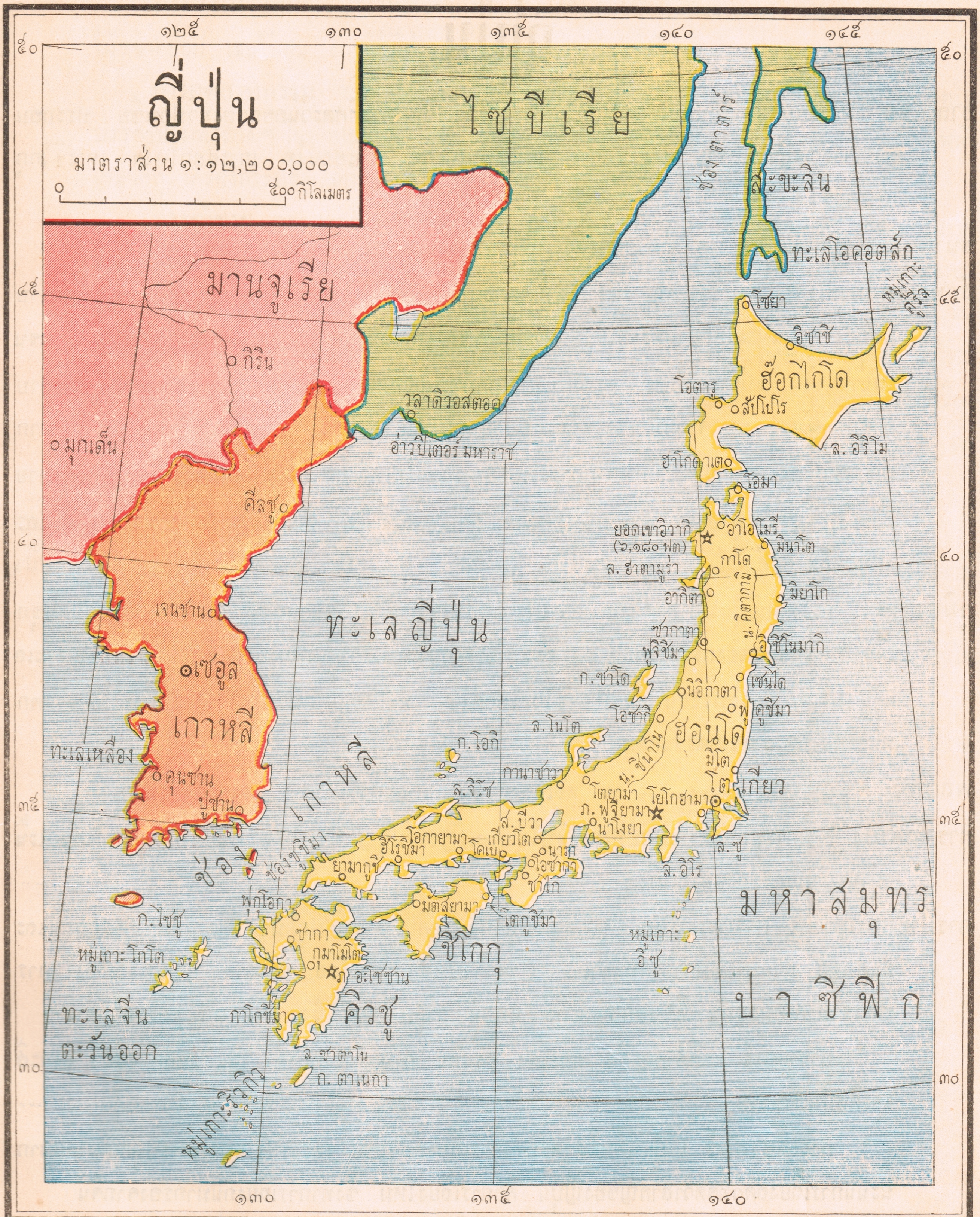
เซี่ยงไฮ้ เป็นเมืองท่าสำคัญ และเป็นเมืองใหญ่ที่สุดของจีน มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก เป็นศูนย์กลางของการค้าขายทั้งทางบกทางน้ำ มีถนนหนทางและตึกรามบ้านเรือนสวยงามทันสมัย ชาวยุโรปเข้าไปตั้งหลักแหล่งทำมาหากินอยู่มาก

ฮันเค้า เป็นแหล่งกลางของสินค้าใบชา มีโรงงานทำเครื่องเหล็กมาก

กวางตุ้ง เป็นเมืองท่าสำคัญในภาคใต้ เป็นศูนย์กลางของการทอผ้าแพร ผ้าไหม และอุตสาหกรรมเครื่องเหล็ก

ไปปิง (ปักกิ่ง) เคยเป็นเมืองหลวงเก่า ขณะนี้เป็นที่ตั้งรัฐบาลสาธารณรัฐแห่งประชาชนจีน เป็นศูนย์กลางของการค้าขาย และการหัตถกรรมในภาคเหนือ

เมืองศูนย์กลางการค้าขายของจีนแห่งอื่น ๆ ที่สำคัญคือ ฟูเจา เทียนสิน จุงกิง และเอ้หมิง เป็นต้น

ญี่ปุ่น
มาตราส่วน ๑:๑๒,๒๐๐,๐๐๐
๐ ๕๐๐ กิโลเมตร
ไซบีเรีย
มานจูเรีย
กิริน
มุกเด็น
วลาดิวอสตอค
อ่าวปีเตอร์มหาราช
ช่องตาตาร์
สะขะลิน
ทะเลโอคอตส์ก
หมู่เกาะคูริล
โซยา
อิซาชิ
โอตารุ
ฮ๊อกไกโด
สัปโปโร
ล. อิริโม
ฮาโกดาเต
โอมา
คีลชู
เจนซาน
เซอูล
เกาหลี
ทะเลเหลือง
คุนซาน
ฟูซาน
ทะเลญี่ปุ่น
ช่องเกาหลี
ช่องชูชิมา
ก. ไซชู
หมู่เกาะโกโต
ทะเลจีนตะวันออก
ยอดเขาอิวากิ
(๖,๑๘๐ ฟุต)
อาโอโมรี
มินาโต
ล. ฮาตามูร่า
กาโด
อากิตา
มิยาโก
ซากาตา
ฟูจิซิมา
อิชิโนมากิ
ก. ซาโด
เซนได
นิอิกาตา
ฟูกูชิมา
โอซากิ
ฮอนโด
ล. โนโต
มิโต
ก. โอกิ
กานาซาวา
โตเกียว
ล. จิโซ
โตยาม่า
โยโกฮามา
ภ. ฟูจิยามา
นาโงยา
ล. บีวา
โอกายามา
เกียวโต
ฮิโรชิมา
โคเบ
นารา
ยามากูชิ
โอซากา
ซากิ
ล. ชู
ล. อิโร
ฟูกูโอกา
มัตสึยามา
โตกูชิมา
ซิโกกุ
ซากา
กุมาโมโต
อะโซซาน
คิวชู
กาโกชิมา
ล. ซาตาโน
ก. ตาเนกา
หมู่เกาะริวกิว
หมู่เกาะอิซู
มหาสมุทรปาซิฟิก
๑๒๕ ๑๓๐ ๑๓๕ ๑๔๐ ๑๔๕
๕๐ ๔๕ ๔๐ ๓๕ ๓๐

ญี่ปุ่น

อาณาเขต ประเทศญี่ปุ่นเป็นหมู่เกาะ อยู่ในมหาสมุทรปาซิฟิกทางทิศตะวันออกของทวีปอาเซีย ประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อยประมาณ ๕๐๐ เกาะ เกาะที่สำคัญคือ เกาะฮอนโด เกาะฮ็อกไกโด เกาะชิโกกุ เกาะคิวชู

ขนาด เมื่อรวมพื้นที่เกาะต่าง ๆ เข้าด้วยกันแล้ว ญี่ปุ่นมีพื้นที่ประมาณ ๑๔๗,๘๙๐ ตารางไมล์

ลักษณะภูมิประเทศ มีภูเขามาก ภูเขาเหล่านี้ติดต่อกันเป็นพืดยาวจากเหนือลงมาใต้ บริเวณซึ่งเป็นที่ราบมีน้อย แม่น้ำซึ่งไหลผ่านที่ราบมักเป็นสายสั้น ๆ และไหลเชี่ยวไม่ใคร่มีประโยชน์แก่การเดินเรือ เช่น แม่น้ำชินาโน แม่น้ำคิตากามิ ภายในประเทศมีทะเลสาบหลายแห่ง เช่น ทะเลสาบบิวา ทะเลสาบคาสุมิกาอุไร นอกจากนี้มีภูเขาไฟอีกมากมายประมาณ ๒๐๐ ลูก แต่เป็นภูเขาไฟที่ดับแล้วโดยมาก มักเกิดแผ่นดินไหวบ่อย ๆ เนื่องจากการระเบิดของภูเขาไฟเหล่านี้ ทำให้บ้านเมืองได้รับความเสียหายเนือง ๆ ภูเขาไฟฟูจิยามา อยู่บนเกาะฮอนโด สูง ๑๒,๔๒๕ ฟุต เป็นยอดเขาสูงที่สุดของญี่ปุ่น และงดงามเลื่องลือทั่วไป

ภูมิอากาศ ประเทศญี่ปุ่นมีอากาศอบอุ่นกว่าประเทศอื่น ๆ ที่อยู่ในรุ้งขนานอันเดียวกัน และมีฝนตกชุก เนื่องจากอิทธิพลของกระแสน้ำอุ่น กุโรชิโว ซึ่งไหลผ่านทางด้านมหาสมุทรปาซิฟิก ส่วนทางฝั่งทะเลด้านตะวันตก มีกระแสน้ำเย็น โอยาชิโว ไหลผ่าน ทำให้อุณหภูมิของอากาศแถบฝั่งทะเลตะวันตกหนาวกว่าแถบฝั่งทะเลตะวันออก

พลเมือง มีประมาณ ๗๙,๓๔๐,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ และศาสนาชินโต

การปกครอง มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ มีจักรพรรดิเป็นประมุข แต่ขณะนี้อยู่ในความยึดครองของอเมริกา

การประกอบอาชีพ การเพาะปลูก พืชสำคัญที่ปลูกกันมากคือ ข้าวเจ้าปลูกมากในแถบที่มีอากาศอบอุ่นและฝนตกชุก ส่วนแถบที่มีอากาศหนาวเย็น ปลูกข้าวบาเลย์ ข้าวไรย์ ข้าวสาลี ญี่ปุ่นมีชื่อเสียงในการปลูกชามากเหมือนกัน พืชนอกจากนี้คือ หม่อน ยาสูบ อ้อย ฝ้าย ถั่ว ผัก และผลไม้ต่าง ๆ

การขุดแร่ แร่ที่สำคัญคือ ทองแดง ถ่านหิน กำมะถัน ทองคำ เงิน เหล็ก ตะกั่ว สังกะสี และดินปั้นถ้วยชาม

การเลี้ยงสัตว์ ญี่ปุ่นมีพื้นที่สำหรับทำการเลี้ยงสัตว์น้อย เพราะใช้ในการเพาะปลูกเสียโดยมาก ฉะนั้นการเลี้ยงสัตว์ที่จัดว่าสำคัญของญี่ปุ่น คือการเลี้ยงไหม ซึ่งทำการเลี้ยงกันมากรองจากจีน

การประมง แถบฝั่งทะเลญี่ปุ่น เป็นแหล่งที่มีปลาชุกชุม ชาวประโมงญี่ปุ่นมีไม่น้อยกว่าล้านคน ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่จับปลาได้มากที่สุดในโลก

การป่าไม้ ตามภูเขาและไหล่เขาของญี่ปุ่นปกคลุมด้วยป่าไม้เป็นอันมาก แถบเหนือมีป่าจำพวกไม้ขนาดย่อม เช่นไม้สน แถบใต้มีป่าจำพวกไม้ขนาดใหญ่ เช่นไม้ซีดาร์

การอุตสาหกรรม ญี่ปุ่นเป็นแหล่งอุตสาหกรรมใหญ่โต มีโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุดในบรรดาประเทศต่าง ๆ ในทวีปอาเซีย เช่น โรงงานทอผ้า เครื่องเหล็ก เครื่องจักร เครื่องไฟฟ้า เคมีวัตถุ เครื่องกระป๋อง เครื่องแก้ว เครื่องถ้วยชาม กระดาษ ไม้ขีดไฟ และของเด็กเล่น

การค้าขาย ก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒ ญี่ปุ่นมีการค้าขายใหญ่โตมาก เพราะอยู่ในภูมิภาคที่เหมาะกับการติดต่อกับนานาประเทศ ประกอบด้วยญี่ปุ่นมีท่าเรืออย่างดีหลายแห่ง และมีเรือเดินสมุทรแล่นประจำเมืองท่าต่าง ๆ ของโลกหลายสายด้วยกัน การค้าของญี่ปุ่นจึงรุ่งโรจน์อย่างรวดเร็ว แม้ขณะนี้ก็กำลังฟื้นฟูในทางการค้าขึ้นอย่างรวดเร็วอย่างน่าพิศวง **สินค้าออก**ที่สำคัญ คือ ผ้าด้าย ผ้าไหม เครื่องแก้ว เครื่องถ้วยชาม กระดาษ เครื่องเหล็ก เครื่องจักร ปลา ของเด็กเล่น และเครื่องหัตถกรรมอื่น ๆ อีกมาก **สินค้าเข้า** ที่สำคัญ คือ ข้าว ฝ้ายดิบ ขนแกะ ไม้ ข้าวสาลี ถั่ว ถ่านหิน น้ำตาลทราย หนังสัตว์ และเกลือ

การคมนาคม มีการคมนาคมค่อนข้างดี มีทางรถไฟยาวประมาณ ๑๐,๐๐๐ ไมล์

เมืองสำคัญ **โตเกียว** เป็นเมืองหลวง และเป็นเมืองใหญ่ที่สุดของญี่ปุ่น มีถนนตึกรามบ้านเรือนสวยงามทันสมัย มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก

โยโกฮามา เป็นเมืองท่าสำคัญที่สุดของญี่ปุ่น มีเรือเดินสมุทรแล่นติดต่อกับเมืองท่าสำคัญในทวีปอื่น ๆ ส่งสินค้าไหมออกมาก

โอซากา เป็นเมืองท่า เป็นศูนย์กลางของการอุตสาหกรรมทอผ้าและทำเครื่องเหล็ก มีการค้าขายมาก

นาโงยา มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก เช่นโรงงานทอผ้า ทำเครื่องเหล็ก เครื่องจักร และเครื่องถ้วยชาม

โกเบ เป็นเมืองท่าสำคัญเมืองหนึ่ง มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก

เกียวโต เป็นเมืองหลวงเก่า มีโบราณวัตถุมาก มีชื่อเสียงในการทำไหมและแพร

นางะซากิ เป็นเมืองท่า มีโรงงานต่อเรือใหญ่ ๆ

ฮาโกดาเต เป็นเมืองท่าสำคัญบนเกาะฮ๊อกไกโด

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม. , ระยอง.

อินเดียและปากีสถาน

อาณาเขต **ทิศเหนือ** จดประเทศทิเบต

ทิศตะวันออก จดประเทศพม่า และอ่าวเบงกอล

ทิศใต้ จดมหาสมุทรอินเดีย

ทิศตะวันตก จดประเทศอัฟกานิสถาน ประเทศอิหร่าน และทะเลอาหรับ

ขนาด มีเนื้อที่ ๑,๒๒๘,๒๖๗ ตารางไมล์

ลักษณะภูมิประเทศ **ภาคเหนือ** เป็นที่สูง ประกอบด้วยภูเขาสูงใหญ่ซับซ้อนกันหลายพืด เช่นภูเขาหิมาลัย ภูเขาคาราคอรัม ภูเขาฮินดูกูษ ภูเขาหิมาลัยเป็นพืดเขายาวและใหญ่มาก ยาว ๑,๕๐๐ ไมล์ กว้าง ๒๐๐ ไมล์ ยอดสูงที่สุดในโลกชื่อเอเวอเรสต์ สูง ๒๙,๐๐๒ ฟุต มีหิมะปกคลุมตลอดปี อยู่ในประเทศเนปาล

ภาคกลาง เป็นที่ราบต่ำมีบริเวณกว้างขวางมาก อยู่ในลุ่มแม่น้ำสินธุและแม่น้ำคงคา มีเนื้อที่ราว ๓๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์ พื้นดินอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูกเป็นอันมาก นอกจากนี้ยังมีที่ราบขนาดย่อมซึ่งอยู่ตามลุ่มแม่น้ำอื่น ๆ อีกหลายแห่ง

ภาคใต้ เป็นเนินสูงและที่ราบสูงอันกว้างใหญ่ ทางด้านตะวันตกมีภูเขาหลายพืด ที่ราบสูงนี้ลาดต่ำไปทางตะวันออก มีแม่น้ำสายยาว ๆ เช่น แม่น้ำกฤษณา แม่น้ำโคธาวารี ไหลผ่านลงสู่ทะเลทางทิศตะวันออก

ภูมิอากาศ ประเทศอินเดียอยู่ในแถบร้อน มีอากาศคล้ายคลึงกับไทย และมีฝนตกชุก แต่เนื่องด้วยประเทศอินเดียกว้างขวางมาก อากาศจึงแตกต่างกันไปบ้างดังนี้ แถบภูเขาหิมาลัยอากาศค่อนข้างหนาว แถบลุ่มแม่น้ำสินธุและลุ่มแม่น้ำคงคา อากาศร้อนและชุ่มชื้น แถบที่ราบสูงตอนใต้ อากาศร้อนและแห้งแล้ง

พลเมือง มีประมาณ ๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ คน แต่อาศัยอยู่ในรัฐปากีสถานประมาณ ๗๐,๒๐๓,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาฮินดูและศาสนาอิสลาม ศาสนาฮินดูมีพลเมือง นับถือ ประมาณ ๒ ใน ๓ ของพลเมืองทั้งหมด

การปกครอง หลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๒ อังกฤษได้คืนเอกราชให้อินเดียจัดการปกครองตนเองอย่างแบบสาธารณรัฐประชาธิปไตย แต่อยู่ในเครือจักรภพ แบ่งการปกครองออกเป็น ๒ รัฐ คือ รัฐอินเดียและรัฐปากีสถาน มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

การประกอบอาชีพ **การกสิกรรม** เป็นอาชีพสำคัญที่สุดของอินเดีย พืชสำคัญที่ปลูกกันมาก คือ ข้าวเจ้า ปลูกตามลุ่มแม่น้ำคงคาและตามที่ราบลุ่มอื่น ๆ ชา ปลูกมากตามเนินเขาแถบอัสสัม กาแฟปลูกมากในเดคคาน ปอ ปลูกมากแถบแม่น้ำคงคาและแม่น้ำพรหมบุตร นอกจากนี้มีข้าวสาลี ข้าว ถั่วต่าง ๆ งา อ้อย ยาสูบ ฝิ่น คราม ละหุ่ง (สำหรับกลั่นเป็นน้ำมัน) เครื่องเทศ (กะวาน กานพลู ดีปลี) อินเดียเป็นแหล่งปลูกถั่วลิสง ปอ ข้าวฟ่าง ละหุ่ง มากที่สุดในโลก

การขุดแร่ แร่ที่สำคัญ คือ ถ่านหิน ตะกั่ว ทองคำ ปิโตรเลียม กำมะถัน ตังสเตน

การเลี้ยงสัตว์ อินเดียทำการเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพสำคัญแห่งหนึ่งในโลก สัตว์เลี้ยงที่สำคัญได้แก่ วัว ควาย แพะ แกะ ม้า ลา อูฐ

การป่าไม้ มีในแถบเชิงเขาหิมาลัย ไม้สำคัญ คือ ไม้ไผ่ ไม้สน ไม้ซีดาร์ ไม้สัก ไม้จันทน์ และยาง

การอุตสาหกรรม ที่นับว่าสำคัญ คือ การทอผ้า การทำกระสอบป่าน

การค้าขาย ทำการค้าขายกับอังกฤษมากที่สุด **สินค้าออก** ที่สำคัญ คือ ฝ้าย กระสอบป่าน ชา ขนแกะ กาแฟ ไม้สัก ถ่านหิน เหล็ก เนื้อมะพร้าว หนังสัตว์ ฝิ่น คราม และเมล็ดพืชที่ใช้กลั่นน้ำมัน (ละหุ่ง ถั่ว งา แฟลกซ์ เป็นต้น) **สินค้าเข้า** ที่สำคัญ คือ เครื่องเหล็ก เครื่องจักร น้ำมัน ผ้า ผ้าขนสัตว์ น้ำตาล กระดาษ เกลือ

การคมนาคม มีทางรถไฟยาวประมาณ ๓๙,๐๐๐ ไมล์ มีถนนดี ๆ หลายสาย แม่น้ำคงคา แม่น้ำพรหมบุตร และแม่น้ำสินธุ เป็นเส้นทางคมนาคมทางน้ำของอินเดียอย่างดี

-**เมืองสำคัญ** **นิว เดลฮี** เป็นเมืองหลวงของสาธารณรัฐอินเดีย มีพระราชวังและสุเหร่างดงาม มีการอุตสาหกรรมมาก

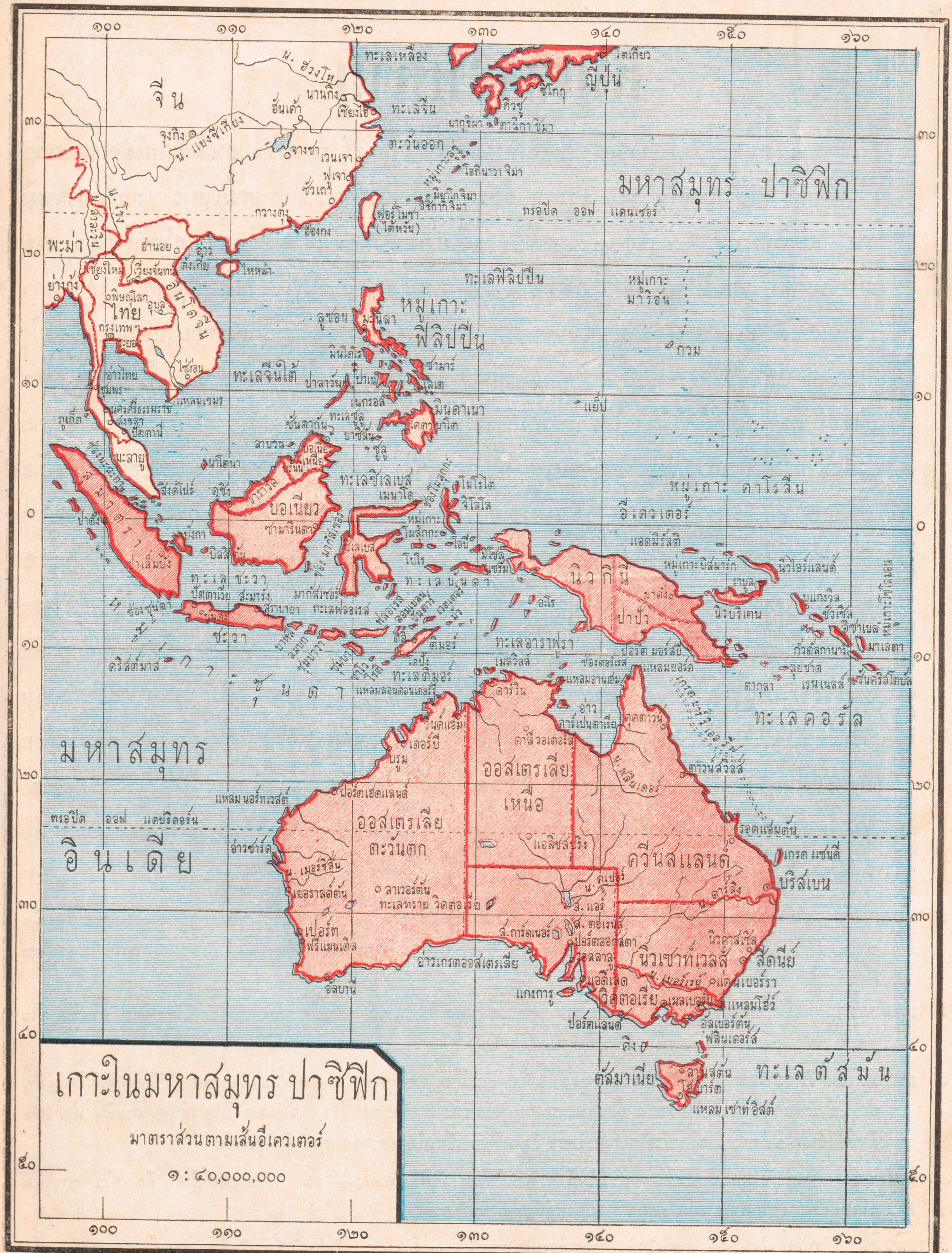
กัลกัตตา เป็นเมืองใหญ่ที่สุดของอินเดีย และเป็นเมืองท่าสำคัญ มีโรงงานทอผ้าและทำกระสอบมาก

บอมเบย์ เป็นเมืองท่าสำคัญที่สุดของอินเดีย เป็นศูนย์กลางของทางรถไฟ ซึ่งทอดไปสู่ลุ่มแม่น้ำคงคาและผ่านที่ราบสูงเดคคาน เป็นศูนย์กลางของการทอผ้า

มัทราส เป็นเมืองท่าสำคัญทางภาคใต้ มีการงมไข่มุกด์ และมีโรงงานทอผ้ามาก

การาจี เป็นเมืองหลวงและเมืองท่าของรัฐปากีสถาน

อักรา มีตึกหินอ่อนอันเป็นโบราณสถานสำคัญหลังหนึ่ง คือ "ทัชมะฮัล" จัดว่าเป็นสถาปัตยกรรมอันงามยอดเยี่ยมแห่งหนึ่งของโลก พระเจ้าเยฮัลกษัตริย์อินเดียทรงสร้างขึ้นไว้เป็นที่ระลึกแก่พระมเหสีผู้ล่วงลับ

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม., ระยอง.

หมู่เกาะมลายู

หมู่เกาะมลายู หรือ หมู่เกาะอินเดียตะวันออก อยู่ระหว่างทวีปอาเซียกับทวีปออสเตรเลีย เป็นหมู่เกาะใหญ่โตที่สุดในโลก ประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อยมากมายหลายหมื่นเกาะ เกาะบางเกาะมีขนาดโตกว่าประเทศไทย เช่น เกาะบอเนียว เกาะบางเกาะมีขนาดย่อมกว่าประเทศไทยเล็กน้อย เช่น เกาะสุมาตรา เกาะใหญ่ ๆ ในหมู่เกาะมลายู มี ๖ เกาะ คือ เกาะบอเนียว เกาะสุมาตรา เกาะชะวา เกาะซิเลเบส เกาะลูซอน และเกาะมินดาเนา ภูมิประเทศของหมู่เกาะนี้ ประกอบไปด้วยภูเขาและป่าโดยมาก มีที่ราบเล็ก ๆ แถบริมทะเล เกาะบางเกาะมีภูเขาไฟจำนวนมากด้วย เช่น เกาะชะวา และเกาะสุมาตรา เป็นต้น ภูเขาไฟบางลูกสูงกว่าหมื่นฟุต ภูเขาไฟบางลูกได้เคยระเบิดทำความเสียหายให้แก่บ้านเมืองมาแล้ว และภูเขาไฟบางลูกก็ยังคุกรุ่นอยู่ จึงมักทำให้เกิดแผ่นดินไหวบ่อย ๆ คล้ายประเทศญี่ปุ่น หมู่เกาะมลายู ตั้งเรียงรายอยู่ในแถบร้อนของโลก มีภูมิอากาศร้อนและฝนตกชุก อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรต่าง ๆ เป็นอย่างยิ่ง แร่ที่สำคัญ เช่น น้ำมันปิโตรเลียม มีมากในเกาะสุมาตรา ชะวา และบอเนียว ดีบุกมีมากในเกาะ บังกา บิลลิตัน ถ่านหิน มีมากในเกาะสุมาตรา บอเนียว ทองคำ มีในเกาะบอเนียว กำมะถันมีอยู่ทั่วไปในบริเวณที่มีภูเขาไฟ พืชสำคัญที่ปลูกกันมาก คือ ข้าว มะพร้าว ปาล์มต่าง ๆ อ้อย ผลไม้เมืองร้อน กาแฟ โกโก้ ยาสูบ สาคู คราม พริกไทย ยางพารา เครื่องเทศ ซิงโคนา (สำหรับทำยาควินินแก้ไข้) ตามภูเขาปกคลุมไปด้วยป่าไม้ใหญ่น้อย และมีสัตว์ป่าชุกชุมมาก เช่น เสือ ช้าง ลิง งู และนกชนิดต่าง ๆ พลเมืองส่วนมากเป็นเชื้อชาติมลายู และนับถือศาสนาอิสลาม ในบริเวณเมืองท่าใหญ่ ๆ มีชนชาติจีนอาศัยอยู่ทั่ว ๆ ไป

เกาะบอเนียว เนื้อที่ประมาณ ๒๕๗,๖๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๒,๘๓๐,๐๐๐ คน ประกอบด้วยแคว้นบอเนียวเหนือ บรูไน ซาราวัค และบอเนียวส่วนใหญ่ โภคทรัพย์สำคัญ คือ ยางพารา เครื่องเทศ สาคู มันสำปะหลัง มะพร้าว ปิโตรเลียม เมืองสำคัญ คือ บันด์เจอร์มาซิง คูชิง

เกาะสุมาตรา เนื้อที่ประมาณ ๑๖๗,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมือง ๘,๕๒๑,๐๐๐ คน โภคทรัพย์สำคัญ คือ ปิโตรเลียม ถ่านหิน ข้าว กาแฟ ชา อ้อย ยางพารา เมืองสำคัญ คือ ปาเล็มบัง

เกาะชะวา และ *เกาะมาดูรา* เนื้อที่ประมาณ ๕๑,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๔๗,๐๐๐,๐๐๐ คน โภคทรัพย์สำคัญ คือ ข้าว ข้าวโพด สาคู มันสำปะหลัง อ้อย กาแฟ ชา ยางพารา ยาสูบ มะพร้าว เครื่องเทศ ปิโตรเลียม ถ่านหิน กำมะถัน ดีบุก ไม้สัก ซิงโคนา เมืองสำคัญ ยาการ์ตา (ปัตตาเวีย) เป็นเมืองหลวงของสหรัฐอินโดเนเซีย

เกาะซิเลเบส เนื้อที่ประมาณ ๗๒,๙๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๔,๒๓๑,๐๐๐ คน โภคทรัพย์สำคัญ คือ ข้าว ข้าวโพด ยาสูบ อ้อย เครื่องเทศ สาคู กาแฟ เมืองสำคัญ คือ มากัสซาร์

เกาะนิวกินี เนื้อที่ ๒๕๒,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑,๘๐๐,๐๐๐ คน โภคทรัพย์สำคัญ คือ มะพร้าว ยางพารา สาคู กาแฟ เมืองสำคัญ คือ ปอร์ต มอร์สบี

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม., ระยอง.

ทวีปยุโรป

อาณาเขต ทิศเหนือ จดมหาสมุทรอาร์กติก
ทิศตะวันออก จดทะเลสาบคัสเปี่ยน แม่น้ำอูราล ภูเขาอูราล
ทิศใต้ จดทะเลเมดิเตอร์เรเนี่ยน ทะเลมาร์มะรา ทะเลดำ และภูเขาคอคะซัส
ทิศตะวันตก จดมหาสมุทรอัตลันติก

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๘๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์

ฝั่งทะเล ยาวประมาณ ๔๖,๐๐๐ ไมล์ เป็นอ่าวเล็กอ่าวน้อยเว้า ๆ แหว่ง ๆ ทั่วไป

แหลม :— แหลมเหนือ (อยู่บนเกาะ) ในนอรเวย์ แหลมสกอในเดนมาร์ก แหลมโรคา แหลมเซนต์วินเซนต์ในโปรตุเกส แหลมปัสเซโรในเกาะซิซิลี่ แหลมสปาร์ติเวนโตในอิตาลี่

ทะเล :— ทะเลขาว ทะเลเหนือ ทะเลบัลติก ทะเลเมดิเตอร์เรเนี่ยน ทะเลอาเดรียติก ทะเลอีเจี่ยน ทะเลดำ

อ่าว :— อ่าวบอทเนีย อ่าวฟินแลนด์ อ่าวริกา อ่าวบิสเคย์ อ่าวลีอองส์ อ่าวเจนัว

เกาะ :— เกาะแบ่งออกเป็น ๔ พวก คือ

(ก) เกาะในมหาสมุทรอาร์กติก :— โนวาเซมบลา สปิตเบอร์เกน เป็นต้น

(ข) เกาะในมหาสมุทรอัตลันติก :— เกรตบริเตน ไอร์แลนด์ เป็นต้น

(ค) เกาะในทะเลบัลติก :— โอลันด์ กอตลันด์ ออลันด์ ซีลันด์ ฟิเอน ลอลันด์ และบอร์นโฮล์ม เป็นต้น

ช่องแคบ :— ช่องคัตเตกัท ระหว่างเดนมาร์กกับสวิเดน ช่องโดเวอร์ ระหว่างอังกฤษกับกับฝรั่งเศส ช่องยิบราลตา ระหว่างสเปญกับอัฟริกา ช่องเมสสินา ระหว่างอิตาลี่กับเกาะซิซิลี่ เป็นต้น

คาบสมุทร :— คาบสมุทรสแคนดิเนเวีย คาบสมุทรบัลคัน คาบสมุทรอิตาลี่ คาบสมุทรสเปญและโปรตุเกส

ลักษณะภูมิประเทศ ตอนกลางเป็นที่ราบอันกว้างใหญ่ ตอนใต้ ตอนตะวันตกเฉียงเหนือ ตอนตะวันออกเฉียงเหนือ โดยทั่ว ๆ ไปเป็นที่ราบสูงและมีภูเขามาก

ภูเขา ภูเขาสำคัญ คือ

ตอนเหนือ มีภูเขาสแคนดิเนเวียในนอรเวย์และสวิเดน ภูเขาอูราล กั้นเขตแดนทางภาคตะวันออกของรุสเซีย ภูเขาวาลไดอยู่ในรุสเซีย เป็นเทือกเขาเตี้ย ๆ

ตอนกลาง มีภูเขาคาร์เปเทียน เป็นเทือกเขายาวผ่านรูมาเนีย และเชโกสโลวาเคีย

ตอนใต้ มีภูเขาปีเรนีส กั้นเขตแดนฝรั่งเศสกับสเปญ ภูเขาแอลป์ อยู่ตอนเหนืออิตาลี่ (ยอดมองต์บลังค์ สูง ๑๕,๗๘๐ ฟุต) ภูเขาแอเปนไนน์ในอิตาลี่ ภูเขาบัลคัน เป็นทิวเขายาวผ่านยูโกสลาเวีย อัลบาเนีย กรีซ และแผ่สาขาไปในบุลกาเรีย ภูเขาคอคะซัส อยู่ตอนใต้รุสเซีย นอกจากนี้มีภูเขาไฟวิสุเวียสในอิตาลี่ ภูเขาไฟเอตนาในเกาะซิซิลี่ และภูเขาไฟเฮคลาในเกาะไอซแลนด์

แม่น้ำ แม่น้ำสำคัญในยุโรป มีดังนี้

๑. ไหลสู่มหาสมุทรอัตลันติก :— เอลเบ ไรน์ เซน ลัวร์ กาโรนน์ ดูโร เตกัส กัวดินา

๒. ไหลสู่ทะเลบัลติก :— โอเดอร์ วิสตุลา นีเมน ดวินาใต้

๓. ไหลสู่มหาสมุทรอาร์กติก :— ดวินาเหนือ เมเซน เปคโซรา

๔. ไหลสู่ทะเลสาบคัสเปียน :— วอลกา (๒,๓๐๐ ไมล์) เป็นแม่น้ำยาวที่สุดในยุโรป อูราล

๕. ไหลลงสู่ทะเลดำ :— ดานูบ (๑,๗๒๕ ไมล์) เป็นแม่น้ำยาวเป็นที่สองในยุโรป นีสเตอร์ ดอน

๖. ไหลลงสู่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน :— เอโบร โรน และโป

ที่ราบ ที่ราบใหญ่ตอนกลาง ตั้งแต่ฝรั่งเศสไปจนจดพรมแดนรุสเซีย มีบริเวณกว้างใหญ่ราว ⅔ ของทวีปยุโรป นอกจากนี้เป็นที่ราบขนาดย่อม ๆ เช่น ที่ราบฮังการี ที่ราบลุ่มแม่น้ำดานูบ ที่ราบลอมบาร์ดีอยู่ตอนเหนืออิตาลี และสเตปส์อยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของรุสเซีย

ทะเลสาบ แถบอาร์กติก :— ลาโดกา มีเนื้อที่ ๖,๐๐๐ ตารางไมล์ เป็นทะเลสาบใหญ่ที่สุดในยุโรป โอนีกา ไปบัสในรุสเซีย วีเนอร์ เวตเตอร์ในสวีเดน

แถบภูเขาแอลป์ :— เจเนวา คอนสแตนส์ ลูเซินในสวิส

ภูมิอากาศ พื้นแผ่นดินส่วนใหญ่ของทวีปยุโรปอยู่ในแถบอบอุ่น อุณหภูมิของอากาศแบ่งออกโดยสังเขป ดังนี้

อากาศอบอุ่น :— สเปญ โปรตุเกส อิตาลี กรีซ ยูโกสลาเวีย บุลกาเรีย ตุรกี

อากาศหนาว :— อังกฤษ เยอรมนี ฝรั่งเศส ออสเตรีย รุสเซีย (ตอนใต้)

อากาศหนาวจัด :— ตอนเหนือของนอรเวย์ สวีเดน และรุสเซีย

โภคทรัพย์ **พืช** ที่สำคัญคือ ข้าวบาเลย์ ข้าวโอ๊ต ข้าวไรย์ มันฝรั่ง แฟลคซ์ (ใช้เปลือกทำผ้าลินิน) ป่าน ปอ บีต ผลไม้มีปลูกมากแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เช่น มะกอก ส้ม องุ่น มะเดื่อ เป็นต้น

แร่ ยุโรปอุดมด้วยแร่หลายชนิด คือ

เหล็ก :— ฝรั่งเศส เยอรมนี รุสเซีย อังกฤษ เบลเยียม

ถ่านหิน :— อังกฤษ เยอรมนี ฝรั่งเศส รุสเซีย

ทองแดง :— สเปญ เชโกสโลวาเคีย

ปิโตรเลียม :— รุสเซีย รูมาเนีย โปแลนด์

หินอ่อน :— อิตาลี

ทองคำขาว ทองคำ :— รุสเซีย

กำมะถัน :— อิตาลี

สัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญคือ วัว หมู ม้า แกะ แพะ เป็นต้น

พลเมือง มีประมาณ ๕๔๕,๖๒๐,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์

ทวีปยุโรป

ประเทศต่าง ๆ ในทวีปยุโรปที่ควรทราบ คือ

ชื่อประเทศ	เมืองหลวง	เนื้อที่ตารางไมล์	จำนวนพลเมือง
อังกฤษ	ลอนดอน	๘๘,๗๔๕	๔๓,๐๗๒,๙๘๐
ฝรั่งเศส	ปารีส	๒๑๒,๖๘๐	๔๐,๕๑๗,๙๐๐
เยอรมนี (พ.ศ. ๒๔๘๐)	เบอร์ลิน	๑๘๑,๖๘๓	๖๖,๖๑๖,๐๐๐
รุสเซีย	มอสควา	๘,๔๓๖,๐๐๐	๑๙๓,๕๐๐,๐๐๐
อิตาลี	โรม	๑๑๖,๕๓๓	๔๔,๖๓๖,๗๗๐
เบลเยี่ยม	บรุกเซลส์	๑๑,๗๕๒	๘,๓๖๑,๒๒๐
เนเทอร์แลนด์	เฮก	๑๓,๒๐๒	๙,๕๓๙,๑๐๐
เดนมาร์ก	โคเปนเฮเกน	๑๖,๕๗๑	๔,๐๔๔,๗๒๕
นอรเวย์	ออสโล	๑๒๕,๑๙๓	๓,๑๒๓,๓๓๐
สวีเดน	สตอกโฮล์ม	๑๗๓,๓๙๔	๖,๕๙๗,๓๔๐
สวิส	เบอร์น	๑๕,๙๔๐	๔,๒๖๕,๗๐๐
ออสเตรีย	เวียนนา	๓๒,๓๖๐	๖,๗๖๐,๒๓๐
ฮังการี	บูดาเปสต์	๓๕,๘๗๕	๘,๙๐๐,๐๐๐
รูมาเนีย	บูกาเรสต์	๑๑๔,๐๐๐	๑๙,๓๑๙,๓๓๐
บุลกาเรีย	โซเฟีย	๔๒,๘๑๔	๗,๐๒๒,๒๐๐
ยูโกสลาเวีย	เบลเกรด	๙๘,๔๓๖	๑๖,๒๔๓,๐๐๐
อัลบาเนีย	ติรานา	๑๐,๖๒๙	๑,๑๔๐,๐๐๐
สเปญ	มาดริด	๑๙๐,๗๖๘	๒๕,๖๐๘,๐๐๐
โปรตุเกส	ลิสบอน	๓๔,๙๐๔	๗,๑๘๕,๑๔๓
โปแลนด์	วอร์ซอ	๑๑๙,๘๐๐	๒๓,๙๑๑,๑๗๐
เชโกสโลวาเคีย	ปราก	๔๙,๓๗๓	๑๒,๐๓๕,๐๐๐
ฟินแลนด์	เฮลซิงกิ	๑๓๐,๑๕๙	๓,๙๔๗,๗๐๐
กรีซ	อะเทนส์	๕๑,๑๔๕	๗,๔๘๕,๗๐๐
ลุกเซมเบอร์ก	ลุกเซมเบอร์ก	๙๙๘	๒๘๗,๑๗๕
โมนาโค	โมนาโค	๕	๒๓,๙๙๔
ลิชเตนสไตน์	วาดุซ	๖๕	๑๑,๒๑๘
ไอซ์แลนด์	เรกยะวิก	๓๙,๗๐๙	๑๒๗,๗๗๐

เกาะออร์กนี
แหลมราท
วิก
อ่าว
มอเร
เกาะเฮบริดีส
อินเวอเนส
น. สเปย์
สกอตแลนด์
เกาะสไก
ภ. แกรมเปียน
น. เตย์
ดันดี
มหาสมุทร
อัตลันติก
ทะเลเหนือ
เซนต์แอนดรู
สเตอร์ลิง
กลาสโกว์
เอดินบะระ
เบอร์วิค
อ่าวไคลด์
น. ไคลด์
น. ทวีด
แหลมมาลิน
ลอนดอนเดอร์รี
ไอร์แลนด์
เหนือ
เบลฟาสต์
ช่องเหนือ
ดัมฟรีส
นิวคาเซิล
อ่าวโดเนกัล
อ่าวซอลเวย์
ภ. คัมเบรียน
ดาร์ลิงตัน
มิดเดิลสเบอโร
เกาะแมน
ดักลัส
เสรีรัฐไอร์แลนด์
โดรเกดา
ทะเลไอริช
ยอร์ค
ฮัลล์
ลีดส์
บอลตัน
ฮัดเดอร์สฟิลด์
แกลเวย์
ดับลิน
ลิเวอร์ปูล
แองเกิลเซ
แมนเชสเตอร์
เชฟฟิลด์
สโนว์ดอน
เชสเตอร์
คาร์นาวอน
บอสตัน
เดอร์บี
นอตติงแฮม
นอริช
ยาร์มัท
ลิเมอริค
อ่าว
คาร์ดิแกน
เลสเตอร์
เวลส์
อังกฤษ
เบอร์มิงแฮม
นอร์แทมตัน
เคมบริดจ์
ฮาริช
วอเตอร์ฟอร์ด
คอร์ก
ช่องเซนต์ยอร์จ
สวอนซี
คาร์ดิฟ
ออกซฟอร์ด
น. เทมส์
ลอนดอน
แหลมเคลียร์
ช่องบริสตอล
บริสตอล
โดเวอร์
เอคซีเตอร์
เซาแทมป์ตัน
ไบรตัน
ช่องโดเวอร์
คาเลส์
บูโลญ
เกาะไวต์
พลีมัท
ช่องอังกฤษ
แหลมแลนด์สเอนด์
แหลมลิซาร์ด
หมู่เกาะแชนเนล
เกอร์นซี
เชร์บูร์
อาฟร์
ฝรั่งเศส
อังกฤษ
มาตราส่วน
๐ ๕๐ ๑๐๐ ไมล์
๘ ๔ ๐
๕๘ ๕๔ ๕๐

อังกฤษ

อาณาเขต **ทิศเหนือ** จดมหาสมุทรอัตลันติก **ทิศตะวันออก** จดทะเลเหนือ

ทิศใต้ จดช่องแคบอังกฤษและช่องโดเวอร์ **ทิศตะวันตก** จดช่องแคบเหนือ ช่องเซนต์ยอร์จ

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๘๘,๗๕๕ ตารางไมล์

ฝั่งทะเล ยาวทั้งสิ้นประมาณ ๓,๐๐๐ ไมล์ มีอ่าวเล็กอ่าวน้อยมากมาย เหมาะแก่การจอดเรือ และเป็นท่าเรือหลายแห่ง

แหลม :— แหลมราท แหลมลิซาร์ด แหลมแลนด์สเอนด์

อ่าว :— อ่าวมอเร อ่าวคาร์ดิแกล อ่าวซอลเว อ่าวไคลด์

ลักษณะภูมิประเทศ ประเทศอังกฤษเป็นหมู่เกาะใหญ่ที่สุดในทวีปยุโรป ประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อยมากมายหลายพันเกาะ เกาะที่สำคัญคือ เกาะเกรตบริเตน เกาะไอร์แลนด์ เกาะแมน เกาะแองเกิลเซ เกาะไวต์ หมู่เกาะออร์กนี หมู่เกาะแชนเนล หมู่เกาะเฮบริดีส ดังจะกล่าวลักษณะภูมิประเทศเป็นส่วน ๆ ต่อไปนี้

๑. **สก๊อตแลนด์** มีเนื้อที่ ๓๐,๔๐๕ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๔,๙๑๒,๐๐๐ คน พื้นที่ทั่วไปเป็นที่สูงมีภูเขามาก มีที่ราบบ้างแถบริมฝั่งทะเล

๒. **อังกฤษ** มีเนื้อที่ ๕๐,๘๗๔ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๓๕,๗๓๔,๗๐๐ คน พื้นที่ทั่วไปเป็นที่ราบ มีพืดเขายืดยาวทางด้านตะวันตก พื้นแผ่นดินค่อยลาดต่ำมาทางด้านตะวันออก

๓. **เวลส์** มีพื้นที่ ๗,๔๖๖ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๒,๔๒๒,๒๘๐ คน พื้นที่ทั่วไปเป็นที่สูงมีภูเขามาก มีที่ราบบ้างแถบริมฝั่งทะเล

ภูเขา **ในสก๊อตแลนด์** มีภูเขาสลับซับซ้อนกันหลายพืด ภูเขาที่สำคัญคือ นอร์เทินไฮแลนด์ ภูเขาแกรมเปียน ภูเขาเชวิออต **ในอังกฤษ** มีภูเขาเพนไนน์ ซึ่งเป็นพืดเขายาวที่สุดในส่วนอังกฤษ ภูเขาคัมเบรียน **ในเวลส์** มีภูเขาแคมเบรียน ยอดสูงสุดในพืดเขานี้ชื่อ สโนว์ดอน สูง ๓,๕๖๐ ฟุต

แม่น้ำ **ในสก๊อตแลนด์** เป็นแม่น้ำสายสั้น ๆ และไหลเชี่ยว เช่นแม่น้ำสเปย์ แม่น้ำเตย์ แม่น้ำไคลด์ **ในอังกฤษ** มีแม่น้ำเทมส์ เป็นแม่น้ำยาวที่สุดและสำคัญที่สุดของอังกฤษ แม่น้ำเซเวอร์น แม่น้ำเตรนต์ แม่น้ำอูส แม่น้ำไวย์ แม่น้ำไตน์ **ในเวลส์** มีแม่น้ำดี

ภูมิอากาศ มีอากาศอบอุ่นและมีฝนตกชุก เนื่องจากลมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่านกระแสน้ำอุ่น กัลฟสตรีม ลมนี้หอบเอาไอน้ำมาด้วย จึงทำให้ฝนตกชุกทางแถบภูเขาชายทะเลด้านตะวันตกมากกว่าทางด้านตะวันออก

พลเมือง มีประมาณ ๔๓,๐๗๒,๙๘๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโปรเตสแตนท์

การปกครอง ระบอบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

การประกอบอาชีพ **การเพาะปลูก** พืชที่สำคัญคือ หญ้าเฮย์ ข้าวสาลี ข้าวโอ๊ต ข้าวบาเลย์ มันฝรั่ง แฟลคซ์ ฮอบ

การขุดแร่ แร่ที่สำคัญ คือ ถ่านหิน เหล็ก หินแกรนิต หินชะนวน ดีบุก ตะกั่ว และทองแดง

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ แกะ วัว หมู และม้า

การจับปลา เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองตามริมฝั่งทะเลเหนือ

การอุตสาหกรรม เป็นอาชีพสำคัญที่สุดของอังกฤษ การอุตสาหกรรมที่สำคัญ คือ

การทอผ้าลินิน :– มีในเมืองดันดี

การทอผ้าฝ้าย :– มีในเมืองแมนเชสเตอร์ เมืองกลาสโกว์

การทอผ้าขนสัตว์ :– มีในเมืองลีดส์ เมืองแบรดฟอร์ด

การทำเครื่องเหล็ก เครื่องจักร :– มีในเมืองแมนเชสเตอร์ เมืองเชฟฟิลด์ เมืองเบอร์มิงแฮม เมืองนิวคาสซิล

การถลุงเหล็ก :– มีในเมืองมิดเดิลสเบอโร

การทำอาวุธ :– มีในเมืองเบอร์มิงแฮม เมืองนิวคาสซิล เมืองเชฟฟิลด์

การต่อเรือ :– มีในเมืองฮัลล์ เมืองกลาสโกว์

การค้าขาย อังกฤษเป็นประเทศที่มีการค้าขายเป็นที่หนึ่งในโลก มีเรือสินค้ามากกว่าประเทศอื่น ๆ ทั้งสิ้น **สินค้าออก** ที่สำคัญ คือ เครื่องนุ่งห่ม เครื่องเหล็ก เครื่องจักร อาวุธ เครื่องกระป๋อง ผ้าลินิน ผ้าฝ้าย ผ้าสักหลาด ผ้าขนสัตว์ รถจักรยาน รถยนตร์ เครื่องสำอางค์ เครื่องหนัง เครื่องถ้วยชาม สะบู่ รองเท้า ถ่านหิน ยารักษาโรค บุหรี่ เครื่องเล่น เครื่องดื่ม สุรา เบียร์ หนังสือ ซีเมนต์ และเครื่องใช้เบ็ดเตล็ด **สินค้าเข้า** ที่สำคัญคือ ฝ้ายดิบ ขนแกะ ข้าวสาลี แป้ง เนื้อสัตว์ นม เนย ปลา มันฝรั่ง ยาง ขนสัตว์ หนังสัตว์ ป่าน ปอ กาแฟ ชา น้ำตาล เหล้าองุ่น ไม้ น้ำมัน เป็นต้น

การคมนาคม มีการคมนาคมดีมาก ทั้งทางบกทางน้ำ และทางอากาศ มีทางรถไฟติดต่อถึงกันแทบทุกเมือง ทางรถไฟยาวทั้งสิ้นประมาณ ๒๐,๐๐๐ ไมล์

เมืองสำคัญ **ลอนดอน** ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำเทมส์ เป็นเมืองใหญ่ที่สุดในโลก เป็นเมืองหลวง และเป็นเมืองท่าเรือใหญ่ที่สุดของอังกฤษ เป็นศูนย์กลางของทางรถไฟ มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก

แมนเชสเตอร์ เป็นศูนย์กลางของการทำเครื่องเหล็กและการทอผ้า

เบอร์มิงแฮม มีโรงงานอุตสาหกรรมทำเครื่องเหล็ก เครื่องอาวุธและเครื่องแก้ว

เอดินบะระ เป็นเมืองหลวงของสก๊อตแลนด์

คาร์นาวอน เป็นเมืองหลวงของเวลส์

พลีมัท เป็นศูนย์กลางของการจับปลา

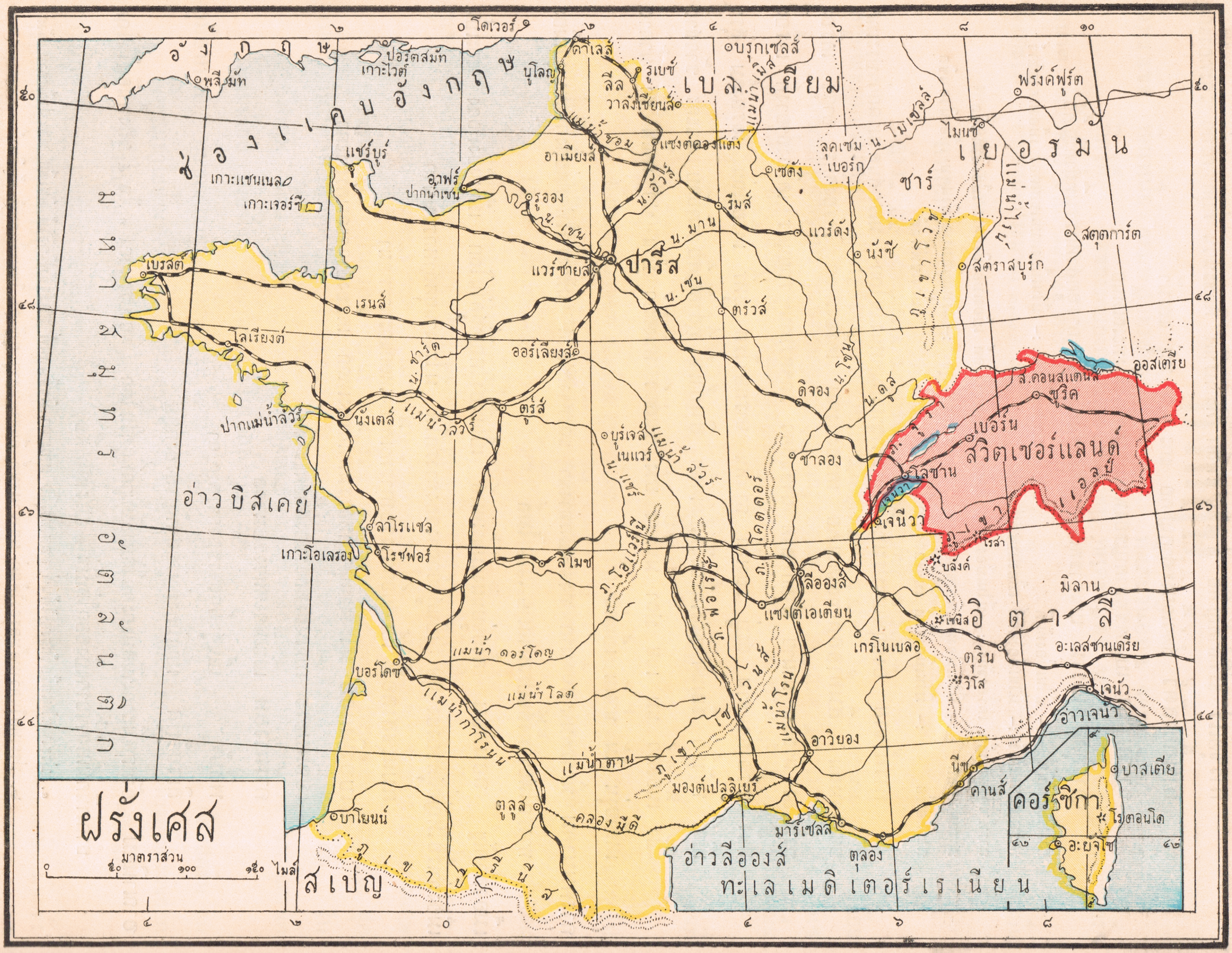
ลิเวอร์ปูล เป็นเมืองท่าเรือสำคัญของอังกฤษ

อาณานิคม อังกฤษมีอาณานิคมและคนใต้บังคับมากที่สุดในโลก คือ ประมาณ ๑ ใน ๔ ของพื้นดินในโลก อาณานิคมเหล่านี้อาจแบ่งออกได้เป็น ๓ ประเภท คือ

๑. ประเทศในเครือจักรภพได้แก่ ออสเตรเลีย แคนาดา นิวซีแลนด์ สหรัฐอัฟริกาใต้ อินเดีย และปากีสถาน ลังกา

๒. ประเทศในความคุ้มครองได้แก่ นยาซาแลนด์ คีนยา มลายู ยูกันดา โซมาลีแลนด์ ซันซิบาร์

๓. ประเทศในความปกครองได้แก่ โกลโคสต์ ฮ่องกง สเตรทเซทเติลเม้นทส์ จาไมกา เซียราเลโอน

ฝรั่งเศส
มาตราส่วน
๕๐ ๑๐๐ ๑๕๐ ไมล์
อังกฤษ
ช่องแคบอังกฤษ
มหาสมุทรแอตแลนติก
อ่าวบิสเคย์
เบลเยียม
เยอรมัน
สวิตเซอร์แลนด์
อิตาลี
สเปญ
อ่าวลีอองส์
ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
คอร์ซิกา
อ่าวเจนัว
ออสเตรีย
โดเวอร์
พลีมัท
ปอร์ตสมัท
เกาะไวต์
เกาะแชนเนล
เกาะเจอร์ซี
คาเลส์
บุโลญ
ลีล
รูเบซ์
วาลังเซียนส์
บรุกเซลส์
แม่น้ำซอม
อาเมียงส์
แชร์บูร์
อาฟร์
ปากน้ำเซน
รูออง
น. เซน
แซงต์ควองแตง
เซดัง
รีมส์
แวร์ดัง
ลุคเซม เบอร์ก
ซาร์
ไมนซ์
ฟรังค์ฟูร์ต
สตุตการ์ต
สตราสบูร์ก
นังซี
ปารีส
แวร์ซายส์
น. มาน
เบรสต์
เรนส์
ตรัวส์
โลเรียงต์
ออร์เลียงส์
ดิจอง
น. โซน
นังเต์
ปากแม่น้ำลัวร์
แม่น้ำลัวร์
ตูร์ส์
บูร์เจส์
เนแวร์
ชาลอง
โลซาน
เจนีวา
เบอร์น
ซูริค
ส. คอนสแตนส์
ลาโรแชล
เกาะโอเลรอง
โรชฟอร์
ลิโมช
ลีอองส์
แซงต์เอเตียน
เกรโนเบิล
บลังค์
มิลาน
ตูริน
อะเลสซานเดรีย
เจนัว
แม่น้ำดอร์โดญ
บอร์โดซ์
แม่น้ำโลต์
แม่น้ำการอนน์
แม่น้ำตาน
แม่น้ำโรน
อาวิยอง
มองต์เปลลิเยร์
มาร์เซลส์
ตูลอง
นีซ
คานส์
บาโยนน์
ตูลูส
คลองมีดี
บาสเตีย
อะยัจโซ

ฝรั่งเศส

อาณาเขต **ทิศเหนือ** จดช่องแคบอังกฤษ และประเทศเบลเยี่ยม
ทิศตะวันออก จดประเทศเยอรมนี ประเทศสวิส และประเทศอิตาลี
ทิศใต้ จดทะเลเมดิเตอร์เรเนียน และประเทศสเปญ
ทิศตะวันตก จดอ่าวบิสเคย์ และมหาสมุทรอัตลันติก

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๒๑๒,๖๘๐ ตารางไมล์

ฝั่งทะเล ทางช่องแคบอังกฤษและทางอ่าวบิสเคย์เป็นที่ต่ำ ทางทะเลเมดิเตอร์เรเนียนค่อนข้างสูงชัน

อ่าว :— อ่าวบิสเคย์ อ่าวลิอองส์

เกาะ :— เกาะโอเลรอง เกาะคอร์ซิกา (เป็นเกาะสวยที่สุดในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน)

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบโดยทั่วไป เช่นที่ราบตอนเหนือ ที่ราบลุ่มแม่น้ำลัวร์ ที่ราบตะวันตกเฉียงใต้ลุ่มแม่น้ำกาโรนน์ ที่ราบลุ่มแม่น้ำโรน ส่วนทางทิศตะวันออกและตอนกลาง เป็นที่ราบสูงมีภูเขามาก

ภูเขา ทางทิศตะวันออก และตะวันออกเฉียงใต้ มีภูเขาแอลป์กั้นเขตแดนฝรั่งเศสกับอิตาลี ยอดเขาบลังค์ สูง ๑๕,๗๘๐ ฟุต เป็นยอดเขาสูงที่สุดในยุโรป ตอนกลางมีภูเขาเซเวนส์ ภูเขาฟอเรซ์ ภูเขาโคตดอร์ ทางทิศใต้มีภูเขาปีรีนีส กั้นเขตแดนฝรั่งเศสกับสเปญ

แม่น้ำ แม่น้ำสำคัญมี ๔ สาย คือ แม่น้ำเซน ไหลลงสู่ช่องแคบอังกฤษ แม่น้ำลัวร์ (ยาว ๖๐๐ ไมล์) แม่น้ำกาโรนน์ไหลลงสู่อ่าวบิสเคย์ แม่น้ำโรน ไหลลงสู่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

ภูมิอากาศ ตอนเหนือมีอากาศคล้ายคลึงกับอังกฤษมาก ตอนกลางอบอุ่นและแห้งแล้งกว่าอังกฤษเล็กน้อย ตอนใต้อบอุ่น ทางด้านตะวันตก ฝนชุกกว่าทางด้านตะวันออก

พลเมือง มีประมาณ ๔๐,๕๑๗,๙๐๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันแคทอลิค

การปกครอง ระบอบสาธารณรัฐประชาธิปไตย มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

การประกอบอาชีพ การเพาะปลูก พืชสำคัญทางภาคเหนือ คือ ข้าวสาลี ข้าวโอ๊ต ข้าวบาเลย์ ข้าวไรย์ บีต ยาสูบ แฟลคซ์ มันฝรั่ง ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันตกเฉียงใต้ มีองุ่น เป็นพืชสำคัญของฝรั่งเศส ภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงใต้ มีส้ม มะกอก หม่อน

การขุดแร่ แร่สำคัญ คือ เหล็กและถ่านหิน ฝรั่งเศสมีแร่เหล็กมากกว่าประเทศอื่น ๆ ในทวีปยุโรป

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัว แกะ หมู ม้า แพะ

การจับปลา เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองที่อยู่ตามริมฝั่งทะเล ปลาซาร์ดีน จับกันมากแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

ฝรั่งเศส

การอุตสาหกรรม ที่สำคัญคือ การทอผ้าไหม การทอผ้าขนสัตว์ การทอผ้าฝ้าย การทำเครื่องเหล็กเครื่องจักรต่าง ๆ การทำเหล้าองุ่น

การค้าขาย ทำการค้าขายกับอังกฤษ สหรัฐอเมริกา เบลเยี่ยม อาร์เจนตินา **สินค้าออก**ที่สำคัญคือ เหล็ก ผ้าแพร ผ้าฝ้าย เหล้าองุ่น น้ำหอมและเครื่องสำอาง เคมีวัตถุ ผลไม้ และผักต่าง ๆ **สินค้าเข้า** ได้แก่ ฝ้ายดิบ ผ้าไหม แพร ผ้าขนสัตว์ ไม้ ถ่านหิน พืชเมืองร้อน

การคมนาคม มีถนนหนทางดี มีทางรถไฟยาวประมาณ ๒๖,๐๐๐ ไมล์

เมืองสำคัญ **ปารีส** เป็นเมืองหลวง และเป็นเมืองสวยงามที่สุดของทวีปยุโรป เป็นศูนย์กลางของโรงงานอุตสาหกรรมหลายชนิด

มาร์เซลส์ เป็นเมืองท่าเรือใหญ่ที่สุดของฝรั่งเศส

รูออง เป็นศูนย์กลางของการทอผ้าฝ้าย และผ้าขนสัตว์

แชร์บูร์ เป็นฐานทัพเรือของฝรั่งเศสทางด้านมหาสมุทรอัตลันติก

ตูลอง เป็นฐานทัพเรือของฝรั่งเศสในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

แซงต์เอเตียน เป็นศูนย์กลางของการขุดถ่านหิน มีโรงงานอุตสาหกรรมทำเครื่องเหล็กเครื่องจักรมาก

รีมส์ และ **ดิจอง** เป็นศูนย์กลางของการทำเหล้าองุ่นและแชมเปญ

แวร์ซาย มีพระราชวังงดงามมาก

รูเบซ์ เป็นศูนย์กลางสินค้าผ้าขนสัตว์

ลีอองส์ เป็นศูนย์กลางสินค้าผ้าไหมและเหล้าองุ่น

อาณานิคม ฝรั่งเศสมีอาณานิคมมากเป็นที่สองรองจากอังกฤษ อาณานิคมที่สำคัญคือ

๑. **ในทวีปอัฟริกา** ได้แก่ อัลเจเรีย สะฮารา ตูนิส เซเนกัล ไนเจเรีย กินีฝรั่งเศส คาเมรูน สุดานฝรั่งเศส ไอวอริโคสต์ โซมาลีแลนด์ฝรั่งเศส มัวเรตาเนีย คองโกฝรั่งเศส เกาะมาดากัสการ์

๒. **ในทวีปอาเซีย** เมืองปอนดิเชอรี มาเฮย์ และมายองในอินเดีย อินโดจีนฝรั่งเศส

๓. **ในอเมริกา** เกาะมาร์ตินิก เกาะกวาดะลุป ในหมู่เกาะอินดีส กิอานาฝรั่งเศสในทวีปอเมริกาใต้ และเซนต์ปีแอร์เมกิลอง

๔. **เกาะต่าง ๆ** นิวคาเลโดเนีย และมากีซาส เป็นต้น

อิตาลี
มาตราส่วน
๐ ๕๐ ๑๐๐ ไมล์
สวิตเซอร์แลนด์
ออสเตรีย
ยูโกสลาเวีย
ฝรั่งเศส
โลซาน
เจนีวา
มิลาน
ตุริน
เจนัว
นีซ
ตูลอง
เวโรนา
เวนิซ
ตรีเอสต์
ฟิอูเม
โปลา
โมเดนา
ปามา
เฟอร์รารา
ราเวนนา
สะเปเซีย
คาราร่า
ลุคคา
ฟลอเรนซ์
ปิสา
เลกฮอร์น
แองโคนา
เปรูเจีย
อ่าวเจนัว
คอร์ซิกา
เอลบา
บาสเตีย
อะยาโชว์
ช่องโบนิฟาซิโอ
ซาร์ดิเนีย
สาสซารี
เตอร์ราโนวา
คานยารี
โรม
ชิวิตาเวคเชีย
กาเอตา
เนเปิลส์
วิสุเวียส
ซาเลอร์โน
อ่าวเนเปิลส์
อ่าวซาเลอร์โน
ฟอกเกีย
บารี
บรินดิซี
ตารันโต
ออตรันโต
อ่าวตารันโต
อ่าวแมนเฟรโดเนีย
สะตรอมโบลี
หมู่เกาะลิปารี
สะควิลเลค
เมสสินา
เรกกิโอ
ปาเลอร์โม
มาร์ซาลา
เกอร์เจนตี
เอตนา
คาตาเนีย
ซีราคิวส์
แหลมสปาร์ติเวนโต
แหลมปัสเซโร
ซิซิลี
ทะเลอาเดรียติก
ทะเลติร์เรเนียน
ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
ทวีปอัฟริกา
ตุนีส
อ่าวกาเบส
โกโซ
มัลตา
ซารา
ซาราเจโว
มอสตาร์
รากูซา
แคตตาโร
อากราม
เลย์เบคซ์
แม่น้ำเซฟ
แม่น้ำโป
ภูเขาแอลป์
ภูเขาเอเปนไนน์
ภ. ดินาริคแอลป์
ส. การ์ดา
สาโคโม
วิโส
ครีโมนา
อะเลสซานเดรีย
ปาเวีย
อิตาลี

อิตาลี

อาณาเขต **ทิศเหนือ** จดประเทศสวิส และประเทศออสเตรีย

ทิศตะวันออก จดทะเลอาเดรียติก และประเทศยูโกสลาเวีย

ทิศใต้ จดทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

ทิศตะวันตก จดทะเลติร์เรเนียน

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๑๑๖,๕๓๓ ตารางไมล์

ฝั่งทะเล ทางทิศตะวันตกฝั่งทะเลเว้า ๆ แหว่ง ๆ และมีอ่าวจอดเรือมากกว่าทางฝั่งตะวันออก

แหลม :– แหลมสปาร์ติเวนโตในอิตาลี แหลมปัสเซโรในเกาะซิซิลี

อ่าว :– อ่าวเจนัว อ่าวกาเอตา อ่าวเนเปิลส์ อ่าวซาเลอร์โน อ่าวตารันโต อ่าวแมนเฟรโดเนีย

ช่อง :– ช่องเมสสินา อยู่ระหว่างอิตาลีกับเกาะซิซิลี ช่องโบนิฟาซิโอ อยู่ระหว่างเกาะซาร์ดิเนียกับเกาะคอร์ซิกา

เกาะ :– เกาะซาร์ดิเนีย เกาะเอลบา หมู่เกาะปารี เกาะซิซิลี ***เกาะซิซิลี** เป็นเกาะใหญ่ที่สุดในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน มีเนื้อที่ประมาณ ๙,๙๐๐ ตารางไมล์ พื้นที่เป็นภูเขาทั่วไป ภูเขาไฟเอตนาสูง ๑๐,๐๐๐ ฟุตอยู่ในเกาะนี้ มีพื้นดินอุดมเหมาะแก่การปลูกข้าวและผลไม้ต่าง ๆ เมืองสำคัญ คือ ปาเลอร์โม เมสสินา คาตาเนีย มาร์ซาลา สิราคิวส์ ***เกาะซาร์ดิเนีย** เป็นเกาะใหญ่ที่สองในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน มีเนื้อที่ ๙,๐๐๐ ตารางไมล์ พื้นที่เป็นภูเขาและหุบเขาทั่วไป ยอดเขาสำคัญชื่อ เจนนาเจนตู

ลักษณะภูมิประเทศ ภาคเหนือเป็นที่ราบ ภาคกลางและภาคใต้เป็นที่ราบสูงมีเทือกเขายาวยืด ที่ราบต่ำขนาดย่อมมีตามริมฝั่งทะเล

ภูเขา :– ภูเขาแอลป์ เป็นเทือกเขาใหญ่ กั้นพรมแดนตอนเหนือของอิตาลี มียอดเขาสำคัญชื่อบลังค์สูง ๑๕,๗๘๐ ฟุต ยอดเขาอื่น ๆ คือโรส่า เซนิส วิส่า ภูเขาแอเปนไนน์เป็นเทือกเขาใหญ่ ยาวตลอดคาบสมุทรอิตาลี มียอดเขาสำคัญชื่อคอร์โน สูง ๙,๕๐๐ ฟุต

*ภูเขาไฟวิสุเวียสอยู่ใกล้เมืองเนเปิลส์ สูง ๔,๐๑๒ ฟุต ภูเขาไฟเอตนาอยู่ในเกาะซิซิลี สูง ๑๐,๗๕๕ ฟุต และภูเขาไฟสะตรอมโบลี อยู่ในหมู่เกาะปารี

แม่น้ำ ๑. ไหลลงสู่ทะเลอาเดรียติก :– แม่น้ำโปเป็นแม่น้ำสำคัญที่สุดของอิตาลี ยาว ๕๔๐ ไมล์ แม่น้ำอาดิจ และแม่น้ำเบรนตา

๒. ไหลลงสู่ทะเลติร์เรเนียน :– แม่น้ำอาโนและแม่น้ำไตเบอร์

ที่ราบ ที่ราบลอมบาร์ดี เป็นที่ราบใหญ่ที่สุดอยู่ภาคเหนือของอิตาลีในลุ่มแม่น้ำโปและแม่น้ำอาดิจ นอกจากนี้มีที่ราบขนาดย่อม ๆ ตามริมทะเลตะวันตกและตะวันออก

ทะเลสาบ :– ทะเลสาบกาดาร์ มีเนื้อที่ ๑๘๐ ตารางไมล์ ทะเลสาบโคโม

ภูมิอากาศ **ภาคเหนือ** ฤดูหนาวอากาศหนาวมาก ฤดูร้อนอากาศร้อนปานกลาง ภาคกลางอากาศอบอุ่นและมีฝนชุก ภาคใต้อากาศร้อนและแห้งแล้ง มีลมร้อนสิร็อกโคพัดจากทะเลทรายสะฮารา ผ่านพื้นที่ภาคนี้

พลเมือง มีประมาณ ๔๔,๒๓๒,๗๗๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันแคทอลิค

การปกครอง ระบอบสาธารณรัฐประชาธิปไตย

การประกอบอาชีพ **การเพาะปลูก** พืชสำคัญ คือ องุ่น (ปลูกมากที่สุดในโลก) ข้าวสาลี ข้าวโพด แฟลคซ์ ฝ้าย ข้าว มะกอก ส้ม มะนาว หม่อน ป่าน ปอ

การขุดแร่ แร่ที่สำคัญ คือ กำมะถัน (มีมากในเกาะซิซิลี) หินอ่อน (มีที่เมืองคารารา) เหล็ก (มีในเกาะเอลบา) สังกะสีและตะกั่ว (มีในเกาะซาร์ดิเนีย)

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ ไหม (เลี้ยงมากที่ตุรินและเจนัว) รองลงมา คือ วัว แกะ แพะ หมู และม้า

การอุตสาหกรรม :– ที่สำคัญที่สุด คือ การทำเครื่องนุ่งห่ม การทำเครื่องแก้ว การทำเครื่องเหล็ก เครื่องจักร การทำเครื่องถ้วยชาม

การค้าขาย **สินค้าออก** ที่สำคัญ คือ ไหมดิบ น้ำมันมะกอก ผักและผลไม้ต่าง ๆ หินอ่อน กำมะถัน เหล้าองุ่น **สินค้าเข้า** มี ถ่านหิน ฝ้ายดิบ ขนสัตว์ น้ำมันเชื้อเพลิง

การคมนาคม มีทางรถไฟยาวประมาณ ๑๑,๐๐๐ ไมล์ ติดต่อกับทางรถไฟในฝรั่งเศสทางช่องเขาเซนิส (ยาว ๘ ไมล์) ติดต่อกับทางรถไฟในสวิสและเยอรมนีทางช่องเขาซิมปลอน และช่องเขาเซงต์โกทาด์

เมืองสำคัญ **โรม** เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่บนแม่น้ำไตเบอร์ มีโบราณวัตถุมาก เป็นศูนย์กลางของคริสต์ศาสนาฝ่ายโรมันแคทอลิค คือสำนักวาติกันของสันตปาปาอยู่ในเขตนี้

เนเปิลส์ เป็นเมืองท่าและเป็นเมืองใหญ่ที่สุดของอิตาลี ตั้งอยู่บนอ่าวเนเปิลส์ เป็นศูนย์กลางของการอุตสาหกรรมเครื่องเหล็ก

มิลาน เป็นศูนย์กลางของการอุตสาหกรรมในภาคเหนือ มีโรงงานทอผ้าฝ้ายมาก และมีโบสถ์หินอ่อนสวยงามมาก

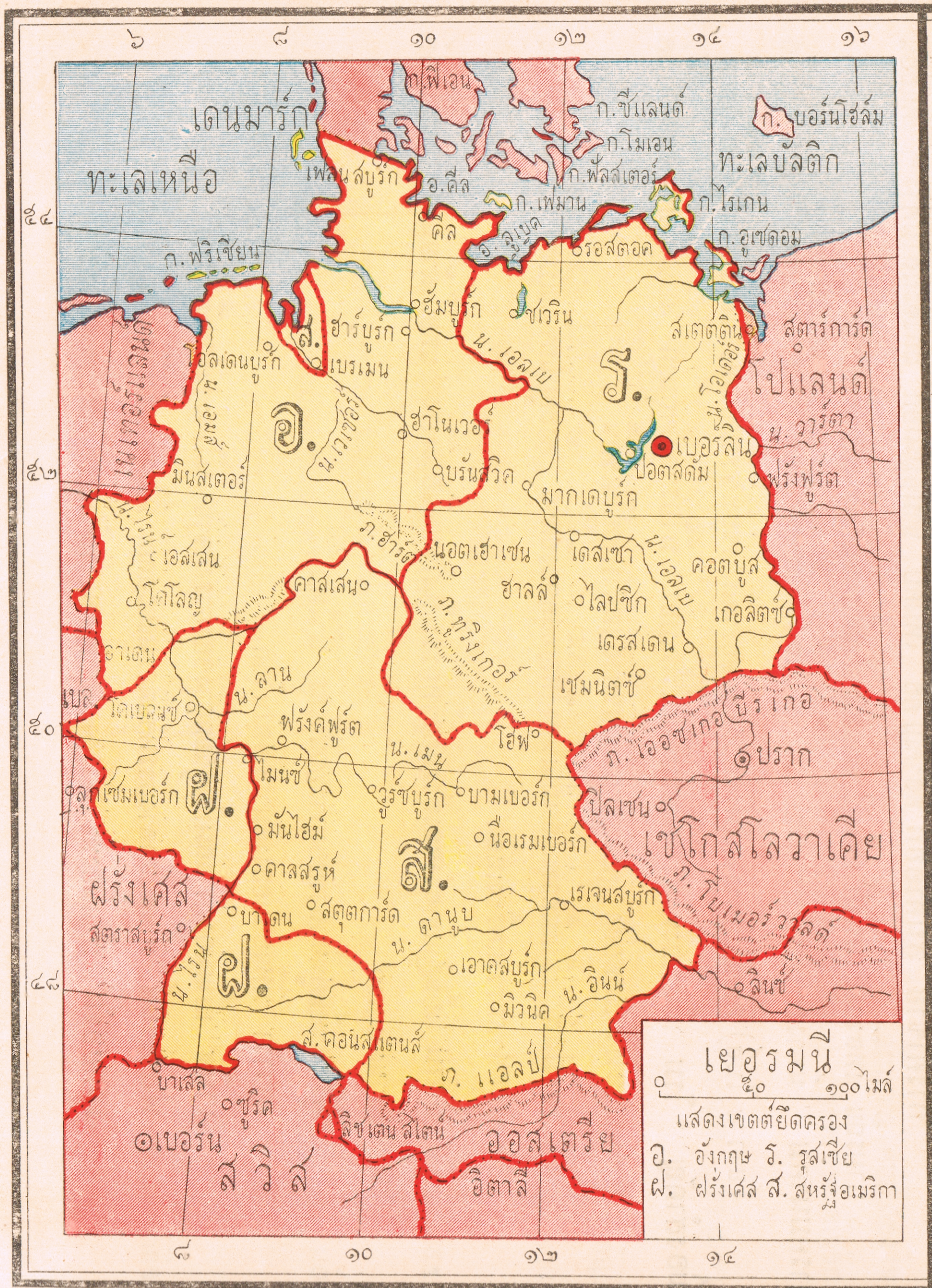
ตุริน เป็นศูนย์กลางของการทอผ้าแพร ผ้าไหม

คารารา มีหินอ่อนอย่างดีมากที่สุดในโลก

เวนิซ เป็นเมืองท่า และเป็นศูนย์กลางของการค้าขาย มีโรงงานทำเครื่องแก้ว

ฟลอเรนซ์ เป็นศูนย์กลางการหัตถกรรมแกะสลัก มีโรงงานทำถ้วยชาม

เลกฮอร์น เป็นเมืองท่า มีโรงงานอุตสาหกรรมทำหีบและหมวกจากฟางข้าว

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม., ระยอง.

เยอรมนี

อาณาเขต **ทิศเหนือ** จดทะเลบัลติก ประเทศเดนมาร์ก และทะเลเหนือ

ทิศตะวันออก จดประเทศโปแลนด์

ทิศใต้ จดประเทศสวิส ประเทศออสเตรีย ประเทศเชโกสโลวาเคีย

ทิศตะวันตก จดประเทศฝรั่งเศส ประเทศเบลเยี่ยม และประเทศเนเทอร์แลนด์

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๑๘๑,๖๘๓ ตารางไมล์

ฝั่งทะเล ทางด้านทะเลบัลติกตื้น และมีอ่าวเว้า ๆ แหว่ง ๆ ทางด้านทะเลเหนือตื้นและมีสันทรายคล้ายฝั่งของประเทศเนเทอร์แลนด์

อ่าว :— อ่าวโปเมอราเนี่ยน (อยู่ปากแม่น้ำโอเดอร์) อ่าวลูเบค (อยู่ทางใต้เกาะเฟมาน) อ่าวคีล

เกาะ :— เกาะไรเกน เป็นเกาะใหญ่ในทะเลบัลติก หมู่เกาะฟริเซี่ยนตะวันออกตื้นและเป็นสันทรายขนานกับฝั่งทะเล

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นพื้นที่สูง ๆ ต่ำ ๆ ทั่วไป ภาคกลาง ภาคตะวันตก และตะวันตกเฉียงใต้ของแม่น้ำไรน์เป็นที่ราบสูง มีภูเขาและป่าดงมาก ภาคเหนือเป็นที่ราบต่ำ มีบริเวณกว้างขวาง ตั้งแต่ปากแม่น้ำไรน์ไปจนจดพรมแดนโปแลนด์

ภูเขา :— ภูเขาฮาร์ต ภูเขาทูริงเกอร์ ภูเขาเออซเกอบีร์เกอ ภูเขาโบเมอร์วาลด์

แม่น้ำ :— แม่น้ำสำคัญคือ แม่น้ำไรน์ยาว ๗๕๐ ไมล์ แม่น้ำเอลเบ แม่น้ำโอเดอร์ แม่น้ำเวเซอร์ และแม่น้ำดานูบ

ทะเลสาบ :— ทะเลสาบคอนสแตนส์อยู่ที่พรมแดนสวิส

ภูมิอากาศ ภาคตะวันตก มีอากาศอบอุ่นคล้ายอังกฤษ ภาคเหนือและภาคตะวันออก มีอากาศหนาวและฝนตกพอควร ภาคกลางและภาคใต้ ฤดูหนาวอากาศหนาวจัด ฤดูร้อนอากาศค่อนข้างร้อน บริเวณป่าและเขามีฝนตกชุก

พลเมือง มีประมาณ ๖๖,๖๑๖,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์ มีทั้งนิกายโปรเตสแตนท์และโรมันแคทอลิค

การปกครอง ระบอบสาธารณรัฐประชาธิปไตย แต่ขณะนี้อยู่ในความยึดครองของ ๔ มหาอำนาจ คือ รุสเซีย สหรัฐอเมริกา อังกฤษ และฝรั่งเศสแบ่งเขตกันยึดครอง

การประกอบอาชีพ การเพาะปลูก พืชสำคัญคือ ข้าวสาลี ข้าวบาเลย์ บีต แฟลคซ์ ป่าน มันฝรั่ง ยาสูบ องุ่น (ปลูกมากแถบแม่น้ำไรน์)

การขุดแร่ แร่มีอุดม ที่สำคัญคือ ถ่านหิน มีมากในแคว้นรูห์ แซกซอนนี ไซลีเซีย เหล็ก มีมากในแคว้นเวสต์ฟาเรีย ไซลีเซีย และแซกซอนนี เงินและทองแดง มีมากในแคว้นแซกซอนนี แร่โปแตช มีแถบภูเขาฮาร์ต นอกจากนี้มีตะกั่ว สังกะสี ดีบุก วุลแฟรม แมงกานีส นิเกิล ซึ่งทำการขุดกันทั่ว ๆ ไป

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญคือ วัว หมู แกะ ม้า และแพะ ซึ่งทำการเลี้ยงกันในทุ่งหญ้าแถบภูเขาต่าง ๆ

การจับปลา เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองแถบริมฝั่งทะเลเหนือและทะเลบัลติก

การป่าไม้ เยอรมนีอุดมด้วยป่าไม้ เช่นป่าไม้แถบภูเขาฮาร์ตและภูเขาทูริงเกอร์

การอุตสาหกรรม ที่สำคัญคือ การถลุงแร่เหล็ก การทำเหล็กกล้า การทำเครื่องเหล็ก เครื่องจักร การทอผ้าลินิน การทอผ้าฝ้าย การทอผ้าขนสัตว์ การทำเครื่องแก้ว การทำน้ำตาลจากบีต การทำเบียร์ การมวนบุหรี่ และการทำกระดาษ

การค้าขาย **สินค้าออก** ที่สำคัญคือ ถ่านหิน เครื่องเหล็ก เครื่องนุ่งห่ม เครื่องจักร น้ำตาล เครื่องแก้ว เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ เครื่องหนัง กระดาษ นม เนย **สินค้าเข้า** ได้แก่ ฝ้าย ขนสัตว์ ข้าวสาลี โคโก้

การคมนาคม มีถนนหนทางดี มีทางรถไฟยาวประมาณ ๓๖,๐๐๐ ไมล์

เมืองสำคัญ **เบอร์ลิน** เป็นเมืองหลวง เป็นเมืองใหญ่ที่สุดของเยอรมนี ขณะนี้อยู่ในความยึดครองของ ๔ มหาอำนาจ เป็นศูนย์กลางของทางรถไฟและการค้าขาย มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก

โคโลญ มีโรงงานทอผ้ามาก

ไลปซิก เป็นศูนย์กลางของการพิมพ์หนังสือ ขายหนังสือ

นือเรมเบอร์ก มีโรงงานทำเครื่องเล่น และทำนาฬิกา

เอสเสน มีโรงงานทำอาวุธ เครื่องเหล็ก เครื่องจักร

ฟรังค์ฟูร์ต เป็นเมืองสำคัญทางการค้าขายและการธนาคาร

ออสเตรีย

อาณาเขต ทิศเหนือ จดประเทศเยอรมนี และประเทศเชโกสโลวาเคีย

ทิศตะวันออก จดประเทศฮังการี

ทิศใต้ จดประเทศยูโกสลาเวีย และประเทศอิตาลี

ทิศตะวันตก จดประเทศสวิส

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๓๒,๓๖๐ ตารางไมล์

ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่สูง มีภูเขามากคล้ายประเทศสวิส บริเวณภาคเหนือแถบแม่น้ำดานูบเป็นที่ราบสูงใช้ทำการเพาะปลูกได้

ภูเขา:– ภูเขานอริคแอลป์ เป็นเทือกเขายาวผ่านกลางประเทศ ภูเขาคานิคแอลป์ กั้นพรมแดนตอนใต้ ภูเขาโบเมอร์วาลด์ เป็นเทือกเขาแผ่เข้ามาในพรมแดนตอนเหนือ

แม่น้ำ แม่น้ำดานูบ ยาว ๑,๗๒๕ ไมล์ ต้นของแม่น้ำอยู่ในประเทศเยอรมนี ไหลผ่านไปทางตะวันออกของทวีปยุโรป ผ่านพื้นที่ตอนเหนือของประเทศออสเตรีย ผ่านประเทศฮังการีและรูมาเนียลงสู่ทะเลดำ

ภูมิอากาศ มีอากาศอบอุ่น ไม่ใคร่มีฝนมาก พื้นที่ได้รับความชุ่มชื้นจากหิมะละลายเป็นส่วนมาก

พลเมือง มีประมาณ ๖,๗๖๐,๒๓๐ คน ส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันแคทอลิค

การปกครอง ระบอบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

การประกอบอาชีพ การเพาะปลูก มีพื้นดินอุดมบ้านกลาง พืชสำคัญที่ปลูกกันมาก คือ ข้าวสาลี ข้าวไรย์ ข้าวโอ๊ต และองุ่น

การขุดแร่ แร่ที่สำคัญ คือ ถ่านหิน เหล็ก ตะกั่ว ทองแดง เกลือ

การป่าไม้ มีป่าไม้มากแถบเชิงเขา

การค้าขาย สินค้าออก ที่สำคัญ คือ กระดาษ ไม้ เหล็ก นม เนย

การคมนาคม มีทางรถไฟยาวประมาณ ๔,๑๕๐ ไมล์

เมืองสำคัญ เวียนนา เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำดานูบ เป็นเมืองสวยงามเมืองหนึ่งในยุโรป มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก

ซาลสบูร์ก, ลินซ์ มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก

ฮังการี

อาณาเขต ทิศเหนือ จดประเทศเชโกสโลวาเกีย และประเทศรุสเซีย

ทิศตะวันออก จดประเทศรูมาเนีย

ทิศใต้ จดประเทศยูโกสลาเวีย

ทิศตะวันตก จดประเทศออสเตรีย

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๓๕,๘๗๕ ตารางไมล์

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบทั่วไป พื้นดินอุดมเหมาะแก่การเพาะปลูก

ภูเขา :— มีภูเขาเตี้ย ๆ ที่สำคัญ คือ ภูเขาบาโคนี่ อยู่ทางทิศตะวันออก

แม่น้ำ :— แม่น้ำดานูบไหลผ่านกลางประเทศ

ทะเลสาบ :— ทะเลสาบบาลาตัน อยู่ทางภาคตะวันออก

ภูมิอากาศ มีอากาศอบอุ่น

พลเมือง มีประมาณ ๘,๙๐๐,๐๐๐ คน

การปกครอง ระบอบประชาธิปไตย มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

การประกอบอาชีพ การเพาะปลูก พืชที่สำคัญ คือ ข้าวสาลี องุ่น บีต ฮอบ ยาสูบ มันฝรั่ง

การขุดแร่ แร่ที่สำคัญ คือ ถ่านหิน เหล็ก เกลือ ดินประสิว กำมะถัน ทองแดง ตะกั่ว สังกะสี พลอยสี

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ หมู วัว แกะ ม้า

การอุตสาหกรรม ที่สำคัญ คือ การทำเบียร์ การทำน้ำตาล การทำแอลกอฮอล์ การมวนบุหรี่ และการทำแป้ง

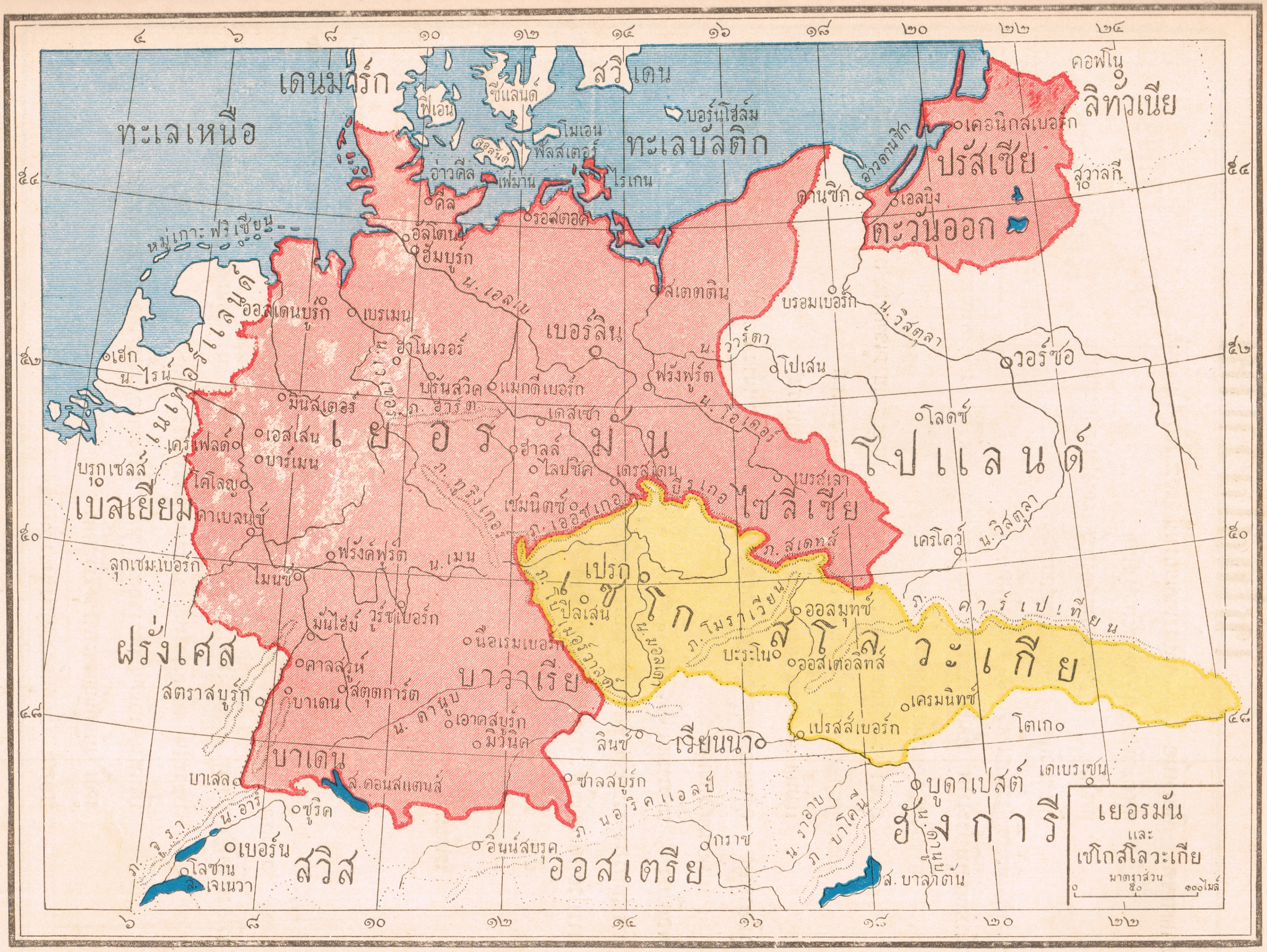
การค้าขาย สินค้าออก ที่สำคัญ คือ วัว หมู แกะ แป้ง ข้าวสาลี น้ำตาล

การคมนาคม มีทางรถไฟยาวประมาณ ๕,๔๐๐ ไมล์

เมืองสำคัญ บูดาเปสต์ เป็นเมืองหลวง

โตเก เป็นศูนย์กลางการทำเหล้าองุ่น

เดเบรเซน เป็นเมืองใหญ่ มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก

แผนที่ แสดงอาณาเขตประเทศเยอรมนี ก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒

เชโกสโลวาเคีย

อาณาเขต ทิศเหนือ จดประเทศเยอรมนี และประเทศโปแลนด์
ทิศตะวันออก จดประเทศรุสเซีย
ทิศใต้ จดประเทศฮังการี และประเทศออสเตรีย
ทิศตะวันตก จดประเทศเยอรมนี

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๔๙,๓๗๓ ตารางไมล์

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่สูงประกอบด้วยภูเขาและหุบเขาทั่วไป ภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงใต้ติดต่อกับที่ราบใหญ่ตอนเหนือของฮังการี

ภูเขา :— ภูเขาโบเมอร์วาลด์ ภูเขาเออซเกอบีรเกอ ภูเขาคาร์เปเทียน กั้นพรมแดนภาคเหนือและภาคตะวันตก ภูเขาโมราเวียนเป็นพืดเขาผ่านกลางประเทศ

แม่น้ำ :— แม่น้ำเอลเบ แม่น้ำมอลเดา แม่น้ำมาร์ช

ภูมิอากาศ ฤดูหนาวกับฤดูร้อนอากาศแตกต่างกันมาก คือ ฤดูหนาวมีอากาศหนาวมาก และฤดูร้อนมีอากาศร้อนมาก

พลเมือง มีประมาณ ๑๒,๐๓๕,๐๐๐ คน

การปกครอง ระบอบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

การประกอบอาชีพ การเพาะปลูก พืชสำคัญคือ ข้าวโอ๊ต ข้าวไรย์ ข้าวบาเลย์ ข้าวสาลี มันฝรั่ง ฝ้าย แฟลคซ์ ป่าน บีต และผลไม้ต่าง ๆ

การขุดแร่ แร่สำคัญคือ ถ่านหิน เหล็ก ทองคำ เงิน ตะกั่ว ดีบุก ทองแดง กำมะถัน เรเดียม

การป่าไม้ มีมากตามไหล่เขาทั่วไป

การอุตสหกรรม ที่สำคัญคือ การทำเครื่องแก้ว การทอผ้า การทำน้ำตาล การทำเครื่องเหล็ก

การค้าขาย สินค้าออก ที่สำคัญคือ ผ้าฝ้าย เครื่องเหล็ก เครื่องแก้ว ถ่านหิน น้ำตาล รองเท้า สินค้าเข้า ได้แก่ ฝ้าย ขนสัตว์ ยาสูบ ยางพารา

เมืองสำคัญ ปราก เป็นเมืองหลวง เป็นศูนย์กลางของทางรถไฟ มีโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ
บระโน เป็นเมืองใหญ่ มีโรงงานอุตสาหกรรมทอผ้า
ปิลเสน เป็นศูนย์กลางของการขุดแร่ มีโรงงานทำเครื่องเหล็กเครื่องจักรมาก
รูดนี เป็นศูนย์กลางการขุดแร่ทองคำ
มอสต์ เป็นศูนย์กลางการขุดแร่ถ่านหิน

เนเทอร์แลนด์
และ
เบลเยียม
มาตราส่วน
๐ ๒๕ ๕๐ ไมล์
หมู่เกาะ ฟริเชียน ตะวันตก
ทะเลเหนือ
ทะเล
ไซเดอร์เซ
โกรนิงเกน
ออนเดนเบอร์ก
เทกเซล
เฮลเดอร์
ฮาร์เลม
แอมสเตอร์แดม
ไลเดน
เฮก
ยูเตรคต์
รอตเตอร์แดม
อาร์นเฮ็ม
น. เลค
ฮอลแลนด์
ฟลัสชิง
เฮอร์โตเกนบอสช์
ติลเบอร์ก
มินสเตอร์
แม่น้ำไรน์
เอสเซน
เครเฟลด์
ออสเตนด์
บรูชส์
แอนต์เวอร์ป
นิเออปอร์ต
เกนต์
เมชลิน
เบลเยียม
แม่น้ำเมิส
คาเลส์
คูร์เตร
สเคลต์
เอาเดนาร์เต
ลูแวง
บรุสเซลส์
ลิเอช
แวร์วิเยร์
โคโลญ
เยอรมัน
ลีล
ตร์เน
มองส์
นามีร์
วาลังเซียนส์
น. ซางเบรอ
โคเบลนซ์
อาเมียงส์
ฝรั่งเศส
ลุกเซมเบอร์ก
ลุกเซมเบอร์ก
น. เมิส
รีมส์
แวร์ดัง

เนเทอร์แลนด์

อาณาเขต **ทิศเหนือ** และ **ทิศตะวันตก** จดทะเลเหนือ

ทิศตะวันออก จดประเทศเยอรมนี **ทิศใต้** จดประเทศเบลเยี่ยม

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๑๓,๒๐๒ ตารางไมล์

ฝั่งทะเล ตื้นและเป็นสันทราย บางแห่งที่ไม่มีสันทราย ก็ต้องสร้างเขื่อนป้องกันน้ำทะเลมิให้ท่วมเมือง

เกาะ :— ที่สำคัญ คือ หมู่เกาะฟริเชียน และหมู่เกาะปากแม่น้ำไรน์

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่มทั่วไป ไม่มีภูเขา ที่ราบบางแห่งอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล ต้องสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมไว้ตามริมฝั่ง

แม่น้ำ :— แม่น้ำไรน์ แม่น้ำเมิส แม่น้ำสเคลต์ ตรงปากแม่น้ำไรน์มีสันดอนใหญ่ที่สุดในยุโรป มีเนื้อที่ประมาณ ๕,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิอากาศ มีอากาศหนาวกว่าอังกฤษในฤดูหนาว แต่ฤดูร้อนมีอากาศคล้ายคลึงกัน

พลเมือง มีประมาณ ๙,๕๓๙,๑๐๐ คน

การปกครอง ตามระบอบรัฐธรรมนูญ มีกษัตริย์อยู่ใต้กฎหมาย

การประกอบอาชีพ **การเพาะปลูก** พืชที่สำคัญ คือ ข้าวโอ๊ต ข้าวสาลี ข้าวบาเลย์ แฟลคซ์ ยาสูบ ดอกไม้ และผักต่าง ๆ

การขุดแร่ :— แร่ที่สำคัญ คือ ถ่านหิน ส่วนแร่อื่น ๆ มีไม่ใคร่มาก

การเลี้ยงสัตว์ :— สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัว เลี้ยงไว้รีดนมเพื่อทำนมและเนย นอกจากนี้มีปศุสัตว์อื่น ๆ อีกมาก

การจับปลา :— เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองตามริมฝั่งทะเล ชาววิลันดามีความชำนาญในการจับปลามาก

การอุตสาหกรรม :— ที่สำคัญ คือ การทอผ้าฝ้าย ผ้าลินิน ผ้าขนสัตว์ การทำปลากะป๋อง

การค้าขาย :— สินค้าออก ที่สำคัญ คือ เนยเหลว เนยแข็ง วัว ป่าน แฟลคซ์ ผักต่าง ๆ ผ้าลินิน ผ้าขนสัตว์ แป้ง ปลา เนเทอร์แลนด์ ทำการค้าขายกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกไม่แพ้ชาติอื่น ๆ ในยุโรป พ่อค้าชาววิลันดามีชื่อเสียงในทางการค้ามาแต่โบราณกาล ปัจจุบันนี้เนเทอร์แลนด์มีเรือเดินสมุทร และอากาศยานรับส่งคนโดยสารและสินค้าให้ความสะดวกทั่วโลก

การคมนาคม มีทางรถไฟยาวประมาณ ๒,๓๐๐ ไมล์

เมืองสำคัญ **เฮก** เป็นเมืองหลวง มีตึกรามบ้านเรือนสวยงามมาก เคยเป็นที่ตั้งศาลโลกสมัยหลังมหาสงครามโลกครั้งแรก

แอมสเตอร์แดม เป็นเมืองท่า เป็นศูนย์กลางของการบินพาณิชย์ เป็นศูนย์กลางของการค้าขาย และการหัตถกรรมเจียรไนเพชรพลอย

รอตเตอร์แดม อยู่บนฝั่งแม่น้ำเลค เป็นเมืองท่า เป็นศูนย์กลางของการค้าขาย มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก

ฟลัสชิง เป็นเมืองท่า เป็นศูนย์กลางของการส่งสินค้าออกทางภาคใต้

ยูเทรคต์ เป็นเมืองใหญ่ มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก

อาณานิคม ๑. ประเทศในจักรภพของเนเทอร์แลนด์ คือ อินโดเนเซีย ๒. กีอานา ของเนเทอร์แลนด์ อยู่ในทวีปอเมริกาใต้

เบลเยียม

อาณาเขต ทิศเหนือ จดประเทศเนเทอร์แลนด์
ทิศตะวันออก จดประเทศเยอรมนี
ทิศใต้ จดประเทศฝรั่งเศส
ทิศตะวันตก จดทะเลเหนือ

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๑๑,๗๕๒ ตารางไมล์

ฝั่งทะเล ยาวประมาณ ๕๐ ไมล์ ตื้นและมีสันทรายคล้ายประเทศเนเทอร์แลนด์

ลักษณะภูมิประเทศ ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้เป็นที่ราบสูง เรียกว่าที่ราบสูงอาร์เดนส์ ภาคอื่น ๆ เป็นที่ราบลุ่มทั่วไป ฝั่งทะเลบางตอนมีระดับต่ำกว่าระดับน้ำทะเล ต้องสร้างเขื่อนกันมิให้น้ำทะเลท่วมเมือง

แม่น้ำ :— แม่น้ำเมิส แม่น้ำสเคลต์ มีประโยชน์ในการกสิกรรมและการค้าขายมาก

ภูมิอากาศ มีอากาศคล้ายคลึงกับอากาศในภาคเหนือของประเทศฝรั่งเศส

พลเมือง มีประมาณ ๘,๓๖๑,๒๒๐ คน

การปกครอง ตามระบอบรัฐธรรมนูญ มีกษัตริย์อยู่ใต้กฎหมาย

การประกอบอาชีพ การเพาะปลูก พืชที่สำคัญคือ ข้าวสาลี ข้าวโอ๊ต ข้าวโพด แฟลกซ์ ป่าน ยาสูบ บีต มันฝรั่ง

การขุดแร่ มีแร่อุดม แร่ที่สำคัญคือ ถ่านหิน (มีมากที่เมืองลิเอช และเมืองมองส์) เหล็ก (มีมากที่เมืองนามีร์ และเมืองลิเอช) นอกจากนี้มีสังกะสี ตะกั่ว และ กำมะถัน

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญคือ วัว หมู และม้า

การอุตสาหกรรม เบลเยียมเป็นประเทศที่มีการอุตสาหกรรมมากประเทศหนึ่งในยุโรป โรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญ คือ การทำเครื่องเหล็กเครื่องจักร การทอผ้าขนสัตว์ การทำเครื่องแก้ว การทอผ้าลินิน การทอผ้าฝ้าย การทำน้ำตาล

การค้าขาย สินค้าออก ที่สำคัญคือ ถ่านหิน เหล็ก เครื่องเหล็ก เครื่องจักร เครื่องแก้ว ผ้าลินิน ผ้าขนสัตว์ พรม สังกะสี ผ้าลูกไม้ **สินค้าเข้า** ที่สำคัญคือ ข้าว ฝ้าย ขนแกะ หนังสัตว์ กาแฟ และไหม

การคมนาคม มีทางรถไฟยาวประมาณ ๖,๐๐๐ ไมล์

เมืองสำคัญ บรุกเซลส์ เป็นเมืองหลวง มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก (วอเตอร์ลู อยู่ทางใต้เมืองนี้ ๑๐ ไมล์)

แอนต์เวอร์ป เป็นเมืองท่าใหญ่ที่สุดของเบลเยียม เป็นศูนย์กลางของการค้าขาย

ลิเอช, นามีร์ มีถ่านหินและเหล็กมาก เป็นศูนย์กลางของการทำเครื่องเหล็ก เครื่องจักร

สแคนดิเนเวีย
และ
ประเทศริมทะเลบัลติก
มาตราส่วน
๐ ๑๐๐ ๒๐๐ ไมล์
มหาสมุทร อาร์กติก
มหาสมุทร
อัตลันติก
อาร์กติก เซอเคิล
แหลมเหนือ
ฮัมเมอเฟสต์
โซโร
วัดโซ
ทรอมโซ
หมู่เกาะ
โลโฟเตน
หมู่เกาะ
วิกเต็น
ส. เอนาเร
โคลา
คาบสมุทรโคลา
ทะเลขาว
คาเรเลีย
โอนีกา
ส. โอนีกา
ส. ลาโดกา
ทรอนด์เจ็ม
เบอร์เกน
ส. มีโอเสน
ออสโล
แดรมเมน
ตอนสเบอร์ก
อาเรนดาล
สตาวันเจอร์
คริสเตียนแซนด์
ทะเลเหนือ
แหลมสกอ
ออลบอร์ก
เดนมาร์ก
โคเปนเฮเกน
มาลโม
บอร์นโฮล์ม
โอเดนส์
คีล
ฮัมบูร์ก
เบรเมน
ส. ตอร์เนีย
น. ตอร์เนีย
ลูเลีย
อูลู
ออสเตอซุนด์
ซันด์สวอล
ฟาลัน
เยฟเล
แดนนีมอรา
ซารา
ส. มีรา
อุปซาลา
สตอกโฮล์ม
นอร์เคอปิง
ส. เวนเนอ
ส. เวตเตอร์
จอนเคอปิง
กอตเตนเบอร์ก
คาลมา
โอลันด์
กอตลันด์
คาลสโครนา
อ่าวบอทเนีย
เนอเปส
ทัมเมอฟอส
อาโบ
เฮลซิงกิ
ไวบอร์ก
เลนินกราด
อ่าวฟินแลนด์
ออลันด์
ตัลลิน
เอสโตเนีย
ส. ไปปัส
เออเซล
ดาโก
อ่าวริกา
ริกา
ลัตเวีย
ลิทัวเนีย
น. นีเมน
คอฟโน
รุสเซีย
เคอนิกเบอร์ก
ปรัสเซีย
ตะวันออก
ดานซิก
สเตตติน
เบอร์ลิน
โปแลนด์
วอร์ซอ
น. วิสตูลา
น. โอเดอร์
น. เอลเบ
น. เวเซอร์
เยอรมัน

สวีเดน

อาณาเขต ทิศเหนือ จดประเทศฟินแลนด์
ทิศตะวันออก จดอ่าวบอทเนีย
ทิศใต้ จดทะเลบัลติก
ทิศตะวันตก จดประเทศนอรเวย์

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๑๗๓,๓๙๔ ตารางไมล์

ฝั่งทะเล ทางด้านทะเลบัลติกมีอ่าวดี ๆ เหมาะสำหรับจอดเรือ

เกาะ :– เกาะกอตลันด์ เกาะโอลันด์ เกาะออลันด์

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบโดยมาก ทางด้านตะวันตกเป็นที่ราบสูงและลาดต่ำมาทางด้านตะวันออก

ภูเขา :– ภูเขาคิโอเลน ภูเขาฮาดังเกอร์ กั้นพรมแดนสวีเดนกับนอรเวย์

แม่น้ำ :– แม่น้ำตอร์เนีย แม่น้ำปิเตีย แม่น้ำอูเมีย แม่น้ำแองเกอร์มาน แม่น้ำอินดานส์ แม่น้ำดาน

ทะเลสาบ :– มีหลายแห่ง แต่ที่สำคัญคือ ทะเลสาบวีเนอร์ เป็นทะเลสาบใหญ่ที่สามของทวีปยุโรป มีเนื้อที่ ๒,๐๐๐ ตารางไมล์ ทะเลสาบเวตเตอร์ ทะเลสาบตอร์เนีย

ภูมิอากาศ มีอากาศหนาวกว่าอังกฤษ และมีฝนตกน้อย

พลเมือง มีประมาณ ๖,๕๙๗,๓๕๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโปรเตสแตนท์

การปกครอง ตามระบอบรัฐธรรมนูญ มีกษัตริย์อยู่ใต้กฎหมาย

การประกอบอาชีพ การเพาะปลูก พืชที่สำคัญคือ ข้าวโอ๊ต ข้าวไรย์ ข้าวบาเลย์ ข้าวสาลี มันฝรั่ง

การขุดแร่ แร่ที่สำคัญคือ เหล็ก แม่เหล็ก ทองแดง มีที่เมืองแดนนีมอรา และเมืองฟาลัน

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญคือ วัว และแกะ

การจับปลา เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองแถบริมฝั่งทะเล มีการจับปลาเฮอริง และแซลมอล

การป่าไม้ เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองแถบเชิงเขา

การอุตสาหกรรม ที่สำคัญคือ การทำเครื่องถ้วยชาม การทำน้ำตาล การทำไม้ขีดไฟ การทำเครื่องนุ่งห่ม

การค้าขาย ทำการค้าขายกับประเทศต่าง ๆ **สินค้าออก** ที่สำคัญคือ เหล็กกล้า แม่เหล็ก (กล่าวกันว่ามีมาก และดีที่สุดในโลก) ทองแดง ไม้ ปลา เนย ข้าวโอ๊ต วัว และแกะ **สินค้าเข้า** มีถ่านหิน เครื่องจักร ข้าว และเครื่องนุ่งห่ม

เมืองสำคัญ สตอกโฮล์ม เป็นเมืองหลวง และเมืองท่า เป็นศูนย์กลางของการค้าขาย

กอตเตนบอร์ก เป็นเมืองท่าเรือสำคัญที่สุดของสวีเดน และเป็นเมืองใหญ่ที่สอง

คาลสโครนา เป็นฐานทัพเรือของสวีเดน

มาลโม เป็นเมืองท่าสำคัญ

นอร์เคอบิ่ง มีโรงงานอุตสาหกรรมทอผ้ามาก

นอรเวย์

อาณาเขต ทิศเหนือ จดมหาสมุทรอาร์กติก

ทิศตะวันออก จดประเทศสวีเดน

ทิศใต้ จดทะเลเหนือ

ทิศตะวันตก จดมหาสมุทรอัตลันติก

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๑๒๕,๑๘๓ ตารางไมล์

ฝั่งทะเล ฝั่งทะเลของประเทศนอรเวย์เว้า ๆ แหว่ง ๆ และมีเกาะเล็กเกาะน้อยมาก แต่ที่สำคัญ เช่น เกาะโซโร เกาะทรอมโซ หมู่เกาะโลโฟเตน หมู่เกาะวิกเตน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูง มีป่าและภูเขามาก

ภูเขา :— ภูเขาฮาดังเกอร์ ภูเขาคิโอเลน กั้นพรมแดนทางทิศตะวันออก

แม่น้ำ :— มีแม่น้ำสายสั้น ๆ และไหลเชี่ยว แม่น้ำสำคัญของนอรเวย์ คือ แม่น้ำกลอมเมน ยาวประมาณ ๔๐๐ ไมล์

ทะเลสาบ :— ทะเลสาบมิโอเสน อยู่ตอนใต้

ภูมิอากาศ ไม่หนาวจัด แม้จะอยู่ในระยะรุ้งสูง มีลมอุ่นพัด

พลเมือง มีประมาณ ๓,๑๒๓,๓๓๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโปรเตสแตนท์

การปกครอง ระบอบรัฐธรรมนูญ มีกษัตริย์อยู่ใต้กฎหมาย

การประกอบอาชีพ การเพาะปลูก มีพื้นที่ไม่ใคร่เหมาะแก่การเพาะปลูก เพราะมีพื้นดินเค็ม พืชที่ปลูก คือ หญ้าเฮย์ ข้าวโอ๊ต และมันฝรั่ง

การขุดแร่ แร่ที่สำคัญ คือ เหล็ก กำมะถัน ทองแดง

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัว แกะ

การจับปลา เป็นอาชีพสำคัญของพลเมือง ตามริมฝั่งทะเลเหนือ

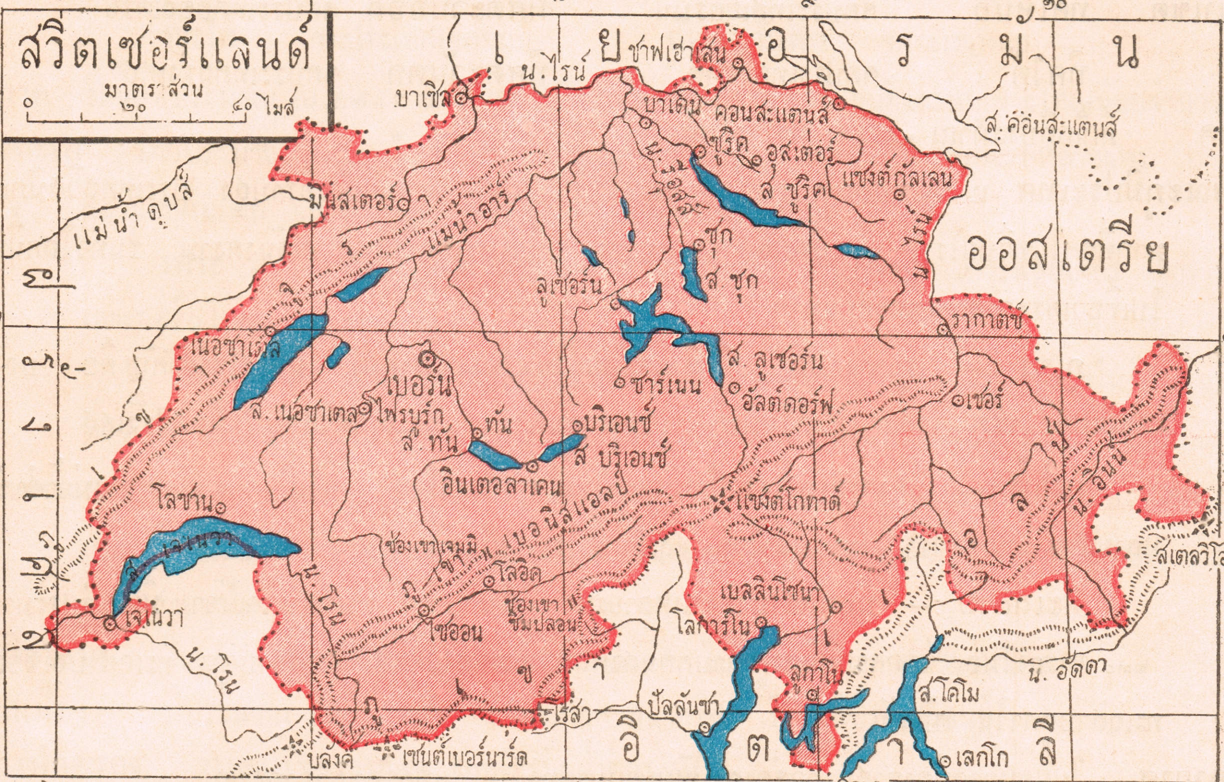
การอุตสาหกรรม ที่สำคัญ คือ การทำกระดาษ การเลื่อยไม้ การทำปลากระป๋อง

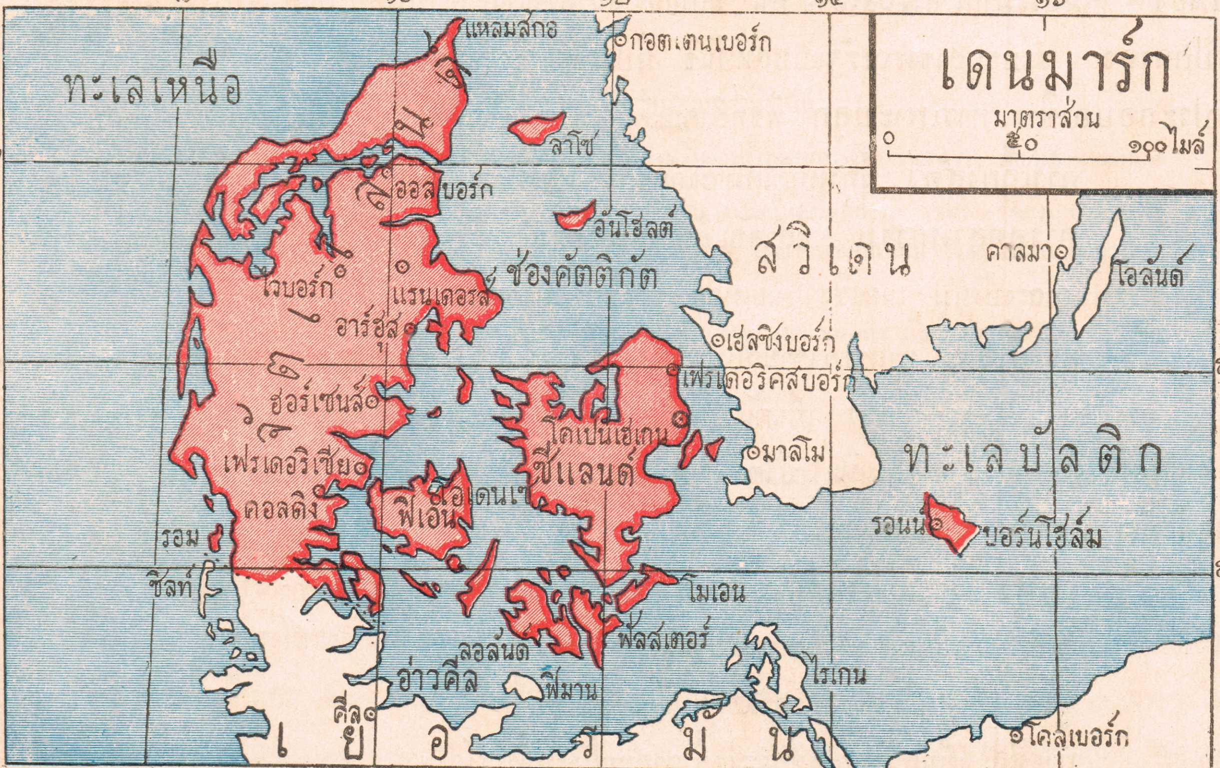
การค้าขาย **สินค้าออก** ที่สำคัญ คือ กระดาษ ปลาคอด น้ำมันปลา ยางสนและน้ำมันสน ขนแกะ หนังสัตว์ ไขสัตว์ **สินค้าเข้า** คือ ข้าว เครื่องโลหะ เครื่องนุ่งห่ม ถ่านหิน และผลไม้ต่าง ๆ

เมืองสำคัญ ออสโล เป็นเมืองหลวง และเป็นเมืองท่าสำคัญส่งสินค้าไม้และปลา

เบอร์เกน เป็นเมืองท่าสำคัญ และเป็นศูนย์กลางสินค้าปลา

ฮัมเมอเฟสต์ เป็นเมืองที่อยู่เหนือที่สุดในทวีปยุโรป

สวิตเซอร์แลนด์
มาตราส่วน
๒๐
๔๐ ไมล์
เยอรมัน
ชาฟเฮ่าเสน
น. ไรน์
บาเซิล
บาเดิน
คอนสะแตนส์
ซูริค
อุสเตอร์
ส. ซูริค
แซงต์กัลเลน
ส. คอนสะแตนส์
แม่น้ำดูบส์
มิวสเตอร์
แม่น้ำอาร์
ออสเตรีย
ฝรั่งเศส
ซูก
ส. ซูก
ลูเซอร์น
ราการ์ซ
เนอชาเต็ล
เบอร์น
ส. ลูเซอร์น
ชาร์เนน
อัลต์ดอร์ฟ
ส. เนอชาเต็ล
ไฟรบร์ก
ทัน
บริเอนซ์
ส. ทัน
ส. บริเอนซ์
อินเตอลาเค็น
เชอร์
น. อินน์
โลซาน
เซนต์โกทาด์
ช่องเขาเจมมิ
เบอนิสแอลป์
สเตลวิโอ
เยนีวา
ส. เยนีวา
น. โรน
โลอีค
ซีออน
ช่องเขาซิมปลอน
โลคาร์โน
เบลลินโซนา
ลูกาโน
ส. โคโม
น. อัดดา
น. โรน
อิตาลี
บัลลันซ่า
เลกโก
โคโม
บูลงค์
เซนต์เบอร์นาร์ด

เดนมาร์ก
มาตราส่วน
๕๐
๑๐๐ ไมล์
ทะเลเหนือ
แหลมสกอ
กอตะเตนเบอร์ก
ลาโซ
ออลบอร์ก
อันโฮลต์
สวิเดน
คาลมาร์
โอลันด์
ช่องคัตติกัต
เวบอร์ก
แรนเดอรส์
อาร์ฮุส
เฮลซิงบอร์ก
เฟรเดอริคสบอร์ก
ฮอร์เซนส์
โคเปนเฮเกน
มาลโม
ทะเลบัลติก
เฟรเดอริเซีย
ซีแลนด์
โอเดนเซ
คอลดิง
ฟีเอน
รอนเน
บอร์นโฮล์ม
รอม
ซีลท์
โมเอน
ลอลันด์
ฟัลสเตอร์
ไรเกน
อ่าวคีล
ฟีมาน
คีล
เยอรมัน
โคลเบอร์ก

สวิส

อาณาเขต **ทิศเหนือ** จดประเทศเยอรมนี **ทิศตะวันออก** จดประเทศออสเตรีย

ทิศใต้ จดประเทศอิตาลี **ทิศตะวันตก** จดประเทศฝรั่งเศส

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๑๕,๙๔๐ ตารางไมล์

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นภูเขาและหุบเขาราว ๒/๓ ของเนื้อที่ประเทศ นอกนั้นเป็นที่ราบสูง ประเทศสวิสมีภูเขามากที่สุดในทวีปยุโรป และมีทะเลสาบหลายแห่ง เป็นประเทศที่มีภูมิภาพอันงดงาม ชนทั่วโลกนิยมไปเที่ยวเตร่และตากอากาศกันมาก

ภูเขา :— ภูเขาแอลป์ เป็นพืดเขาใหญ่ในพรมแดนภาคใต้ มียอดเขาสำคัญ คือ บลังค์ เซนต์เบอร์นาร์ด โรสา แซงต์โกทาด์ ภูเขาจูรากั้นพรมแดนประเทศสวิสกับประเทศฝรั่งเศส

แม่น้ำ :— เนื่องจากประเทศสวิสมีภูเขาใหญ่ ๆ หลายเทือก จึงเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำสำคัญหลายสายในทวีปยุโรป เช่นแม่น้ำไรน์ และแม่น้ำโรน เป็นต้น

ทะเลสาบ :— มีทะเลสาบงดงามหลายแห่ง ที่สำคัญ คือ ทะเลสาบเจเนวา มีเนื้อที่ประมาณ ๒๓๐ ตารางไมล์ นอกจากนั้นมีทะเลสาบคอนสแตนส์ ทะเลสาบซูริค ทะเลสาบซุก ทะเลสาบลูเซอร์น ทะเลสาบลูกาโน เป็นต้น

ภูมิอากาศ ในฤดูหนาวมีอากาศหนาวจัดและมีหิมะตกมากทั่วไป ในฤดูร้อนอากาศอบอุ่น

พลเมือง มีประมาณ ๔,๒๖๕,๗๐๐ คน นับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนท์ และโรมันแคทอลิค

การปกครอง ระบอบสาธารณรัฐแบบสหพันธ์ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

การประกอบอาชีพ **การเพาะปลูก** พืชที่สำคัญ คือ องุ่น ข้าวสาลี ข้าวไรย์ ข้าวโอ๊ต ยาสูบ

การเลี้ยงสัตว์ มีทุ่งหญ้าเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์มาก สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัว หมู แพะ แกะ

การอุตสาหกรรม ที่สำคัญ คือ การทอผ้าฝ้าย การทอผ้าไหม การทำนาฬิกา การทำนมกระป๋องและแป้งนม เนยแข็ง เนยเหลว และช็อกโกแลต

การค้าขาย ทำการค้าขายกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก **สินค้าออก** ที่สำคัญ คือ นาฬิกา นมกระป๋อง เนยแข็ง ผ้าแพร เป็นต้น นาฬิกาสวิสมีชื่อเสียงมาก เป็นที่นิยมทั่วโลก **สินค้าเข้า** ได้แก่ เครื่องอาหาร ฝ้าย ถ่านหิน ปิโตรเลียม และเหล็ก

เมืองสำคัญ **เบอร์น** เป็นเมืองหลวง

เจเนวา เคยเป็นที่ตั้งสันนิบาตชาติ มีโรงงานอุตสาหกรรมทำนาฬิกา

โลซาน เป็นเมืองสวยงามบนฝั่งทะเลสาบเจเนวา

ซูริค เป็นศูนย์กลางของการทอผ้าฝ้าย ผ้าไหม

บาเซิล เป็นศูนย์กลางของการค้าขายบนฝั่งแม่น้ำไรน์

เดนมาร์ก

อาณาเขต **ทิศเหนือ** จดช่องแคบสกาเจอร์รัค **ทิศตะวันออก** จดช่องแคบคัตเตกัตและทะเลบัลติก
ทิศใต้ จดประเทศเยอรมนี **ทิศตะวันตก** จดทะเลเหนือ

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๑๖,๕๗๑ ตารางไมล์ ประกอบด้วยคาบสมุทรจัตแลนด์และหมู่เกาะใหญ่น้อยจำนวนมาก

ฝั่งทะเล ยาวประมาณ ๔,๕๐๐ ไมล์ ทางด้านตะวันออกเป็นอ่าว เหมาะแก่การจอดเรือหลายแห่ง ทางด้านตะวันตกตื้นมาก และเป็นสันทรายทั่วไป ทางเหนือมีแหลมสกอ

เกาะ :— เกาะสำคัญ คือ เกาะซีแลนด์ เกาะฟืเอน เกาะลอลันด์ เกาะฟัลสเตอร์ เกาะโมเอน เกาะบอร์นโฮล์ม

*เกาะซีแลนด์ เป็นเกาะใหญ่ที่สุดของเดนมาร์ก มีเนื้อที่ประมาณ ๒,๗๕๐ ตารางไมล์ พื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม พื้นดินอุดมเหมาะแก่การเพาะปลูก เมืองโคเปนเฮเกนเมืองหลวงของเดนมาร์กตั้งอยู่บนเกาะนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่มทั่วไป ไม่ใคร่มีภูเขา พื้นที่บางแห่งอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล ต้องสร้างเขื่อนกั้นน้ำเช่นเดียวกับประเทศเนเธอร์แลนด์ พื้นดินอุดมดี ทางแถบฝั่งทะเลด้านตะวันออก มีแม่น้ำหลายสายแต่ไม่สู้สำคัญ

ภูมิอากาศ ในฤดูหนาวอากาศหนาวจัดและมีหมอกลงจัด ในฤดูร้อนมีอากาศร้อนปานกลาง

พลเมือง มีประมาณ ๔,๐๔๔,๗๒๕ คน นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโปรเตสแตนท์

การปกครอง ระบอบรัฐธรรมนูญ มีกษัตริย์อยู่ใต้กฎหมาย

การประกอบอาชีพ **การเพาะปลูก** พืชที่สำคัญ คือ ข้าวโอ๊ต ข้าวบาเลย์ ข้าวไรย์ ข้าวสาลี บีต มันฝรั่ง ฮอบ แฟลคซ์ ป่าน

การเลี้ยงสัตว์ :— สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัว หมู แกะ ม้า ไก่

การจับปลา :— เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองตามริมฝั่งทะเลเหนือ จับปลาเฮอริง และปลาแซลมอน

การอุตสาหกรรม :— ชาวเดนมาร์กมีการอุตสาหกรรมในบ้านเป็นอย่างดี เช่นการรีดนม การทำเนย การเลี้ยงหมูและเลี้ยงไก่ โรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญ คือ โรงงานทำน้ำตาล โรงงานทำเนยเทียม โรงงานทำสุราและเบียร์ โรงงานทำปลากระป๋อง

การค้าขาย :— สินค้าออก ที่สำคัญ คือ เนย วัว ไข่ไก่ หมู แกะ ขนแกะ เบียร์ ปลากระป๋อง สินค้าเข้า ที่สำคัญ คือ ปุ๋ย เครื่องนุ่งห่ม ถ่านหิน เครื่องจักร

การคมนาคม มีทางรถไฟยาวประมาณ ๓,๐๐๐ ไมล์

เมืองสำคัญ **โคเปนเฮเกน** เป็นเมืองหลวง และเป็นเมืองท่าสำคัญของเดนมาร์ก มีอู่เรือขนาดใหญ่
อาร์ฮุส เป็นเมืองท่าสำคัญในคาบสมุทรจัตแลนด์ **โอเดนเซ** เป็นเมืองใหญ่มีการค้าขายมาก
ออลบอร์ก เป็นศูนย์กลางของการจับปลาเฮอริง

อาณานิคม อาณานิคมของเดนมาร์ก คือ เกาะกรีนแลนด์ เป็นเกาะใหญ่ที่สุดในโลก (หมายถึงออสเตรเลียเป็นทวีป) มีเนื้อที่ ๘๓๙,๘๐๐ ตารางไมล์ (พื้นที่เป็นน้ำแข็งปกคลุมประมาณ ๗๐๗,๙๐๐ ตารางไมล์) มีพลเมืองประมาณ ๑๖,๖๓๐ คน พลเมืองส่วนมากเป็นพวกเอสกิโม มีอาชีพในการล่าสัตว์ จับแมวน้ำ ล่าปลาวาฬ และจับปลา

สเปญ และ โปรตุเกส
มาตราส่วน
๐ ๕๐ ๑๐๐ ๑๕๐ ไมล์
อ่าวบิสเคย์
ฝรั่งเศส
อ่าวลีอองส์
มหาสมุทรแอตแลนติก
สเปญ
โปรตุเกส
ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
หมู่เกาะบาเลียริก
ภูเขาแคนตาเบรียน
ภูเขาปีรีนีส
ภูเขาคาสติล
ภูเขาโตลีโด
ภูเขามอรีนา
ภูเขาเนวาดา
ภ. เอสเตรลลา
ภ. มอนชิค
คอรันนา
เฟอร์รอล
ซานเตียโก
วีโก
โอวิเอโด
เลออน
บิลบาโอ
บาโยนน์
ตูลูส
มองต์เปลลิเยร์
ปัมโปลนา
อันดอรา
เบอร์กอส
แม่น้ำเอโบร
ซารากอสสา
เลริดา
บาร์ซีโลนา
ตาราโกนา
วัลลาโดลิด
ซาลามังคา
มาดริด
โตลีโด
วาเลนเซีย
แม่น้ำจุคา
น. กัวดาลาเวีย
มินอร์กา
มาฮั่น
มาจอร์กา
พัลมา
อิวิเซีย
พอร์เมนเตรา
บรากา
โอปอร์โต
แม่น้ำดูโร
โคอิมบรา
น. มอนดีโก
แม่น้ำเตกัส
ลิสบอน
ล. โรคา
เซตูบาล
อ่าวเซตูบาล
แม่น้ำกัวเดียนา
อัลมาเดน
น. เซกูรา
เมอร์เซีย
คาร์ตาจีนา
แม่น้ำกอแดลควิเวอร์
คอร์โดวา
เซวิลล์
ปาโลส
มาละกา
มูลาฮาเซน
อัลเมเรีย
คาดิซ
แหลมตราฟัลกา
แหลมตาริฟา
ยิบรอลตา
ช่องยิบรอลตา
ซิวตา
ตันเจียร์
แหลมเซนต์วินเซนต์

สเปญ

อาณาเขต *ทิศเหนือ* จดประเทศฝรั่งเศส และอ่าวบีสเคย์ *ทิศตะวันออก* จดทะเลเมดิเตอร์เรเนียน *ทิศใต้* จดทะเลเมดิเตอร์เรเนียน และมหาสมุทรอัตลันติก *ทิศตะวันตก* จดประเทศโปรตุเกส และมหาสมุทรอัตลันติก

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๑๙๐,๗๒๘ ตารางไมล์

ฝั่งทะเล ยาวประมาณ ๑,๓๐๐ ไมล์ ทางเหนือและตะวันตกเฉียงเหนือเป็นที่สูงมีภูเขามาก ทางใต้และตะวันออกเป็นที่ราบ มีอ่าวสำหรับจอดเรือ คือ อ่าวที่เมืองวาเลนเซีย คาดิซ และยิบราลตา (ของอังกฤษ)

เกาะ :– หมู่เกาะมาเลียริก ประกอบด้วยเกาะสำคัญ คือ เกาะมาจอร์กา เกาะมินอร์กา เกาะอิวิเซีย และเกาะฟอร์เมเตรา

ช่องแคบ :– ช่องยิบราลตา อยู่ในระหว่างประเทศสเปญกับทวีปอัฟริกา กว้างประมาณ ๘ ไมล์

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูงมีภูเขาและหุบเขาทั่วไป ทางด้านตะวันออกพื้นที่สูงกว่าทางด้านตะวันตก มีที่ราบแถบลุ่มแม่น้ำกอแดลคิวเวอร์ และที่ราบขนาดย่อม ๆ ตามริมฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

ภูเขา ตอนเหนือมีภูเขาปีรินีส ภูเขาแคนตาเบรียน ตอนกลางมีภูเขาคาสติล ภูเขาโตลีโด ภูเขามอรีนา ตอนใต้มีภูเขาเนวาดา มียอดเขามุลาฮาเซน สูง ๑๑,๔๐๐ ฟุต เป็นยอดเขาสูงที่สุดในประเทศนี้

แม่น้ำ ๑. ไหลลงสู่มหาสมุทรอัตลันติก ได้แก่แม่น้ำมินโย แม่น้ำดูโร แม่น้ำเตกัส (ยาว ๕๕๐ ไมล์) แม่น้ำกัวเดียนา

๒. ไหลลงสู่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ได้แก่แม่น้ำ เอโบร แม่น้ำจูคา และแม่น้ำเซกูรา

ภูมิอากาศ ตอนเหนือมีอากาศอบอุ่น ตอนกลางฤดูหนาวหนาวจัด ฤดูร้อนค่อนข้างร้อน ตอนใต้และตะวันออกร้อนและแห้งแล้ง

พลเมือง มีประมาณ ๒๕,๖๐๘,๐๐๐ คน นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันแคทอลิค

การปกครอง ระบอบประชาธิปไตย มีกษัตริย์เป็นประมุข

การประกอบอาชีพ การเพาะปลูก ตอนเหนือมีพืชพันธุ์คล้ายอังกฤษ ตอนใต้และตะวันออกเป็นพืชเมืองร้อน พืชที่ปลูกกันมากคือ ข้าวสาลี ส้ม องุ่น อ้อย อินทผาลัม มะกอก หม่อน

การขุดแร่ แร่มีมาก ที่สำคัญคือ เหล็ก ถ่านหิน ทองแดง ตะกั่ว เงิน สังกะสี กำมะถัน ปรอท ปรอทมีที่เมืองอัลมาเดน มากที่สุดในยุโรป

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญคือ แกะ แพะ หมู วัว ม้า

การอุตสาหกรรม ที่สำคัญคือ ทำเหล้าองุ่น ทอผ้าฝ้าย ทอผ้าขนสัตว์ ทำกระดาษ ทำน้ำตาล ทำเครื่องเหล็ก

การค้าขาย สินค้าออก ที่สำคัญคือ เหล้าองุ่น ทองแดง เหล็ก ปรอท สังกะสี ตะกั่ว ไม้คอร์ก ส้ม ขนแกะ น้ำมันมะกอก หญ้าเอสปาร์โต (ใช้ทำกระดาษ มีในภาคกลางของประเทศ) กระดาษ วัว สินค้าเข้า ที่สำคัญคือ ฝ้าย ข้าว เครื่องเหล็ก ยาสูบ ถ่านหิน น้ำตาล

การคมนาคม มีทางรถไฟยาวประมาณ ๓๐,๐๐๐ ไมล์

เมืองสำคัญ มาดริด เป็นเมืองหลวง

บาร์ซีโลนา เป็นเมืองท่าใหญ่ที่สุดของสเปญ เป็นศูนย์กลางของการค้าขาย มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก

เซวิลล์ เป็นศูนย์กลางของสินค้าส้ม

คาดิซ เป็นเมืองท่าจำหน่ายสินค้าเหล้าองุ่น

มาละกา เป็นเมืองท่าจำหน่ายผลไม้ต่าง ๆ

เมอร์เซีย เป็นศูนย์กลางของการทอผ้าแพร

โอวิเดโอ เป็นศูนย์กลางของการขุดถ่านหิน

อาณานิคม อาณานิคมของสเปญมีอยู่ในทวีปอัฟริกา ได้แก่โมร็อกโก (สเปญ) กินี (สเปญ) สะฮาราตะวันตก

โปรตุเกส

อาณาเขต **ทิศเหนือ** และ **ทิศตะวันออก** จดประเทศสเปญ

ทิศใต้ และ **ทิศตะวันตก** จดมหาสมุทรอัตลันติก

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๓๔,๙๐๔ ตารางไมล์

ฝั่งทะเล ยาวประมาณ ๕๕๐ ไมล์ มีอ่าวสำคัญเหมาะสำหรับจอดเรือ คือ อ่าวเซตูบาล และอ่าวที่ปากแม่น้ำเตกัส

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่สูงมีภูเขามาก ที่ราบต่ำมีแถบชายทะเลลุ่มแม่น้ำเตกัส ลุ่มแม่น้ำดูโร และลุ่มแม่น้ำกัวดินา

ภูเขา ภูเขาแคนตาเบรียน เป็นเทือกเขายาวแผ่สาขาเข้ามาทางเหนือ ภูเขาเอสเตรลลา ภูเขากาตา อยู่ตอนกลาง ภูเขามอนซิค อยู่ตอนใต้

แม่น้ำ แม่น้ำสำคัญ คือ แม่น้ำเตกัส แม่น้ำดูโร แม่น้ำกัวเดียนา และแม่น้ำมอนเดโก

ภูมิอากาศ มีอากาศอบอุ่น ฝนตกชุกมาก

พลเมือง มีประมาณ ๗,๑๘๕,๑๔๓ คน นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันแคทอลิค

การปกครอง ระบอบสาธารณรัฐแบบสหพันธ์ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

การประกอบอาชีพ **การเพาะปลูก** พืชที่สำคัญ คือ ข้าวสาลี ข้าวโพด องุ่น ข้าวโอ๊ต ข้าวบาเลย์ มันฝรั่ง ส้ม มะนาว มะกอก

การขุดแร่ แร่มีมาก ที่สำคัญ คือ ทองแดง เหล็ก ตะกั่ว ดีบุก สังกะสี เกลือ

การจับปลา เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองที่อยู่ตามริมฝั่งทะเล มีปลาซาร์ดีนชุกชุมมาก

การอุตสาหกรรม ที่สำคัญ คือ การทำเหล้าองุ่น การทำถ้วยชาม การทำไม้คอร์ก การทอผ้าฝ้ายและผ้าขนสัตว์ การทำปลากระป๋อง

การค้าขาย **สินค้าออก** ที่สำคัญ คือ เหล้าองุ่น ไม้คอร์ก ปลากระป๋อง น้ำมันมะกอก ส้ม และผลไม้ต่าง ๆ **สินค้าเข้า** ที่สำคัญ คือ เครื่องอาหาร เหล็ก ถ่านหิน น้ำมันเชื้อเพลิง และเครื่องจักร

เมืองสำคัญ **ลิสบอน** เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า เป็นศูนย์กลางของการค้าขาย

โอปอร์โต เป็นเมืองท่าส่งสินค้าเหล้าองุ่น ผลไม้ และน้ำมันมะกอก

เซตูบาล เป็นศูนย์กลางของการทำปลากระป๋อง

โคอิมบรา เป็นเมืองที่ฝนตกชุกที่สุดในยุโรป

อาณานิคม อาณานิคมของโปรตุเกส มีดังนี้

๑. ในทวีปอัฟริกา ได้แก่ อังโกลา หมู่เกาะเคปเวอร์ด โมซัมบิก กินี

๒. ในทวีปอาเซีย ได้แก่ มาเก๊า กัว (อยู่ในอินเดีย) ติมอร์

ทวีปอเมริกาเหนือ
มาตราส่วน
๕๐๐
๑๐๐๐ ไมล์
อาเซีย
ช่องเบริง
แหลมบาโรว์
อะลัสกา
กรีนแลนด์
ไอซแลนด์
อ่าวบัฟฟิน
ช่องเดวิส
แหลมแฟเวลล์
ช่องฮัดสัน
อ่าวฮัดสัน
แคนาดา
เกรตแบร์
เกรตสเลฟ
อะทาบาสกา
ปอร์ตเนลสัน
วินนิเป็ก
ก. ควีนชาร์ล็อต
วันคูเวอร์
วิคตอเรีย
ปอร์ตแลนด์
นิวฟันด์แลนด์
ก. เคปเบรตัน
ฮาลิแฟกซ์
ออตตาวา
บอสตัน
นิวยอร์ค
ฟิลาเดลเฟีย
ชิคาโก
สุปีเรีย
บัฟฟาโล
โตรอนโต
วอชิงตัน
ริชมอนด์
ชาลสตัน
สะวันนาห์
ซานฟรานซิสโก
โลส แอนเจเลส
เดนเวอร์
เซนต์หลุยซ์
สหรัฐอเมริกา
นิวออรลีนส์
มหาสมุทรแปซิฟิก
มหาสมุทรอัตลันติก
อ่าวเม็กซิโก
บาฮามา
ฮาวานา
ปอร์โตริโก
ปอร์โตแปรงซ์
จาเมกา
วินด์วาร์ด
เม็กซิโก
แตมปิโก
เวราครูซ
ปูเอบลา
อะกาปัลโก
ยูคาตาน
ซาลินาครูซ
ซันซาลวาดอร์
นิการากัว
ฮอนดูรัส
คอสตาริกา
ปานามา
อ่าวปานามา
อเมริกากลาง
อเมริกาใต้
คาราคัส
โบโกตา

ทวีปอเมริกาเหนือ

อาณาเขต **ทิศเหนือ** จดมหาสมุทรอาร์กติก **ทิศตะวันออก** จดมหาสมุทรอัตลันติก
ทิศใต้ จดทวีปอเมริกาใต้ **ทิศตะวันตก** จดมหาสมุทรปาซิฟิก

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๘,๕๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์

ฝั่งทะเล ทางด้านตะวันออกน้ำตื้นมีหาดทรายยื่นออกไปไกล และฝั่งทะเลเว้าแหว่งมาก ส่วนทางด้านตะวันตกเป็นที่สูง น้ำลึกและฝั่งทะเลไม่ใคร่เว้าแหว่ง

แหลม :– ทิศเหนือได้แก่แหลมบาโรว์ แหลมบาเทอสต์ ทิศตะวันออก ได้แก่แหลมแฟเวลล์ แหลมคอด แหลมเซเบิล (อยู่ที่ฟลอริดา) ทิศตะวันตก ได้แก่แหลมอะลัสกา แหลมซานลูคาส (อยู่ที่แคลิฟอร์เนีย)

อ่าว :– อ่าวฮัดสัน อ่าวบัฟฟิน อ่าวเซนต์ลอเรนต์ อ่าวเม็กซิโก อ่าวปานามา อ่าวแคลิฟอร์เนีย

เกาะ :– ทิศเหนือมีเกาะกรีนแลนด์ ซึ่งเป็นเกาะใหญ่ที่สุดในโลก (หมายถึงออสเตรเลียเป็นทวีป) หมู่เกาะอาร์กติก ทิศตะวันออก มีเกาะนิวฟันด์แลนด์ เกาะเคปเบรตัน ทิศใต้ มีหมู่เกาะอินดีสตะวันตก (เกาะที่สำคัญ คือ เกาะคิวบา เกาะไฮติ เกาะจาเมกา) ทิศตะวันตก มีเกาะวันคูเวอร์ เกาะควีนชาร์ล็อต

ช่องแคบ :– ช่องเบริง ช่องฮัดสัน ช่องเดวิส ช่องเบไลเซิล (อยู่ระหว่างเกาะนิวฟันด์แลนด์กับเกาะแลบราดอร์) ช่องฟลอริดา (อยู่ระหว่างหมู่เกาะบาฮามา กับ ฟลอริดา)

คาบสมุทร :– คาบสมุทรแลบราดอร์ คาบสมุทรโนวาสะโกเตีย คาบสมุทรฟลอริดา คาบสมุทรยูคาตาน คาบสมุทรแคลิฟอร์เนีย คาบสมุทรอะลัสกา

ลักษณะภูมิประเทศ ภาคเหนือและภาคตะวันออกเป็นที่ราบ มีภูเขาบ้างบางตอน ภาคตะวันตกเป็นที่ราบสูงมีภูเขามาก

ภูเขา :— ภูเขารอคกี ยาวประมาณ ๓,๐๐๐ ไมล์เศษ เป็นเทือกเขายาวที่สุดในทวีปอเมริกาเหนือ ภูเขาแคสเคด เป็นเทือกเขาเรียบตามริมฝั่งทางด้านมหาสมุทรปาซิฟิก ภูเขาสิเออรามาเดรในประเทศเม็กซิโก ภูเขาแอปปาเลเชียน (อัลเลกานี) เป็นเทือกเขายาวขนานกับฝั่งทะเลด้านตะวันออก

แม่น้ำ ๑. ไหลลงสู่มหาสมุทรอาร์กติก :– แม่น้ำแมคแคนซี (ติดต่อกับทะเลสาบใหญ่ ๓ แห่ง คือ ทะเลสาบอะทาบาสกา ทะเลสาบเกรตสะเลฟ ทะเลสาบเกรตแบร์)

๒. ไหลลงสู่อ่าวฮัดสัน :– แม่น้ำเซเวอร์น แม่น้ำเนลสัน (ติดต่อกับทะเลสาบวินนิเป็ก)

๓. ไหลลงสู่มหาสมุทรอัตลันติก :– แม่น้ำเซนต์ลอเรนซ์ (ติดต่อกับทะเลสาบใหญ่ ๕ แห่ง คือ ทะเลสาบสุพีเรีย ทะเลสาบมิชิกัน ทะเลสาบฮูรอน ทะเลสาบอีรี ทะเลสาบออนตาริโอ)

๔. ไหลลงสู่อ่าวเม็กซิโก :– แม่น้ำมิสซิสซิปปี แม่น้ำริโอกรานเดเดลนอร์เต

๕. ไหลลงสู่มหาสมุทรปาซิฟิก :– แม่น้ำโคโลราโด แม่น้ำสะเนค แม่น้ำยูคอน

*แม่น้ำมิสซิสซิปปี ยาว ๓,๙๘๘ ไมล์ เป็นแม่น้ำยาวในอันดับที่สองของโลก

ทะเลสาบ ได้แก่ ทะเลสาบเกรตแบร์ ทะเลสาบเกรตสะเลฟ ทะเลสาบอะทาบาสกา ทะเลสาบวินนิเป็ก ทะเลสาบสุพีเรีย ทะเลสาบมิชิกัน ทะเลสาบฮูรอน ทะเลสาบอีรี ทะเลสาบออนตาริโอ ทะเลสาบเกรตซอลต์ (ในสหรัฐอเมริกา) ทะเลสาบนิการากัว (ในอเมริกากลาง)

*ทะเลสาบสุพีเรีย เป็นทะเลสาบน้ำจืดใหญ่ที่สุดในโลก มีเนื้อที่ ๓๑,๘๑๐ ตารางไมล์

ภูมิอากาศ ภาคเหนือมีอากาศหนาวจัดในฤดูหนาว ในฤดูร้อนอากาศร้อนปานกลาง ภาคกลางมีอากาศอบอุ่น ภาคใต้ร้อนคล้ายประเทศไทย

การประกอบอาชีพ **การเพาะปลูก** มีทั้งพืชเมืองหนาวและพืชเมืองร้อน ได้แก่ข้าวสาลี ข้าวโอ๊ต ข้าวโพด มันฝรั่ง ยาสูบ ฝ้าย องุ่น อ้อย สน ส้ม เมเปิล กล้วย ผลไม้ต่าง ๆ

การขุดแร่ แร่ที่สำคัญคือ ทองคำมีในแคลิฟอร์เนีย โคลัมเบียของอังกฤษ เงินมีในเม็กซิโก สหรัฐอเมริกา ถ่านหินมีในสหรัฐอเมริกา โนวาสะโกเตีย เหล็กมีในสหรัฐอเมริกา ตะกั่ว ปรอทมีในเม็กซิโก ปิโตรเลียมมีในสหรัฐอเมริกา และแคนาดา ทองแดงมีในสหรัฐอเมริกา

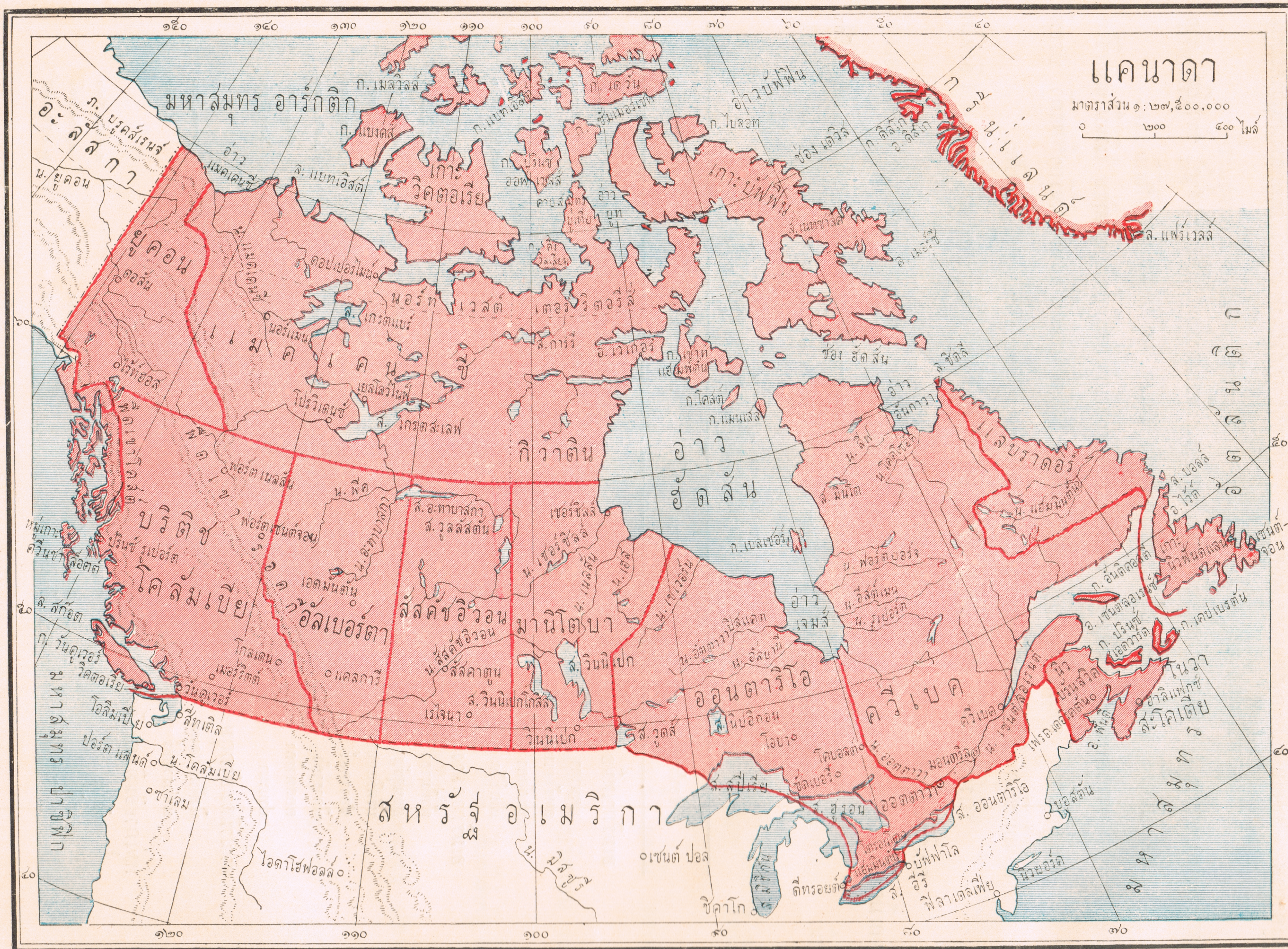
การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญคือ วัว ม้า แกะ หมู สัตว์ป่าที่สำคัญคือ ปูมา (สิงห์โตอเมริกัน) หมี ควาย สุนัขป่า แมวน้ำ งู สุนัขจิ้งจอก

พลเมือง มีประมาณ ๒๕๐ ล้านคน มีหลายชาติหลายภาษา ที่สำคัญ คือ

๑. พวกพื้นเมืองเดิม ได้แก่พวกเอสกิโมซึ่งอยู่ตามริมฝั่งมหาสมุทรอาร์กติก พวกอินเดียนแดง อยู่ในสหรัฐอเมริกา
๒. พวกที่อพยพเข้ามาภายหลัง ได้แก่อังกฤษ ฝรั่งเศส นิโกร จีน และญี่ปุ่น เป็นต้น

ประเทศต่าง ๆ ในทวีปอเมริกาเหนือควรทราบ มีดังนี้

ชื่อประเทศ	เมืองหลวง	เนื้อที่ตารางไมล์	จำนวนพลเมือง
อเมริกาเหนือ			
แคนาดา	ออตตาวา	๓,๖๙๔,๘๖๓	๑๑,๕๗๕,๐๐๐
สหรัฐอเมริกา	วอชิงตัน	๓,๐๒๒,๓๘๗	๑๔๓,๓๘๒,๐๐๐
อะลัสกา	จูโน	๕๘๖,๔๐๐	๘๕,๐๐๐
เม็กซิโก	เม็กซิโก	๗๖๐,๒๙๐	๑๙,๖๕๓,๕๕๒
อเมริกากลาง			
กัวติมาลา	กัวติมาลา	๔๒,๐๔๔	๓,๕๔๖,๖๐๐
ฮอนดูรัส	เตกูซิกัลปา	๕๙,๑๖๐	๑,๑๗๓,๐๐๐
บริติสฮอนดูรัส	เบลิซ	๘,๕๙๘	๖๓,๓๙๐
ซัลวาดอร์	ซันซัลวาดอร์	๑๓,๑๗๖	๑,๘๓๔,๒๐๐
นิการากัว	มานากัว	๕๗,๑๔๔	๑,๐๘๒,๔๓๐
คอสตาริกา	ซันโฮเซ	๑๙,๒๓๘	๗๔๖,๕๓๐
ปานามา	ปานามา	๒๘,๕๗๔	๖๓๑,๕๔๐
อาณานิคมอังกฤษ			
นิวฟันด์แลนด์	เซนต์จอนส์	๔๒,๗๓๔	๓๑๓,๐๐๐
แลบราดอร์	—	๑๑๒,๔๐๐	๔,๘๕๐
หมู่เกาะอินดีสตะวันตก			
คิวบา	ฮาบานา	๔๔,๒๑๗	๔,๗๗๘,๕๘๐
เฮติ	ปอร์โตแปรงส์	๑๑,๐๖๙	๓,๐๐๐,๐๐๐
โดมินิกัน	ซิวดัดตรุฮิลโล	๑๙,๑๒๙	๒,๐๕๙,๘๓๕

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม. ; ระยอง.

แคนาดา

อาณาเขต ทิศเหนือ จดมหาสมุทรอาร์กติก

ทิศตะวันออก จดมหาสมุทรอัตลันติก

ทิศใต้ จดสหรัฐอเมริกา

ทิศตะวันตก จดอะลัสกา และมหาสมุทรปาซิฟิก

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๖๙๕,๘๖๓ ตารางไมล์

ฝั่งทะเล มี ๓ ตอน คือ ฝั่งทะเลด้านมหาสมุทรอาร์กติก ด้านมหาสมุทรอัตลันติก และด้านมหาสมุทรปาซิฟิก

อ่าว :— อ่าวฮัดสัน (มีอ่าวเจมส์เป็นส่วนหนึ่งของอ่าวฮัดสัน) อ่าวบัฟฟิน อ่าวเซนต์-ลอเรนต์ อ่าวฟันดี

เกาะ :— ทางเหนือได้แก่ เกาะเมวิลล์ เกาะแบงค์แลนด์ เกาะวิคตอเรีย เกาะเดวอนเหนือ เกาะบัฟฟิน ทางตะวันออกได้แก่ เกาะนิวฟันด์แลนด์ เกาะปรินซ์เอดวาร์ด เกาะเคปเบรตัน ทางทิศตะวันตกได้แก่ เกาะวันคูเวอร์ เกาะควีนชาล็อต

ลักษณะภูมิประเทศ ภาคตะวันตกเป็นที่ราบสูง มีภูเขามาก ภาคกลางเป็นทุ่งกว้างใหญ่ เรียกว่า "แพรรี่" ภาคตะวันออกเป็นที่ราบสูงมีภูเขาเตี้ย ๆ ภาคเหนือเป็นที่ราบกว้างใหญ่

ภูเขา :— ภูเขารอคกี้ ภูเขาแคสเคด เป็นเทือกเขาใหญ่ทางด้านมหาสมุทรปาซิฟิก

แม่น้ำ :— แม่น้ำแมคแคนซี แม่น้ำเชอร์ชิลล์ แม่น้ำเนลสัน แม่น้ำเซเวอร์น แม่น้ำอัลบานี แม่น้ำเซนต์ลอเรนต์

* แม่น้ำเซนต์ลอเรนต์ ยาวประมาณ ๒,๑๕๐ ไมล์ เป็นแม่น้ำยาวที่สุดและสำคัญที่สุดของแคนาดา

ทะเลสาบ มีมาก ติดต่อกับแม่น้ำสำคัญ ๓ สาย คือ

๑. แม่น้ำแมคแคนซี่ ได้แก่ทะเลสาบเกรตแบร์ ทะเลสาบเกรตสะเลฟ ทะเลสาบอะทาบาสกา

๒. แม่น้ำเนลสัน ได้แก่ทะเลสาบวินนิเป็ก

๓. แม่น้ำเซนต์ลอเรนต์ ได้แก่ทะเลสาบสุปีเรีย ทะเลสาบมิชิกัน ทะเลสาบฮูรอน ทะเลสาบอีรี และทะเลสาบออนตาริโอ

ภูมิอากาศ ภาคเหนือหนาวจัด ภาคตะวันออกหนาวกว่าภาคตะวันตก และมีหิมะตกจัด

พลเมือง มีประมาณ ๑๑,๙๗๕,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันแคทอลิค

การปกครอง ระบอบสาธารณรัฐประชาธิปไตยในเครือจักรภพอังกฤษ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

การประกอบอาชีพ การเพาะปลูก พืชที่สำคัญคือ ข้าวสาลี รองลงมาคือ ข้าวบาเลย์ ข้าวโอ๊ต ผลไม้ต่าง ๆ ยาสูบ

การขุดแร่ แร่ที่สำคัญ คือ

ถ่านหิน :— มีมากในมณฑลโนวาสะโคเตีย มณฑลบริติชโคลัมเบีย มณฑลสัสคัชอิวอน

เหล็ก :— มีมากในมณฑลโนวาสะโคเตีย มณฑลบริติชโคลัมเบีย และแถบทะเลสาบใหญ่ ๆ ทั้งห้า

ทองคำ และ เงิน :— มีในมณฑลโนวาสะโคเตีย แถบทะเลสาบวินนิเป็ก มณฑลยูคอนและมณฑลบริติชโคลัมเบีย

ปิโตรเลียม :— มีแถบทะเลสาบฮูรอน และแถบทะเลสาบอีรี

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัว ม้า แกะ หมู เป็นต้น

การจับปลา เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองตามริมฝั่งทะเล มีการจับปลาวาฬ แมวน้ำ ปลาคอด ปลาเฮอริง ปลาแซลมอน (มีชุกชุมในทะเลสาบ)

การป่าไม้ เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองแถบเชิงเขา แคนาดามีป่าไม้มาก

การอุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ มาก เช่น ทำกระดาษ สีข้าว และโม่แป้ง ทำเครื่องเหล็กและเครื่องจักรในการทำนา ทำรถยนตร์ เลื่อยไม้ ทำขาหมูเค็ม เป็นต้น

การค้าขาย ทำการค้าขายกับอังกฤษและอเมริกาเป็นส่วนมาก **สินค้าออก** ที่สำคัญ คือ ข้าวสาลี แป้งสาลี กระดาษและเยื่อกระดาษ ไม้กระดาน ปลา เฟอร์ เหล็ก ทองคำ เงิน รถยนตร์ ทองแดง เนยแข็งและเนยเหลว ขาหมูเค็ม **สินค้าเข้า** ที่สำคัญ คือ เครื่องนุ่งห่ม ยางพารา ยารักษาโรค น้ำตาล

การคมนาคม มีถนนหนทางดี มีทางรถไฟยาวประมาณ ๔๒,๐๐๐ ไมล์

เมืองสำคัญ **ออตตาวา** เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่บนฝั่งขวาของแม่น้ำออตตาวา มีผังเมืองสวยงามมาก มีโรงงานอุตสาหกรรมทำเครื่องเหล็ก โรงงานทำกระดาษ และโรงงานทำปูนซีเมนต์

โตรอนโต เป็นเมืองใหญ่ที่สองของแคนาดา เป็นศูนย์กลางของการค้าขาย ส่งสินค้าไม้ ขนสัตว์ ข้าวสาลี เป็นเมืองสวยงามเมืองหนึ่งบนฝั่งทะเลสาบ

มอนตริล เป็นเมืองใหญ่ที่สุดของแคนาดา เป็นเมืองท่าสำคัญทางด้านมหาสมุทรอัตลันติก ส่งสินค้าไม้ ข้าวสาลี แป้งสาลี เนยแข็งและเนยเหลว เป็นศูนย์กลางของทางรถไฟในภาคตะวันออกของแคนาดา

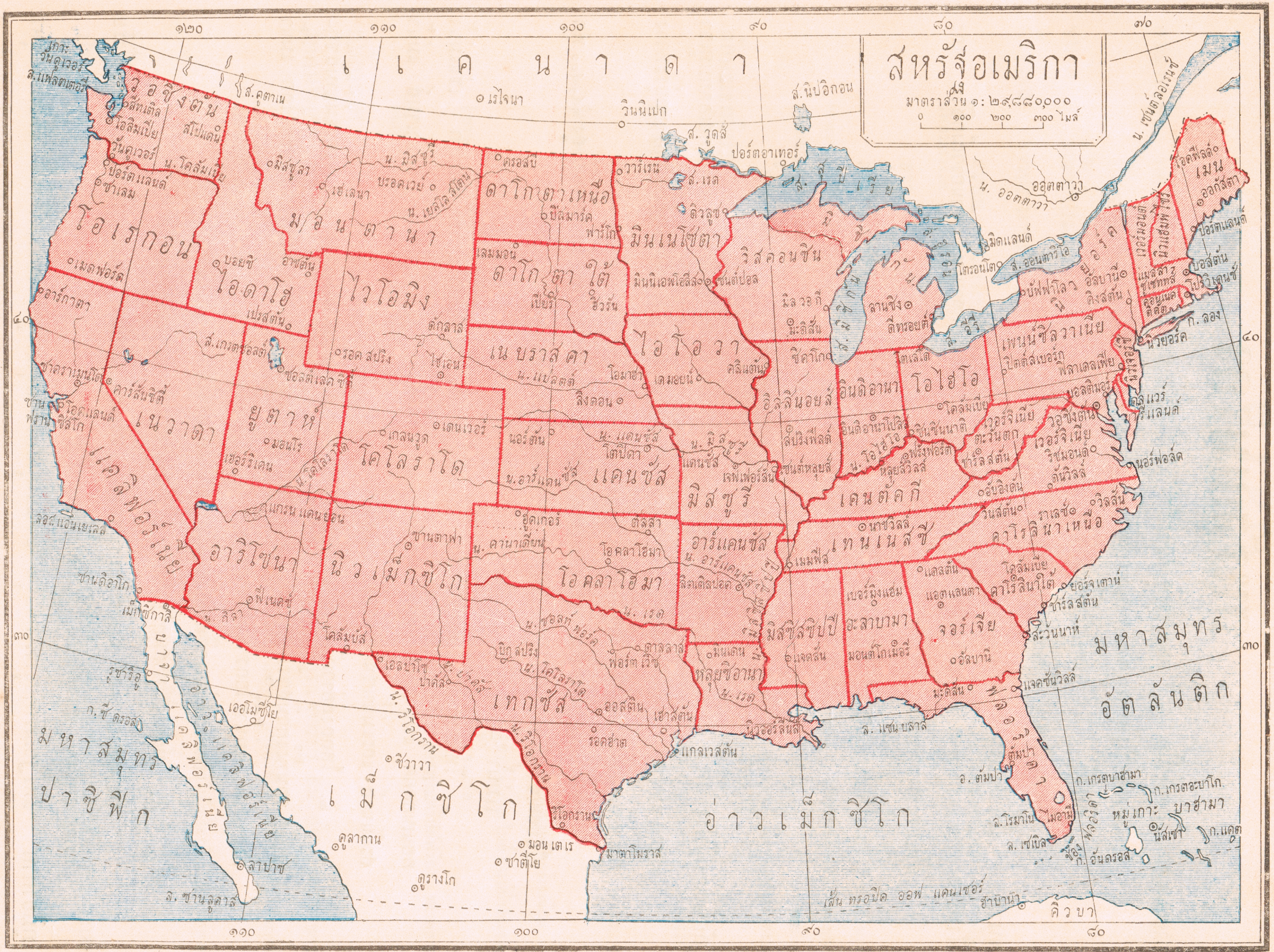
ฮาลิแฟกซ์ เป็นเมืองท่าสำคัญทางด้านมหาสมุทรอัตลันติก

ควิเบค เป็นศูนย์กลางของสินค้าไม้

วิคตอเรีย อยู่บนเกาะวันคูเวอร์ เป็นเมืองท่าสำคัญทางด้านมหาสมุทรปาซิฟิก

เรไจนา เป็นศูนย์กลางของการปลูกข้าวสาลี

วินนิเป็ก เป็นตลาดข้าวใหญ่โตที่สุดในจักรวรรดิอังกฤษ

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม., ระยอง.

สหรัฐอเมริกา

อาณาเขต ทิศเหนือ จดประเทศแคนาดา
ทิศตะวันออก จดมหาสมุทรอัตลันติก
ทิศใต้ จดประเทศเม็กซิโก และอ่าวเม็กซิโก
ทิศตะวันตก จดมหาสมุทรปาซิฟิก

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๐๒๒,๓๘๗ ตารางไมล์

ฝั่งทะเล มี ๓ ตอน คือ ด้านมหาสมุทรอัตลันติก มีท่าจอดเรืออย่างดีหลายแห่ง ด้านอ่าวเม็กซิโก และด้านมหาสมุทรปาซิฟิก

แหลม :— แหลมคอด แหลมเซเบิล แหลมเมนโดซิโน แหลมแฟลตเตอรี่

อ่าว :— อ่าวเม็กซิโก อ่าวซานฟรานซิสโก

เกาะ :— เกาะลอง (เป็นที่ตั้งเมืองนิวยอร์ค) เกาะโรด

ช่องแคบ :— ช่องฟลอริดา (อยู่ระหว่างฟลอริดากับหมู่เกาะบาฮามา)

ลักษณะภูมิประเทศ ภาคตะวันตกเป็นที่สูงมีภูเขามาก ที่ราบต่ำขนาดย่อมอยู่ระหว่างภูเขาแคสเคดกับภูเขาสิเออราเนวาดา ภาคกลางเป็นที่ราบใหญ่ ลุ่มแม่น้ำมิสซิสซิปปี้ ภาคตะวันออกเป็นที่ราบอยู่ระหว่างภูเขาอัลเลกานีกับมหาสมุทรอัตลันติก

ภูเขา :— ภูเขาที่สำคัญ คือ ภูเขาแคสเคด ภูเขาสิเออราเนวาดา มียอดวิตนีย์ สูง ๑๔,๘๐๐ ฟุต เป็นยอดเขาสูงที่สุดของสหรัฐอเมริกา ภูเขารอคกี้และภูเขาอัลเลกานี่

แม่น้ำ :— แม่น้ำสำคัญ คือ

๑. ไหลลงสู่มหาสมุทรอัตลันติก เป็นแม่น้ำสายสั้น ๆ แต่สำคัญในการค้าขายมาก เช่นแม่น้ำคอนเนคติคัต แม่น้ำฮัดสัน แม่น้ำเดวาแวร์ แม่น้ำสัสคีแฮนนา แม่น้ำโปโตแมค แม่น้ำเจมส์ แม่น้ำสะวันนาห์ และแม่น้ำเซนต์ลอเรนต์ เป็นต้น

๒. ไหลลงสู่อ่าวเม็กซิโก เป็นแม่น้ำสายยาว ๆ สำคัญในการเพาะปลูกมาก เช่นแม่น้ำมิสซิสซิปปี้ รวมทั้งแควมิสซูรีด้วย ยาว ๓,๙๘๘ ไมล์ เป็นแม่น้ำที่มีความยาวในอันดับที่สองของโลก แม่น้ำอะลาบามา แม่น้ำริโอกรานเดเดลนอร์เต

๓. ไหลลงสู่อ่าวแคลิฟอร์เนีย ได้แก่แม่น้ำโคโลราโด

๔. ไหลลงสู่มหาสมุทรปาซิฟิก ได้แก่แม่น้ำสะเนค แม่น้ำซาคราเมนโต

ทะเลสาบ :— ทะเลสาบเกรตซอลต์ ทะเลสาบมิชิกัน และครึ่งหนึ่งของทะเลสาบสุปีเรีย ทะเลสาบฮูรอน ทะเลสาบอีรี ทะเลสาบออนตาริโอ

ภูมิอากาศ สหรัฐอเมริกาอยู่ในเขตอบอุ่น อาจแบ่งภูมิภาคตามอุณหภูมิของอากาศได้ดังนี้ แถบมหาสมุทร

อัตลันติกตอนเหนือ มีอากาศคล้ายคลึงกับภาคใต้ของอังกฤษ แถบมหาสมุทรอัตลันติกตอนใต้ มีอากาศหนาวกว่าไทยเล็กน้อยในฤดูหนาว แถบเหนือมีอากาศหนาวในฤดูหนาว แถบมหาสมุทรปาซิฟิก มีอากาศดี ร้อนหนาวปานกลาง

พลเมือง มีประมาณ ๑๔๓,๓๘๒,๐๐๐ คน

การปกครอง ระบอบประชาธิปไตย มีประธานาธิบดีเป็นประมุข ประเทศนี้มี ๔๘ รัฐ แต่ละรัฐมีอิสระจัดกิจการภายใน และมารวมกันเป็นสหรัฐ

การประกอบอาชีพ **การเพาะปลูก** แหล่งปลูกพืชพันธุ์อันกว้างขวางของสหรัฐอเมริกา ได้แก่บริเวณตอนกลางทางด้านตะวันตกของลุ่มแม่น้ำมิสซิสซิปปี้ ในรัฐอาร์แคนซัส มิสซูรี่ ไอโอวา ดาโกตาเหนือและใต้ เป็นต้น พืชสำคัญที่ปลูกกันมากได้แก่ ข้าวชนิดต่าง ๆ (ข้าวสาลี ข้าวโพด ข้าวโอ๊ต และข้าวบาเลย์ เป็นต้น) หญ้าเฮย์ ฝ้าย ผลไม้ต่าง ๆ ผักต่าง ๆ มันฝรั่ง ดอกไม้ ยาสูบ และอ้อย

* สหรัฐอเมริกา ปลูกข้าวสาลีและข้าวโพดมากที่สุดในโลก

การเลี้ยงสัตว์ แกะ เลี้ยงกันมากแถบตะวันตกเฉียงเหนือและในรัฐโอไฮโอ วัว เลี้ยงกันมากในบริเวณที่ราบสูงตะวันตกเฉียงใต้ นอกจากนี้มี หมู ม้า เป็ด และไก่

การขุดแร่ แถบภูเขารอคกี้ มีแร่อุดมหลายชนิด แร่สำคัญของสหรัฐอเมริกา ได้แก่ **ถ่านหิน** มีแถบภูเขาแอปปาลาเชี่ยน ตามหุบเขาแถบแม่น้ำมิสซิสซิปปี้ แถบตะวันออกของภูเขารอคกี้ **เหล็ก** มีในรัฐแถบทะเลสาบ **ทองแดง** มีในรัฐ อาริโซนา มอนตานา มิชิกัน และยูทาห์ แร่สำคัญอย่างอื่น ๆ คือ ปิโตรเลียม กำมะถัน เกลือ เงิน สังกะสี ตะกั่ว อะลูมิเนียม ทองคำขาว ปรอท แมงกานีส ตังสเตน เป็นต้น

การป่าไม้ ไม้สำคัญคือ ไม้สน ไม้ซีดาร์ ไม้โอค เป็นต้น ป่าไม้ในสหรัฐอเมริกาได้รับการทะนุบำรุงเป็นอย่างดี

การหาปลา ในแม่น้ำโคลัมเบียเป็นแหล่งที่มีปลาแซลมอนชุกชุมและจับกันมาก หอยนางลมและปลาคอดมีชุกชุมและจับกันมากทางตอนเหนือของฝั่งทะเลด้านมหาสมุทรอัตลันติก

การอุตสาหกรรม สหรัฐอเมริกามีการอุตสาหกรรมดีที่สุดในโลก มีโรงงานอุตสาหกรรมใหญ่ ๆ มากมาย เช่นโรงงานทำเครื่องเหล็ก เครื่องจักร โรงงานทอผ้า โรงงานทำอาหาร เป็นต้น แหล่งการอุตสาหกรรมที่สำคัญคือ นิวยอร์ค เพนซิลวาเนีย อิลลินอยส์ แมสสาชูเซท โอไฮโอ นิวเจอร์ซี่ มิชิกัน วิสคอนซิน อินดิอานา และคอนเนคติคัต มิสซูรี่ แคลิฟอร์เนีย เป็นต้น

การค้าขาย มีการค้าขายกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก **สินค้าออก** มีทั้งวัตถุดิบและวัตถุประดิษฐ์ ที่สำคัญคือ เครื่องเหล็กเครื่องจักร ผ้าฝ้าย รถยนตร์ ปิโตรเลียม ข้าวสาลี แป้งสาลี ยาสูบ เครื่องไฟฟ้า ผลไม้แห้ง หนังสือ ถ่านหิน ไม้ ยารักษาโรค และเครื่องใช้เบ็ดเตล็ด **สินค้าเข้า** ที่สำคัญได้แก่ ไหมดิบ กาแฟ ยางพารา น้ำตาล หนังสัตว์ ดีบุก ขนแกะ ฝ้าย ผลไม้ เฟอร์ ไม้ ครั่ง เป็นต้น

การคมนาคม มีการคมนาคมดีมาก ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ มีทางรถไฟยาวประมาณ ๒๒๗,๐๐๐ ไมล์

เมืองสำคัญ **วอชิงตัน** เป็นเมืองหลวงของสหรัฐ มีสถานที่สำคัญหลายแห่ง เช่น ตึกไว้ต์เฮ้าส์ (ทำเนียบประธานาธิบดี) รัฐสภาคองเกรส ห้องสมุดใหญ่ที่สุดในโลก สวนสาธารณะ พิพิธภัณฑ์สถาน มหาวิทยาลัย อนุสาวรีย์บุคคลสำคัญ ๆ ของประเทศ

นิวยอร์ค เป็นเมืองใหญ่ที่สุดของสหรัฐอเมริกา ตั้งอยู่ที่ปากแม่น้ำฮัดสัน (เป็นเมืองใหญ่ในอันดับที่สองของโลกรองจากกรุงลอนดอน) เป็นศูนย์กลางของการอุตสาหกรรมและการค้าขาย มีตึกสูงใหญ่มากมาย เป็นเมืองท่าสำคัญทางฝั่งมหาสมุทรอัตลันติก

ชิคาโก เป็นเมืองใหญ่ที่สองของสหรัฐอเมริกา เป็นศูนย์กลางของตลาดข้าวที่สำคัญที่สุดในโลก เป็นศูนย์กลางของทางรถไฟ มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก

ดีทรอยต์ เป็นเมืองใหญ่ของสหรัฐอเมริกา เป็นศูนย์กลางของโรงงานอุตสาหกรรมสร้างรถยนตร์ สร้างเครื่องบิน สร้างรถรบ สร้างเครื่องจักรไฟฟ้า มีมหาวิทยาลัยหลายแห่ง (โรงงานทำรถยนตร์ฟอร์ดตั้งอยู่ในเมืองนี้)

นิวออร์ลีนส์ เป็นเมืองท่าทางอ่าวเม็กซิโก เป็นศูนย์กลางของการค้าฝ้าย น้ำมันที่ผลิตจากเมล็ดฝ้าย ข้าว กล้วย และกาแฟ

ซานฟรานซิสโก เป็นเมืองท่าสำคัญทางฝั่งมหาสมุทรปาซิฟิก มีอ่าวธรรมชาติดีมีนามว่า "โกลเดนเกต" เป็นเมืองท่าเรือที่หรูหรามาก มีสะพาน "โกลเดนเกต" ซึ่งเป็นสะพานยาวที่สุดในโลก เชื่อมการคมนาคมกับเมืองโอคแลนด์ เป็นศูนย์กลางของการค้า ส่งสินค้า ข้าวชนิดต่าง ๆ แป้ง ข้าวสาลี ผลไม้ ทอง เงิน ปิโตรเลียม และฝ้าย

บอสตัน เป็นเมืองท่า ทางฝั่งมหาสมุทรอัตลันติก เป็นศูนย์กลางของการค้าปลา และขนแกะที่สำคัญที่สุดของสหรัฐอเมริกา และเป็นศูนย์กลางของการศึกษา มีมหาวิทยาลัยหลายแห่ง

หลุยสวิลล์ เป็นศูนย์กลางของตลาดยาสูบ

เดนเวอร์ เป็นศูนย์กลางของการขุดแร่ ทองคำ เงิน และถ่านหิน

โลสแอนเยเลส เป็นศูนย์กลางของการทำภาพยนตร์ใหญ่ที่สุดในโลก

ซินซินนาติ เป็นศูนย์กลางของการทำเนื้อกระป๋อง

ไมอามี่ เป็นเมืองใหญ่อยู่ใต้ที่สุดของสหรัฐอเมริกา เป็นสถานที่ตากอากาศ พักผ่อนหย่อนใจชายทะเลที่มีชื่อเสียง มีหาดทรายยาวประมาณ ๗ ไมล์

สหรัฐอเมริกา
มาตราส่วน
๕๐๐ ไมล์
แคนาดา
วินนิเป็ก
ปอร์ตอาเทอร์
ส. ซุปีเรีย
มอนตริล
โตรอนโต
ส. ออนเตริโอ
อ่าวเซนต์ลอเรนซ์
ก. เคปเบรตัน
ฮาลิแฟกซ์
ปอร์ตแลนด์
บอสตัน
โปรวิเดนซ์
นิวยอร์ค
บัฟฟาโล
ฟิลาเดลเฟีย
บอลติมอร์
ปิตส์เบอร์ก
วอชิงตัน
ริชมอนด์
ซินซินนาติ
หลุยส์วิลล์
ชิคาโก
เซนต์ปอล
ฟาร์โก
บิสมาร์ค
น. เยลโลสะโตน
น. มิสซูรี
ปอร์ตแลนด์
ส. เกรตซอลต์
ซอลต์เลก
ชีเยนน์
น. แปลตต์
โอมาฮา
เดนเวอร์
เซนต์หลุยส์
ซานฟรานซิสโก
โลสแอนเยเลส
น. โคโลราโด
ซานตา เฟ
เอลปาโซ
ดาลลาส
น. เรด
น. อาร์แคนซัส
น. เทนเนสซี
เมมฟิส
แอตแลนตา
ชาลสตัน
สะวันนาห์
แจคซันวิลล์
โมบีล
นิวออร์ลีนส์
ฮาสตัน
แกลเวสตัน
ซันอันโตนิโอ
ฟลอริดา
แหลมเซเบิล
หมู่เกาะบาฮามา
เบอร์มูดาส์
หรอปิค ออฟ แคนเซอร์
สหรัฐอเมริกา
มหาสมุทรอัตลันติก
มหาสมุทรปาซิฟิก
แหลมซานลูคาส์
ชิวาวา
มอนเตเร
มาตาโมราส
อ่าวเม็กซิโก
แตมปิโก
ซานบลาส
กัวดาลาฮารา
โคลิมา
เม็กซิโก
เวราครูซ
ปูเอบลา
อะกาปัลโก
ซาลินาครูซ
เมริดา
ยูคาตาน
เบลีซ
ฮอนดูรัส (ของอังกฤษ)
กัวติมาลา
ฮอนดูรัส
เตกูซิกัลปา
ซัลวาดอร์
ซัน ซัลวาดอร์
นิการากัว
มานากัว
ส. นิการากัว
คอสตาริกา
ซันโฮเซ
ปานามา
คลองปานามา
อเมริกากลาง
ฮาวานา
คิวบา
คิงสตัน
จาเมกา
ไฮติ
ปอร์โตแปรงซ์
ปอร์โตริโก
เวอร์จิน
เบอร์มิวดา
อันติกัว
ลีวาร์ด
กวาดะลุป
โดมินิกา
มาร์ตินิก
เซนต์ลูเซีย
เซนต์วินเซนต์
บาร์เบโดส์
เกรนาดา
โตบาโก
ตรินิดาด
วินด์วาร์ด
ทะเลคาริบเบียน
คูราเซา
คาราคัส
เวเนซุเอลา
โคลัมเบีย
ทวีปอเมริกาใต้

สหรัฐอเมริกา

เม็กซิโก

อาณาเขต ทิศเหนือ จดสหรัฐอเมริกา ทิศตะวันออก จดอ่าวเม็กซิโก
ทิศใต้ จดประเทศกัวติมาลา (ในอเมริกากลาง) ทิศตะวันตก จดมหาสมุทรปาซิฟิก

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๗๖๐,๒๙๐ ตารางไมล์

ฝั่งทะเล ทางด้านตะวันออก ตื้นกว่าทางด้านตะวันตก

อ่าว :— อ่าวแคมปีคซี (ส่วนหนึ่งของอ่าวเม็กซิโก) อ่าวแคลิฟอร์เนีย

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูงมีภูเขามาก ที่ราบต่ำมีตามริมฝั่งทะเล

ภูเขา :— มีหลายพืด ที่สำคัญคือ ภูเขาสิเออรามาเดร

แม่น้ำ :— แม่น้ำซันติอาโก แม่น้ำริโอกรานเดเดลนอร์เต

ภูมิอากาศ บริเวณที่ราบสูงมีอากาศอบอุ่น บริเวณที่ราบต่ำริมฝั่งทะเลมีอากาศร้อน ฝั่งทะเลตอนใต้มีฝนชุก

พลเมือง มีประมาณ ๑๙,๖๕๓,๕๕๐ คน ผิวขาวราว ๑๙ % อินเดียนแดงราว ๓๘ % และชาติผสมราว ๔๓ %
พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันแคทอลิค

การปกครอง ระบอบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

การประกอบอาชีพ การเพาะปลูก พืชที่สำคัญคือ ข้าวโพด ข้าวสาลี ข้าวบาเลย์ ถั่วต่าง ๆ อ้อย ยาสูบ คราม โกโก้ ข้าวเจ้า มันฝรั่ง ผลไม้ต่าง ๆ (กล้วย ฝรั่ง ส้ม มะนาว แตง และสับปะรด) ฝ้าย และกาแฟ

การขุดแร่ แร่สำคัญคือ เงิน ทองคำ ปิโตรเลียม ทองแดง ตะกั่ว สังกะสี เหล็ก ถ่านหิน
*เงิน เป็นแร่ที่มีมากที่สุดในโลก

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญคือ วัว แกะ ม้า หมู

การป่าไม้ พื้นที่ซึ่งเป็นป่ามีประมาณ ๖๙,๐๐๐ ตารางไมล์

การจับปลา มีการดำหาไข่มุกตามฝั่งทะเลตะวันออกของแหลมแคลิฟอร์เนีย

การอุตสาหกรรม ที่สำคัญคือ การทำน้ำตาล การกลั่นน้ำมัน การทอผ้า การมวนบุหรี่ นอกจากนี้คือ การถลุงเหล็ก การทำสินค้ายาง การทำแป้ง เป็นต้น

การค้าขาย สินค้าออก ที่สำคัญคือ เงิน ทองคำ กาแฟ หนังสัตว์ ยาสูบ ไม้ ยางไม้ ตะกั่ว และฝ้าย สินค้าเข้า ที่สำคัญคือ ข้าวสาลี เครื่องเหล็ก เครื่องจักร และเครื่องมือในการเพาะปลูก เป็นต้น

การคมนาคม มีทางรถไฟยาวประมาณ ๑๘,๐๐๐ ไมล์

เมืองสำคัญ เม็กซิโก เป็นเมืองหลวง เป็นเมืองศูนย์กลางของการอุตสาหกรรมและการค้าขาย

เวราครูซ และ แตมปิโก เป็นเมืองท่าทางฝั่งอ่าวเม็กซิโก

ปูเอบลา เป็นเมืองชุมนุมการค้าขาย มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม., ระยอง.

หมู่เกาะอินดีสตะวันตก

หมู่เกาะอินดีสตะวันตก หรืออนัยหนึ่งเรียกว่า "หมู่เกาะอินเดียตะวันตก" เป็นหมู่เกาะยืดยาวตั้งแต่คาบสมุทรฟลอริดาทวีปอเมริกาเหนือ จดฝั่งทะเลประเทศเวเนซุเอลา ทวีปอเมริกาใต้ ประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อยเป็นอันมาก แบ่งออกเป็น ๓ หมู่ คือ

๑. หมู่เกาะบาฮามา อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของคาบสมุทรฟลอริดา

๒. หมู่เกาะแอนติลลีสใหญ่ ประกอบด้วยเกาะสำคัญคือ เกาะคิวบา เกาะไฮติ เกาะจาเมกา เกาะปอรโตริโก

๓. หมู่เกาะแอนติลลีสน้อย ประกอบด้วยหมู่เกาะลีวาร์ด และหมู่เกาะวินดวาร์ด มีเกาะที่สำคัญ คือ เกาะเวอร์จิน เกาะเบอร์มิวดา เกาะอันติกัว เกาะกวาดะลุป เกาะโดมินิโก เกาะมาตินิก เกาะเซนต์ลูเซีย เกาะเซนต์วินเซนต์ เกาะบาร์เบโดส เกาะเกรนาดา เกาะตรินิดาด เกาะโตบาโก และเกาะคูราเซา

เกาะต่าง ๆ เหล่านี้ ตกเป็นเมืองขึ้นของประเทศอื่น ๆ แทบทั้งสิ้น เว้นแต่เกาะคิวบา และเกาะไฮติเท่านั้นที่เป็นเอกราช พื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่สูง มีภูเขามาก บางเกาะมีภูเขาไฟ ภูมิอากาศ โดยทั่วไปไม่สู้ร้อนนัก เพราะได้รับลมทะเลอยู่เสมอ มีฝนตกชุก พืชพันธุ์แถบร้อนขึ้นได้งอกงาม เช่น อ้อย มะพร้าว กาแฟ โคโก้ สับปะรด กล้วย ยาสูบ เครื่องเทศ ตามไหล่เขาอุดมไปด้วยป่าไม้ ดังจะได้กล่าวเฉพาะบางเกาะที่สำคัญพอเป็นสังเขป ต่อไปนี้

เกาะคิวบา เป็นเกาะใหญ่ที่สุดในหมู่เกาะอินดีสตะวันตก มีเนื้อที่ ๔๔,๒๑๗ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๔,๗๗๘,๕๘๐ คน เป็นพวกผิวขาว และพวกนิโกร การปกครองระบอบสาธารณรัฐ มีประธาธิบดีเป็นประมุข เมือง ฮาวานา เป็นเมืองหลวงและเป็นเมืองท่า อาชีพสำคัญคือทำการเพาะปลูก ได้แก่ อ้อย (ปลูกมากเป็นที่สองในโลก) ยาสูบ กาแฟ โคโก้ ผลไม้ต่าง ๆ เมืองสำคัญ คือ ฮาวานา ฮอนเจน คามาเคว ซันติวาโก เดคิวบา

เกาะไฮติ เป็นเกาะขนาดใหญ่รองจากเกาะคิวบา มีเนื้อที่ ๓๐,๑๙๘ ตารางไมล์ แบ่งออกเป็น ๒ รัฐ คือ รัฐไฮติ และรัฐโดมินิกัน

รัฐไฮติ มีเนื้อที่ ๑๑,๐๖๙ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ คน ส่วนมากเป็นพวกนิโกร นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันแคทอลิค การปกครองระบอบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข เมืองปอร์โตแปรงซ์ (ปอร์ตโอปรินซ์) เป็นเมืองหลวง อาชีพสำคัญ คือ ทำการเพาะปลูก ได้แก่ กาแฟ ฝ้าย อ้อย และกล้วย

รัฐโดมินิกัน มีเนื้อที่ ๑๙,๑๒๙ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๒,๐๕๙,๘๓๕ คน ส่วนมากเป็นเผ่าผสม นิโกรและผิวขาวมีน้อย นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันแคทอลิค การปกครองระบอบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข เมืองซิวดัดตรุฮิลโลเป็นเมืองหลวงและเมืองท่า อาชีพสำคัญคือทำการเพาะปลูก ได้แก่ อ้อย โคโก้ ยาสูบ ข้าวโพด

อเมริกากลาง

อเมริกากลางตั้งอยู่ในดินแดนตอนใต้ของประเทศเม็กซิโก ลงไปจนจดทวีปอเมริกาใต้ ประกอบด้วยประเทศเอกราช ๖ ประเทศ คือ กัวติมาลา ฮอนดูรัส ซัลวาดอร์ นิคารากัว คอสตาริกา ปานามา และมีอาณานิคมของอังกฤษอยู่แห่งหนึ่ง คือ บริติชฮอนดูรัส รวมเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ ๒๒๘,๕๗๘ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๘,๗๕๐,๐๐๐ คน ส่วนมากเป็นชาวอินเดียนแดงและเลือดผสม นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันแคทอลิค

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูงประกอบด้วยภูเขาติดต่อกันเป็นพืดยาวทางด้านฝั่งมหาสมุทรปาซิฟิก พื้นที่สูงนี้เอียงลาดไปทางฝั่งทะเลด้านตะวันออก มีที่ราบต่ำขนาดย่อม ๆ ใช้ทำการเพาะปลูกได้ดีตามริมฝั่งทะเลทั้งสองข้าง อเมริกากลางมีภูเขาไฟมากเหมือนกัน จึงเกิดแผ่นดินไหวบ่อย ๆ แม่น้ำส่วนมากเป็นแม่น้ำสายสั้น ๆ ที่สำคัญ คือ แม่น้ำซานฮวน ยาวประมาณ ๑๒๐ ไมล์ ไหลลงสู่ทะเลสาบนิการากัว ซึ่งเป็นทะเลสาบใหญ่ที่สุดในอเมริกากลาง มีเนื้อที่ ๒,๙๗๕ ตารางไมล์ แม่น้ำเซโกเวียกั้นพรมแดนฮอนดูรัสกับนิการากัว ยาว ๔๕๐ ไมล์ เป็นแม่น้ำยาวสายหนึ่งในอเมริกากลาง

ภูมิอากาศ โดยทั่วไปอเมริกากลางมีอากาศร้อนและฝนตกชุก ในบริเวณที่ราบสูงร้อนน้อยกว่าในบริเวณที่ราบต่ำ

โภคทรัพย์ อเมริกากลางเป็นแหล่งปลูกพืชพันธุ์เมืองร้อนได้งอกงาม เพราะดินดีและมีฝนชุก พืชที่สำคัญได้แก่ ข้าว กาแฟ โคโก้ อ้อย มะพร้าว กล้วย ยางรับเบอร์ ข้าวโพด ยาสูบ คราม วานิลลา เป็นต้น แร่ที่สำคัญได้แก่ ทองคำ เงิน กำมะถัน ทองแดง และถ่านหิน ป่าไม้มีมากตามเชิงเขา ไม้ที่สำคัญ คือ ไม้มะฮอกกานี และไม้ที่มียางใช้ทำสีย้อมผ้า สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัว หมู แพะ แกะ ม้า ต่อไปนี้จะได้กล่าวถึงรัฐต่าง ๆ พอเป็นสังเขป ดังนี้

กัวติมาลา เนื้อที่ประมาณ ๔๒,๐๔๔ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๓,๕๔๖,๒๒๐ คน ส่วนมากเป็นชาติอินเดียนแดง นอกนั้นเป็นเลือดผสม การปกครองระบอบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข การเพาะปลูก พืชที่สำคัญที่สุด คือ กาแฟ รองลงมา คือ อ้อย ข้าว ข้าวโพด ข้าวสาลี และถั่วต่าง ๆ การเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ วัว แกะ และหมู การป่าไม้ที่สำคัญ คือ ไม้มะฮอกกานี ไม้ซีดาร์ ยางรับเบอร์ เหมืองแร่ ได้แก่ ตะกั่ว และโครไม้ต์ **กัวติมาลา** เป็นเมืองหลวง

ฮอนดูรัส เนื้อที่ประมาณ ๕๙,๑๖๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑,๑๗๓,๐๐๐ คน ส่วนมากเป็นชาติอินเดียนแดง นอกนั้นเป็นเลือดผสม การปกครองระบอบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข การเพาะปลูก พืชที่สำคัญ คือ กล้วย มะพร้าว กาแฟ ยาสูบ ข้าวโพด ข้าว และถั่วต่าง ๆ การป่าไม้ ได้แก่ ไม้มะฮอกกานี ยางรับเบอร์ ไม้ซุงต่าง ๆ ไม้สน เหมืองแร่ ได้แก่ ทองคำ เงิน เหล็ก และถ่านหิน การอุตสาหกรรม ได้แก่ การทำหมวก "ปานามา" และมวนบุหรี่ **เตกูซิกัลปา** เป็นเมืองหลวง

ซัลวาดอร์ เนื้อที่ประมาณ ๑๓,๑๗๖ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑,๙๓๔,๙๐๐ คน ส่วนมากเป็นชาติอินเดียนและชาติผสม การปกครอง ระบอบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข การเพาะปลูกพืชที่สำคัญที่สุด คือ กาแฟ รองลงไปคือ มะพร้าว ยาสูบ ฝ้าย อ้อย ผลไม้ คราม กล้วยบ้าน การเลี้ยงสัตว์ได้แก่ วัว ม้า แกะ หมู เป็นสำคัญ การป่าไม้ มีไม้ซุงและยางไม้ ยางรับเบอร์ และเครื่องสมุนไพร เหมืองแร่ได้แก่ ทองคำ เงิน ทองแดง ตะกั่ว เหล็ก และปรอท **ซัน ซัลวาดอร์** เป็นเมืองหลวง

นิคารากัว เนื้อที่ประมาณ ๕๗,๑๕๕ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑,๐๘๒,๔๓๐ คน ส่วนมากเป็นเผ่าผสม นอกนั้นเป็นอินเดียนแดง นิโกร และผิวขาว การปกครองระบอบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข การเพาะปลูก พืชที่สำคัญมากคือ กาแฟ รองลงไปคือ กล้วย อ้อย โคโก้ ยาสูบ มะพร้าว ข้าวเจ้า การเลี้ยงสัตว์ มีตามที่ราบสูง ได้แก่ วัว และหมู เป็นสำคัญ การป่าไม้ มีไม้มะฮอกกานี ไม้ซีดาร์ ยางรับเบอร์ ไม้ซุงอื่น ๆ ยางไม้ และสมุนไพร เหมืองแร่ ที่สำคัญคือ ทองคำ ส่งเป็นสินค้าออกมาก รองลงไปคือ เงิน ทองแดง และเพชร การอุตสาหกรรม ได้แก่ ทำเนยเหลว เนยแข็ง เครื่องหนัง น้ำตาล เหล้า บุหรี่ รองเท้า และเครื่องเรือน **มานากัว** เป็นเมืองหลวง

คอสตาริกา เนื้อที่ประมาณ ๑๙,๒๓๘ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๗๕๖,๕๓๐ คน ส่วนมากเป็นเผ่าผสมมีเลือดสเปญ ส่วนพวกที่ยังไม่เจริญ ได้แก่ อินเดียนแดงและนิโกรนั้น มีเพียงส่วนน้อยอาศัยอยู่ทางเหนือ การปกครอง ระบอบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข การเพาะปลูก พืชที่สำคัญคือ กาแฟและกล้วย รองลงไปคือ ข้าวเจ้า ข้าวโพด ข้าวบาเลย์ มันฝรั่งถั่วต่าง ๆ โคโก้ วานิลลา อ้อย ฝ้ายและคราม การเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ วัว ม้า หมู แกะ ล่อ (ม้าปนลา) และแพะ การป่าไม้ เป็นไม้เนื้อแข็ง ได้แก่ มะฮอกกานี โรสวูด และยางรับเบอร์ เหมืองแร่ ที่สำคัญคือ ทองคำ และเงิน มีตามที่ลาดทางด้านมหาสมุทรปาซิฟิก นอกจากนี้มีเหล็กและแมงกานีส เป็นสำคัญ **ซันโฮเซ** เป็นเมืองหลวง

ปานามา ตั้งอยู่ตรงคอคอดปานามา พื้นที่ท่ามกลางเป็นที่ราบสูงประกอบด้วยภูเขา ริมฝั่งทะเลทั้งสองข้างเป็นพื้นที่ราบแคบ ๆ สำหรับทำการเพาะปลูก ประเทศนี้มีเนื้อที่ ๒๘,๕๗๕ ตารางไมล์ พลเมือง ๖๓๑,๕๕๐ คน ส่วนมากเป็นเผ่าผสม นอกนั้นเป็นนิโกร ผิวขาว อินเดียนแดง และอื่น ๆ การปกครองระบอบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

*คลองปานามา (ยาว ๕๐ ไมล์) ซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญของโลก เชื่อมมหาสมุทรอัตลันติกกับมหาสมุทรปาซิฟิกให้ติดต่อกัน ผ่ากลางประเทศปานามา บริเวณสองฟากฝั่งคลอง เรียกว่า คะแนนโซน (Canal Zone) เป็นดินแดนของสหรัฐอเมริกา เพื่อประโยชน์ในการดูแลรักษาคลองนี้

การประกอบอาชีพ การเพาะปลูกได้แก่ กล้วย โคโก้ มะพร้าว ป่านมะนิลา (ใช้ทำหมวกปานามา) แร่มีอุดมคือ แมงกานีส การค้าขาย ส่วนมากทำการค้าขายกับสหรัฐอเมริกา **ปานามา** เป็นเมืองหลวงและเป็นเมืองท่าทางฝั่งมหาสมุทรปาซิฟิก **โคลอน** เป็นเมืองท่าทางฝั่งมหาสมุทรอัตลันติก

ทวีปอเมริกาใต้
มาตราส่วน
๐ ๕๐๐ ๑๐๐๐ ไมล์
ทะเล คาริบเบียน
อเมริกา กลาง
โดมินิกา
มาร์ตินิก
เซนต์ลูเซีย
บาร์เบโดส
เกรนาดา
โตบาโก
ตรินิดาด
คาตาจีนา
อ่าวปานามา
เมเดลยิน
โบโกตา
โคลัมเบีย
เวเนซุเอลา
จอร์จเตาน์
ปารามาริโบ
คาเยน
กิอานา
ภ. อะคาเรย์
มานาโอส์
เซนต์ปอล
ควิโต
เอกวาดอร์
ไกวอาคิล
แหลมปาริยา
ปารา
มาร์นเฮโอ
ปารานาฮิบา
เปรู
บราซิล
เปอร์นามบูโค
คัลลาโอ
ลิมา
เกาะ ชินชา
คัซโค
ลาปาซ
โบลิเวีย
ซูเคร
บาเฮีย
อะเร ควิบา
โคบิจา
ปารากวัย
ริโอ เด จาเนโร
แหลมฟริโอ
ทรอปิค ออฟ แคปริคอร์น
อันโตฟากัสตา
กรานชาโค
อะซุนซิโอน
ซันโอเปาโล
โคปิอาโป
ตูคูแมน
อาร์เจนตินา
คอร์โดบา
วัลปาไรโซ
ซันติอาโก
ริโอกรานเด
อุรุกวัย
มอนเตวิเดโอ
บูเอโนส ไอเรส
ลาพลาตา
ริโอ เด ลา พลาตา
คอนเซปซิโอน
ปามปาส
แหลมซันอันโตเนีย
วัลดิเวีย
เกาะ ชิโล
ปาตาโกเนีย
อ่าวเซนต์จอร์จ
ช่องมะเจลแลน
หมู่เกาะ ฟอล์กแลนด์
ติแอรา เดลฟูเอโก
แหลมฮอร์น
เซนต์ จอร์จเจีย
มหาสมุทรแอตแลนติก
มหาสมุทรปาซิฟิก

ทวีปอเมริกาใต้

อาณาเขต **ทิศเหนือ** จดทะเลคาริบเบียน มหาสมุทรอัตลันติก
ทิศตะวันออก จดมหาสมุทรอัตลันติก
ทิศตะวันตก จดมหาสมุทรปาซิฟิก

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๗,๐๓๕,๓๕๗ ตารางไมล์

ฝั่งทะเล **แหลม :—** กัลลินัส (อยู่ทางเหนือ) แหลมฟริโอ แหลมซันอันโตเนีย (อยู่ทางตะวันออก) แหลมฮอร์น (อยู่ทางใต้) แหลมปารีนา (อยู่ทางตะวันตก)

อ่าว :— อ่าวเวเนซุเอลา อ่าวริโอเดลาพลาตา อ่าวเซนต์จอร์จ

ช่อง :— ช่องมะเจลแลน

เกาะ :— เกาะตรินิดาด เกาะโตบาโก เกาะเกรนาดา เกาะฟอล์กแลนด์ เป็นต้น

ลักษณะภูมิประเทศ ฝั่งทะเลทางด้านตะวันตก เป็นที่สูงประกอบด้วยภูเขาใหญ่ ๆ หลายพืด พื้นที่เอียงลาดไปทางฝั่งทะเลด้านตะวันออก

ภูเขา :— ภูเขาแอนดีส ยาว ๔,๕๐๐ ไมล์ เป็นเทือกเขายาวที่สุดในโลก (ยอดอาคอนคากัวสูง ๒๒,๘๓๔ ฟุต อยู่ในประเทศชิลี) ภูเขาแวเตนตีส ภูเขาบลังคา ภูเขาเอสปีญาโค ภูเขาดูมา (อยู่ในประเทศบราซิล)

ที่ราบสูง :— ที่ราบสูงควิโต ที่ราบสูงโบลิเวีย ที่ราบสูงบราซิล (อยู่ใต้ที่ราบเซลวาส)

ที่ราบ :— ที่ราบลานอส อยู่ลุ่มแม่น้ำโอริโนโค ที่ราบเซลวาส อยู่ลุ่มแม่น้ำแอมะซอน มีป่าไม้เมืองร้อนมาก ที่ราบกรานชาโค มีพื้นดินปนทราย พืชไม่ใคร่ขึ้น ที่ราบปามปาส อยู่ลุ่มแม่น้ำลาพลาตา เป็นทุ่งกว้างใหญ่เหมาะแก่การทำนาและเลี้ยงสัตว์ ที่ราบปาตาโกเนีย อยู่ตอนใต้ของประเทศอาร์เจนตินา ที่ราบอาตาคามา อยู่ในประเทศชิลี พื้นที่เป็นทราย ฝนแล้งปลูกพืชไม่ใคร่ขึ้น

แม่น้ำ :— แม่น้ำโอริโนโค ยาว ๑,๖๐๐ ไมล์ ไหลผ่านที่ราบลานอสในประเทศเวเนซุเอลา แม่น้ำแอมะซอน ยาว ๓,๙๐๐ ไมล์ เป็นแม่น้ำใหญ่ที่สุดในโลก มีแควต่าง ๆ มารวมกันหลายสาย ไหลผ่านที่ราบเซลวาส แม่น้ำปารานา ยาว ๒,๔๕๐ ไมล์ มีแควต่าง ๆ มารวมกันหลายสายไหลผ่านที่ราบปามปาส นอกจากนี้มีแม่น้ำซานฟรานซิสโค ยาว ๑,๘๐๐ ไมล์ แม่น้ำปารานาฮิบา ยาว ๘๕๐ ไมล์ เป็นต้น

ทะเลสาบ :— ติติคาคา (ที่ประเทศเปรูและโบลิเวีย) เป็นทะเลสาบใหญ่แห่งหนึ่งในโลก มีเนื้อที่ ๓,๒๖๑ ตารางไมล์

ภูมิอากาศ มีอากาศร้อนทั่วไป ฝนตกชุกในประเทศบราซิลและกิอานา ส่วนในบริเวณที่ราบปาตาโกเนียและที่ราบอาตาคามาพื้นที่เป็นทราย มีอากาศร้อนจัดและแห้งแล้งมาก

โภคทรัพย์ **พืช** ที่สำคัญมีในประเทศต่อไปนี้

ข้าวสาลี :– อาร์เจนตินา ชิลี อุรุกวัย

กาแฟ :– บราซิล (มีมากที่สุดในโลก) โคลัมเบีย เวเนซุเอลา

ฝ้าย :– บราซิล เปรู ปารากวัย

ข้าวโพด :– แถบลุ่มแม่น้ำปารากวัย บราซิล

โคโก้ :– บราซิล เอกวาดอร์ เวเนซุเอลา โคลัมเบีย

นอกจากนี้มี กล้วย อ้อย ยางพารา ยาสูบ ปลูกในประเทศต่าง ๆ ทั่วไป

แร่ ที่สำคัญมีในประเทศต่อไปนี้

เงิน :– เปรู โบลิเวีย ชิลี

ดีบุก :– โบลิเวีย ชิลี เปรู

ทองคำ :– เวเนซุเอลา โคลัมเบีย ชิลี

ปิโตรเลียม :– เวเนซุเอลา บราซิล

ทองแดง :– ชิลี เปรู เวเนซุเอลา โบลิเวีย

เพชร :– บราซิล (มีมากประเทศหนึ่งในโลก)

ดินประสิว :– ชิลี

สัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญมีในประเทศต่อไปนี้

วัว :– บราซิล อาร์เจนตินา อุรุกวัย ปารากวัย ชิลี

หมู :– บราซิล

แกะ :– อาร์เจนตินา บราซิล

ป่าไม้ ไม้ที่สำคัญ คือ มะฮอกกานี ซิงโคนา (ใช้เปลือกทำยาควินนินแก้ไข้)

พลเมือง มีประมาณ ๙๑,๓๖๘,๐๐๐ คน

ประเทศต่าง ๆ ในทวีปอเมริกาใต้ควรทราบ มีดังนี้

ชื่อประเทศ	เมืองหลวง	เนื้อที่ตารางไมล์	จำนวนพลเมือง
โคลัมเบีย	โบโกตา	๔๓๙,๘๒๕	๙,๙๐๕,๗๐๐
เวเนซุเอลา	คารากัส	๓๕๒,๑๔๑	๔,๓๑๕,๐๐๐
บราซิล	ริโอเดจาเนโร	๓,๒๘๖,๑๖๙	๔๖,๒๐๐,๐๐๐
เอกวาดอร์	ควิโต	๑๐๑,๔๘๑	๓,๒๔๐,๕๐๐
เปรู	ลิมา	๔๘๒,๒๕๗	๗,๓๙๕,๖๐๐
โบลิเวีย	ซูเคร	๔๑๖,๐๔๐	๓,๘๕๔,๑๐๐
ปารากวัย	อะซุนซิโอน	๑๕๐,๕๑๖	๑,๐๔๐,๔๒๐
อุรุกวัย	มอนเตวิเดโอ	๗๒,๑๗๒	๒,๒๐๒,๙๐๐
ชิลี	ซันติอาโก	๒๘๖,๓๒๒	๕,๓๘๙,๕๐๐
อาร์เจนตินา	บูเอโนสไอเรส	๑,๐๗๒,๗๔๕	๑๖,๑๐๗,๙๐๐
กิอานา (ของอังกฤษ)	จอร์จเตาน์	๘๙,๔๘๐	๓๗๕,๘๐๐
กิอานา (ของเนเทอร์แลนด์)	ปารามาริโบ	๕๕,๑๒๙	๑๙๕,๖๐๐
กิอานา (ของฝรั่งเศส)	คาเยน	๓๔,๓๕๔	๓๐,๕๓๐

บราซิล

ประเทศบราซิล มีอาณาเขตกว้างขวางกว่าประเทศอื่น ๆ ในทวีปอเมริกาใต้ มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๒๘๖,๑๖๙ ตารางไมล์ พื้นที่ทางภาคตะวันออกและภาคกลางเป็นที่ราบสูงประกอบด้วยภูเขา เช่น ภูเขาเอสปีญาโค ภูเขาดูมา ภูเขาแวเตนติส เป็นต้น ภาคตะวันตกเฉียงเหนือเป็นที่ราบต่ำอันกว้างใหญ่ อยู่ในลุ่มแม่น้ำแอมะซอน ภูมิอากาศมีอุณหภูมิปานกลาง และฝนตกชุก พลเมืองมีประมาณ ๕๒,๒๐๐,๐๐๐ คน ส่วนมากเป็นชาวผิวขาว ได้แก่ โปรตุเกส อิตาเลียน และเยอรมัน ซึ่งอยู่ในบริเวณตอนใต้ พวกอินเดียนแดงอยู่ในบริเวณตอนเหนือ พวกนิโกรอยู่ในแถบตะวันออก **การปกครอง** สาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข **การอาชีพ พืช** ที่สำคัญที่สุด คือ กาแฟ (ปลูกมากที่สุดในโลก) อ้อย ยาสูบ ฝ้าย ชาปารากวัย (เป็นเครื่องดื่มของพลเมืองในทวีปอเมริกาใต้ราว ๑๒ ล้านคน) โคโก้ ข้าวเจ้า **สัตว์** ได้แก่ วัว ม้า หมู แกะ เป็นสำคัญ **แร่** ได้แก่ ทองคำ เพชร ถ่านหิน และแมงกานีส เป็นสำคัญ รองลงไปคือ เหล็ก ทองแดง ทองคำขาว ไมคา **พืชผลจากป่า** ได้แก่ ยางรับเบอร์ ซึ่งเป็นสินค้าออกมาก บราซิลนัต ปาล์ม โรสวูด ไดวูด (ไม้ใช้ทำสีย้อมผ้า) เครื่องสมุนไพร และยางไม้ **การอุตสาหกรรม** มีโรงงานทอผ้าฝ้าย โรงงานทำน้ำตาล โรงงานโม่แป้ง โรงงานทำรองเท้า โรงงานมวนบุหรี่ เป็นต้น **การค้าขาย** สินค้าออกที่สำคัญ คือ กาแฟ โคโก้ ยางรับเบอร์ ชา น้ำตาล ฝ้าย หนังสัตว์ ไขสัตว์ ไม้ เพชร ทองคำ สินค้าเข้า ได้แก่ เครื่องเหล็ก เครื่องจักร ผ้าฝ้าย และสินค้าสำเร็จรูปอื่น ๆ

เมืองสำคัญ **ริโอเดจาเนโร** เป็นเมืองหลวงและเมืองท่าสำคัญ มีอ่าวจอดเรือดี เป็นเมืองสวยงามเมืองหนึ่งในทวีปอเมริกาใต้

เปอร์นามบูโค เป็นเมืองท่าสำคัญของบราซิล ส่งสินค้า น้ำตาล ฝ้าย หนังสัตว์

ซาโอเปาโล ปลูกกาแฟมากที่สุดในโลก เป็นเมืองใหญ่ที่สองของบราซิล มีโรงงานอุตสาหกรรมฝ้าย เครื่องแก้ว ถุงเท้า เครื่องเรือน โม่แป้ง มีการค้าขายมาก

บาเอีย เป็นเมืองท่าส่งฝ้าย

ปารา เป็นเมืองท่าส่งของป่า

มานาโอส เป็นเมืองสำคัญในลุ่มแม่น้ำแอมะซอน มีสินค้าสำคัญ คือ โคโก้ ยางรับเบอร์ บราซิลนัต และผลไม้

ดิอามันตินา อยู่ในลุ่มแม่น้ำซานฟรานซิสโค ระหว่างพืดเขาบรังคากับพืดเขาเอสปีญาโค เป็นเมืองศูนย์กลางของการอุตสาหกรรมเพชร

อาร์เจนตินา

ประเทศอาร์เจนตินา ตั้งอยู่ในตอนใต้ของทวีปอเมริกาใต้ มีเนื้อที่ ๑,๐๗๒,๗๔๕ ตารางไมล์ พื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบอันกว้างใหญ่มาก ภูมิภาคด้านตะวันตกเป็นที่ราบสูงประกอบด้วยภูเขาใหญ่ ๆ ในเทือกเขาแอนดีส ยอดเขาสูงที่สุดในทวีปอเมริกาใต้ซึ่งเป็นยอดภูเขาไฟที่ดับแล้ว ชื่อ อาคอนคากัว สูง ๒๒,๘๓๔ ฟุต ภาคตะวันออกเป็นทุ่งหญ้าใหญ่เรียกว่า ปามปาส มีแม่น้ำสำคัญ ๓ สาย ไหลมาจากภาคเหนือของประเทศอาร์เจนตินา คือ แม่น้ำ ปารานา แม่น้ำปารากวัย แม่น้ำอุรุกวัย ภาคใต้เป็นที่ราบสูง เรียกว่า ปาตาโกเนีย เป็นพื้นที่สูง ๆ ต่ำ ๆ มีทางน้ำเซาะระหว่างหุบเขาไหลผ่าน พื้นดินแห้งแล้งเป็นกรวดทรายโดยทั่วไป **ภูมิอากาศ** ภาคเหนืออากาศอบอุ่น ฝนตกชุกแถบลุ่มแม่น้ำปารานา ภาคใต้อากาศหนาว ฝนตกชุกและมีหมอกจัด **พลเมือง** มีประมาณ ๑๖,๑๐๗,๙๐๐ คน ส่วนมากเป็นชาวอินเดียนแดงและสเปญ **การปกครอง** สาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข **การอาชีพ** ทำการเพาะปลูกเป็นสำคัญ พืชที่ปลูกกันมากคือ ข้าวสาลี ข้าวโพด ข้าวโอ๊ต แฟลคซ์ อ้อย ฝ้าย ยาสูบ และองุ่น **สัตว์** อาร์เจนตินาเป็นแหล่งทำการเลี้ยงสัตว์มากแห่งหนึ่ง สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ ได้แก่ วัว แกะ ม้า แพะ และหมู **แร่** ได้แก่ ทองคำ เงิน ทองแดง ตังสเตน ถ่านหิน และปิโตรเลียม **ป่าไม้** ประมาณ ๓๐% ของเนื้อที่ประเทศมีป่าปกคลุม แถบเชิงเขาในบริเวณที่ราบกรานชาโกอุดมด้วยป่าไม้ **การอุตสาหกรรม** ไม่สู้เจริญนัก มีโรงงานทำน้ำตาล โรงงานทำสุรา โรงงานโม่แป้ง โรงงานเนื้อสัตว์ **การค้าขาย** สินค้าออกที่สำคัญคือ ข้าวสาลี ข้าวโพด เนื้อวัว เนื้อแกะ ขนแกะ และหนังสัตว์ สินค้าเข้า ได้แก่ เครื่องเหล็ก เครื่องจักร เครื่องนุ่งห่ม เครื่องใช้ในการกสิกรรม และวัตถุประดิษฐ์อื่น ๆ

เมืองสำคัญ บูเอโนสไอเรส เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า เป็นศูนย์กลางของการค้าขาย เป็นเมืองใหญ่ที่สุดในทวีปอเมริกาใต้ เป็นศูนย์กลางของการคมนาคมในประเทศอาร์เจนตินา ส่งสินค้า เนื้อสัตว์ ข้าว ขนแกะ และหนังสัตว์

ลาพลาตา เป็นเมืองท่า ตั้งอยู่ริมอ่าวริโอ เดลาพลาตา

คอร์โดบา เป็นเมืองศูนย์กลางของการอุตสาหกรรมและการค้าขาย มีมหาวิทยาลัยเก่าแก่ในอเมริกา

ชิลี

ประเทศชิลี มีอาณาเขตแคบ ๆ ยาวเรียบริมฝั่งทะเลทางด้านมหาสมุทรปาซิฟิก ในทวีปอเมริกาใต้ มีเนื้อที่ ๒๘๖,๓๒๒ ตารางไมล์ พื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูงประกอบด้วยภูเขาแอนดีส ภาคเหนือแห้งแล้ง ปลูกพืชพันธุ์ไม่ใคร่ได้ ภาคกลางเป็นหุบเขา มีธารน้ำไหลผ่าน ทำการเพาะปลูกได้ ภาคใต้มีป่าไม้มาก **ภูมิอากาศ** ภาคเหนืออากาศแห้งแล้ง ภาคกลาง อากาศอบอุ่น มีฝนตกชุก ภาคใต้หนาว มีฝนชุก **พลเมือง** มีประมาณ ๕,๓๘๙,๕๐๐ คน ส่วนมากเป็นชาวยุโรป **การปกครอง** สาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข **การอาชีพ พืช** ทำการเพาะปลูกกันในภาคกลาง ได้แก่ ข้าวสาลี ถั่วต่าง ๆ ข้าวโอ๊ต ข้าวโพด มันฝรั่ง ผักต่าง ๆ ผลไม้ **สัตว์** ได้แก่ วัว ม้า แกะ แพะ และหมู **แร่** ที่สำคัญคือ ไนเตรต มีในภาคเหนือมากที่สุดในโลก (ใช้ทำปุ๋ยปลูกต้นไม้) ภาคใต้ ได้แก่ ถ่านหิน ทองแดง เงิน ทองคำ เหล็ก โคบอลต์ (แร่สีน้ำเงินแก่) แมงกานีส เกลือกำมะถัน **ป่าไม้** มีกว่า ๙,๐๐๐,๐๐๐ เอเคอร์ อยู่ในภาคกลางและติดต่อลงมาในภาคใต้ถึงแหลมฮอร์น

เมืองสำคัญ *ซันติอาโก* เป็นเมืองหลวง เป็นเมืองใหญ่ในทวีปอเมริกาใต้ มีสถานที่สำคัญหลายแห่ง เช่น มีโบสถ์สวยงาม ที่ร่างกฎหมายแห่งชาติ พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ และหอสมุดแห่งชาติ

วัลปาไรโซ เป็นเมืองท่าสำคัญ *โคปีอาโป* เป็นศูนย์กลางของการขุดแร่ เงิน และแร่ทองแดง *คอนเซปซิโอน* เป็นเมืองท่า และเป็นศูนย์กลางการค้าขาย *วัลดเวีย* เป็นเมืองท่า

เวเนซุเอลา

ประเทศเวเนซุเอลา ตั้งอยู่ทางเหนือของทวีปอเมริกาใต้ มีเนื้อที่ ๓๕๒,๑๔๑ ตารางไมล์ พลเมือง ๔,๓๑๕,๐๐๐ คน พื้นที่ตอนเหนือและตอนใต้เป็นที่ราบสูงประกอบด้วยภูเขา ตอนกลางเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำโอริโนโค เรียกว่า ลานอส ภูมิอากาศร้อนและมีฝนตกชุก การปกครอง สาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข **การอาชีพ** ทำการเพาะปลูกเป็นสำคัญ **พืช** ที่ปลูกกันมากคือ กาแฟ โคโก้ ข้าวเจ้า ข้าวโพด ข้าวสาลี ข้าวบาเลย์ ถั่วต่าง ๆ มันฝรั่ง ผักต่าง ๆ ยาสูบ **สัตว์** สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ ได้แก่ วัว แกะ แพะ ม้า ลา หมู **แร่** แร่ที่สำคัญ ได้แก่ ทองคำ ทองแดง เงิน เหล็ก อัสฟัลต์ ปิโตรเลียม เกลือ ถ่านหิน เวเนซุเอลาเป็นประเทศที่ขุดปิโตรเลียมได้มากที่สุดในทวีปอเมริกาใต้ แหล่งปิโตรเลียมอยู่แถบทะเลสาบมาราไคโบ ตรงแผ่นดินสันดอนของแม่น้ำโอริโนโค และใกล้ ๆ กับปากแม่น้ำซันฮวน **ป่าไม้** ราวครึ่งหนึ่งของเนื้อที่ประเทศปกคลุมด้วยป่าไม้ ไม้ที่สำคัญคือ ยางรับเบอร์ ไม้ซุง ไดวูด ซิงโคนา และเครื่องสมุนไพร **การอุตสาหกรรม** ที่สำคัญ ได้แก่ การทอผ้า การทำกระสอบ การทำไม้ขีด เป็นต้น **การค้าขาย** สินค้าออกที่สำคัญคือ ปิโตรเลียม กาแฟ โคโก้ เนื้อสัตว์และหนังสัตว์

เมืองสำคัญ *คารากัส* เป็นเมืองหลวง จัดว่าเป็นเมืองสวยงามเมืองหนึ่ง *มาราไคโบ* เป็นศูนย์กลางของการขุดน้ำมันปิโตรเลียมที่สำคัญแห่งหนึ่งในโลก เป็นเมืองท่า ส่งสินค้ากาแฟ มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก *โบลิวา* เป็นเมืองใหญ่อยู่ในลุ่มแม่น้ำโอริโนโค

โคลัมเบีย

ประเทศโคลัมเบีย ตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงเหนือของทวีปอเมริกาใต้ มีเนื้อที่ ๔๓๙,๘๒๕ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๙,๙๐๕,๗๐๐ คน **พื้นที่** ทางภาคเหนือและตะวันตกเป็นที่ราบสูงประกอบด้วยพืดเขาแอนดีส ทางภาคตะวันออกเป็นที่ราบอยู่ในลุ่มแม่น้ำโอริโนโค (ยาว ๑,๖๐๐ ไมล์) ฝั่งทะเลของประเทศโคลัมเบียมีท่าจอดเรือดีสองสามแห่งในอ่าวดาเรียน **ภูมิอากาศ** ค่อนข้างร้อนมีฝนตกชุก **การปกครอง** สาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข **การอาชีพ** ทำการเพาะปลูกเป็นสำคัญ พืชที่ปลูกมากคือ กาแฟ รองลงไปคือ กล้วย ยาสูบ อ้อย ข้าวโพด และข้าวสาลี **สัตว์** ได้แก่ วัว ม้า หมู แพะ เป็นต้น **ป่าไม้** เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองที่อาศัยแถบเชิงเขา พืชผลที่ได้จากป่าคือ ยางรับเบอร์ ซีดาร์ ไดวูด (ไม้ใช้ทำสีย้อมผ้า) ซิงโคนา (ใช้เปลือกทำยาควินนิน) **แร่** มีแร่ต่าง ๆ อุดม เช่น ทองคำ เงิน เกลือ ถ่านหิน และปิโตรเลียม **การประมง** เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองที่อาศัยอยู่ตามริมฝั่งทะเลและตามเกาะต่าง ๆ มีการงมหอยมุกกันเป็นสำคัญ **การอุตสาหกรรม** ที่มีชื่อเสียงคือ การทำหมวกปานามา นอกจากนี้มีโรงงานทำเครื่องเหล็ก โรงงานหล่อ โรงงานทำเครื่องแก้ว โรงงานทำรองเท้า โรงงานโม่แป้ง

เมืองสำคัญ **โบโกตา** เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่ในแหล่งอุตสาหกรรมและกสิกรรม เป็นเมืองสวยงามเมืองหนึ่งในทวีปอเมริกาใต้

เมเดลยิน เป็นศูนย์กลางการปลูกกาแฟและการขุดแร่ มีโรงงานอุตสาหกรรมหลายแห่ง

คาตาจีนา เป็นเมืองท่า ส่งสินค้า วัว หมู ยาสูบ และไม้

ทวีปอัฟริกา
มาตราส่วน
๕๐๐
๑๐๐๐ ไมล์
ท วี ป ยุ โ ร ป
ฝรั่งเศส
สเปญ
ลิสบอน
ยิบรัลตา
อิตาลี
ยูโกสลาเวีย
รูมาเนีย
บัลกาเรีย
ทะเลดำ
ตุรกี
กรีซ
ไซปรัส
ครีต
ซีเรีย
อิรัก
เปอร์เซีย
เตหะราน
อาหรับ
เม็กกะ
อ่าวเปอร์เซีย
มัสกัต
เอเดน
อ่าวเอเดน
คูเรียมาเรีย
โซโกตรา
ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
อะเลกซานเดรีย
มาเดรา
คาซาบลังกา
โมร็อกโก
แอลเจียร์
ตูนิส
อัลจีเรีย
ตริโปลี
ลิเบีย
มูรซุค
อียิปต์
ไคโร
อาสวาน
ปอร์ตซาอิด
สุเอซ
หมู่เกาะคานารี
ริโอเดโอโร
มอริตาเนีย
ทะเลทราย สะฮารา
ทรอปิค ออฟ แคนเซอร์
ทิมบักตู
ไนเจอร์
เซเนกัล
เคปเวิร์ด
แบเทอร์สต์
ฟรีเตาน
เซียราเลโอน
มันโรเวีย
ไลบีเรีย
ไนจีเรีย
ลากอส
คองโก
แคเมรูน
ฟอร์ต ลามี
อัฟริกากลาง
ซูดาน
คาร์ทูม
เอลฟาเชอร์
แอดดิส อะเบบา
อะบิสสิเนีย
เคนยา
ไนโรบี
มอมบาซา
แซนซิบาร์
ดาร์ เอส ซาลาม
ตันกันยิกา
อูกันดา
ส. วิกตอเรีย
ส. ตันกันยิกา
เบลเยียม
ลีโอโปลด์วิล
บราซซาวิล
กินี (เสปญ)
โบมา
โลอันดา
แองโกลา
เบนกัวลา
มอสซาเมดีส
โรดีเซียเหนือ
โรดีเซียใต้
โมซัมบิก
มาดากาสการ์
ตามาตาฟ
อันตานานาริโว
มอริเชียส
เรอูนยอง
เซเชลส์
อะมิรันเต
อัฟริกาตะวันตกเฉียงใต้
สหภาพ
อัฟริกาใต้
ลูเดอริตซ์
ปอร์ต นอลลอต
โจฮันเนสเบอร์ก
พีเตอร์มาริตซ์เบอร์ก
เคปทาวน์
แหลม กู๊ดโฮป
มหาสมุทร
อัตลันติก
อัสเซนชัน
เซ็นต์เฮเลนา
ทรอปิค ออฟ แคปริคอร์น
มหาสมุทร
อินเดีย
๒๐
๐
๒๐
๔๐
๖๐

ทวีปอัฟริกา

อาณาเขต ทิศเหนือ จดทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ทิศตะวันออก จดทะเลแดงและมหาสมุทรอินเดีย ทิศตะวันตก จดมหาสมุทรอัตลันติก

ขนาด มีเนื้อที่ประมาณ ๑๑,๖๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์

ฝั่งทะเล ยาวประมาณ ๑๖,๐๐๐ ไมล์

แหลม :– แหลมบอน (อยู่ทางเหนือ) แหลมเดลกาโด (อยู่ทางตะวันออก) แหลมกูดโฮป (อยู่ทางใต้) แหลมแวร์เด (อยู่ทางตะวันตก)

อ่าว :– อ่าวซิดรา อ่าวเอเดน อ่าวกินี

เกาะ :– เกาะมาเดรา (โปรตุเกส) เกาะคานารี (สเปญ) เกาะเคปแวร์เด (โปรตุเกส) เกาะอัสเซนชัน และเกาะเซนต์เฮเลนา (อังกฤษ) เกาะมาดากัสการ์ (ฝรั่งเศส) เกาะมอริเชียส (อังกฤษ) เกาะอะมิรันเต (อังกฤษ) เกาะเซเชลส์ และเกาะโซโกตรา (อังกฤษ)

*เกาะมาดากัสการ์ เป็นเกาะใหญ่ที่สามในโลก เนื้อที่ ๒๒๘,๐๐๐ ตารางไมล์ พื้นที่เต็มไปด้วยภูเขา มีที่ราบแถบริมทะเล

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูงทั่วไป มีภูเขาเป็นวงล้อมตามริมฝั่งทะเลเกือบรอบทวีป

ภูเขา :– ภูเขาแอตลาส (อยู่ทางเหนือ) ภูเขาคอง ภูเขาคาเมรูน (อยู่ทางตะวันตก) ภูเขานิเอเวลด์ (อยู่ทางใต้) ภูเขาดราเคนสเบอร์ก ภูเขาตันกันยิกา ภูเขาซาเมน (อยู่ทางตะวันออก)

ทะเลทราย :– ทะเลทรายสะฮารา เป็นทะเลทรายใหญ่ที่สุดในโลก มีเนื้อที่ ๒,๕๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์ ทะเลทรายใหญ่รองลงมาคือ ทะเลทรายกาลาฮารี ทะเลทรายลิเบีย ทะเลทรายนูเบียน

ที่ราบสูง :– ที่ราบสูงคองโก ที่ราบสูงอะบิสสิเนีย ที่ราบสูงระหว่างทะเลทรายสะฮารากับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

แม่น้ำ :– แม่น้ำไนล์ (ยาว ๔,๐๐๐ ไมล์) เป็นแม่น้ำยาวที่สุดในโลก แม่น้ำคองโก (ยาว ๒,๙๐๐ ไมล์) แม่น้ำไนเจอร์ (ยาว ๒,๖๐๐ ไมล์) แม่น้ำซัมเบซี (ยาว ๑,๖๐๐ ไมล์) แม่น้ำลิมโปโป แม่น้ำออเรนซ์ แม่น้ำเซเนกัล

ทะเลสาบ :– ทะเลสาบวิคตอเรีย เนื้อที่ ๒๖,๘๒๘ ตารางไมล์ เป็นทะเลสาบใหญ่ที่สุดในทวีปอัฟริกา ทะเลสาบตันกันยิกา เนื้อที่ ๑๒,๓๕๕ ตารางไมล์

ภูมิอากาศ มีอากาศร้อนและแห้งแล้งโดยทั่วไป

โภคทรัพย์ พืช พืชที่สำคัญคือ ปาล์ม อ้อย ข้าว ข้าวโพด ฝ้าย ยางพารา กาแฟ ส้ม สับปะรด มะขาม

แร่ แร่ที่สำคัญคือ ทองคำ มีมากในตรานสวาล สุดาน ฝั่งกินี (โกลด์โคสต์) และฝั่งซันซิบาร์ เพชร มีมากที่เคปออฟ กูดโฮป นอกจากนี้มีทองแดง เงิน เหล็ก ตะกั่ว เกลือ

สัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ แกะ แพะ อูฐ ม้า วัว ควาย ส่วนแกะและแพะเลี้ยงมากในโมร็อกโก และสหภาพอัฟริกาใต้ สัตว์ป่ามีมากแถบศูนย์สูตร เช่นสิงห์โต แรต ช้าง ม้าลาย เสือ ยีราฟ ลิง จระเข้

พลเมือง มีประมาณ ๑๗๓,๐๐๐,๐๐๐ คน

ประเทศต่าง ๆ ในทวีปอัฟริกา มีหลายประเทศ แต่ที่เป็นประเทศเอกราชมีน้อย ส่วนมากเป็นประเทศอาณานิคมหรือในอารักขาของชาติต่าง ๆ ในทวีปยุโรปแทบทั้งสิ้น ดังต่อไปนี้

ประเทศเอกราช :—

อิยิปต์ มีเนื้อที่ ๓๘๓,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมือง ๑๗,๘๑๘,๕๐๐ คน การปกครองระบอบประชาธิปไตย โภคทรัพย์ พืช ได้แก่ ข้าวเจ้า ฝ้าย อ้อย ข้าวสาลี ข้าวบาเลย์ ข้าวโพด ผักต่าง ๆ อินทผาลัม ส้ม องุ่น โอลีฟ แร่ ได้แก่ ทองคำ มีแถบทะเลแดง โซดาคาบอร์เนต มีแถบทะเลสาบนาตรอน ปิโตรเลียม มีใกล้อ่าวสุเอซ สัตว์ ได้แก่ อูฐ ม้า ลา วัว ปลา (มีชุกชุมในแม่น้ำไนล์) การอุตสาหกรรมที่สำคัญ คือ โรงงานฝ้าย โรงงานกลั่นน้ำมันจากพืช โรงงานทำสะบู่ โรงงานมวนบุหรี่ โรงงานสีข้าวและโม่แป้ง เมืองสำคัญ คือ ไคโร เป็นเมืองหลวงและเป็นเมืองใหญ่ที่สุดในทวีปอัฟริกา อะเลกซานเดรีย เป็นเมืองท่าสำคัญตั้งอยู่บนฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

*คลองสุเอซ เป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญเชื่อมทะเลแดง กับ ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ย่นทางเดินเรือจากยุโรปมาอาเซีย โดยไม่ต้องอ้อมแหลม กูดโฮป ขุดเมื่อ พ.ศ. ๒๔๐๒ ถึง พ.ศ. ๒๔๑๒ เฟอร์ดินันด์ เดอเลสเซปส์ นายช่างชาวฝรั่งเศสเป็นผู้ขุด สิ้นเงินราว ๑๒๗,๐๐๐,๐๐๐ เหรียญ

ลิเบเรีย มีเนื้อที่ ๔๓,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมือง ๑,๕๐๐,๐๐๐ คน การปกครองสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดี สินค้าสำคัญ ได้แก่ กาแฟ น้ำมันปาล์ม โกโก้ เครื่องเทศ ปอ มันโรเวีย เป็นเมืองหลวง

อะบิสสิเนีย มีเนื้อที่ ๓๕๐,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมือง ๗,๕๐๐,๐๐๐ คน การปกครองประชาธิปไตย โภคทรัพย์ พืช ได้แก่ กาแฟ ข้าวบาเลย์ ข้าวสาลี ยาสูบ ฝ้าย อ้อย ฮอบ อินทผาลัม แร่ ได้แก่ เหล็ก ทองคำ เงิน ทองแดง เกลือ กำมะถัน ถ่านหิน สัตว์ ได้แก่ วัว แกะ แพะ ม้า และลา แอดดิสอะบาบา เป็นเมืองหลวง

สหภาพอัฟริกาใต้ เป็นประเทศในเครือจักรภพอังกฤษ มีรัฐต่าง ๆ รวมกัน คือ เคป ออฟ กูดโฮป ตรานสวาล นาตาล ออเรนซ์ ฟรีสเตต มีเนื้อที่ ๔๗๒,๕๐๐ ตารางไมล์ พลเมือง ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ทองคำ (มีมากที่สุดในโลก) เพชร ข้าวสาลี ผลไม้ต่าง ๆ วัว แกะ ปริตอเรีย เป็นเมืองหลวง โจฮันเนสเบอร์ก เป็นเมืองใหญ่ และเป็นแหล่งหาแร่ทองคำ

ประเทศอาณานิคมหรือในอารักขา

๑. ของอังกฤษ :—

ไนเจเรีย เนื้อที่ ๓๗๒,๖๗๔ ตารางไมล์ พลเมือง ๒๒,๕๘๗,๕๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ โกโก้ หนังสัตว์ น้ำมันปาล์ม กาแฟ ลากอส เป็นเมืองหลวง

โซมาลิแลนด์ เนื้อที่ ๖๘,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมือง ๓๔๔,๗๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ หนังสัตว์ ยางไม้ วัว แกะ เบอเบอรา เป็นเมืองหลวง

สุดาน เนื้อที่ ๙๖๙,๖๐๐ ตารางไมล์ พลเมือง ๗,๓๐๐,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ยางอาระบิก งาช้าง ขนนกกระจอกเทศ ฝ้าย หนังสัตว์ ทองคำ ข้าวมิลเลต คาร์ตูม เป็นเมืองหลวง

เซียราเลโอน เนื้อที่ ๓๑,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมือง ๑,๖๗๒,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ น้ำมันปาล์ม เพชร ทองคำ ฟรีเตาน์ เป็นเมืองหลวง

โกลด์โคสต์ เนื้อที่ ๙๑,๘๔๓ ตารางไมล์ พลเมือง ๔,๕๐๐,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ โกโก้ (มีมากที่สุดในโลก) ทองคำ เพชร อักกรา เป็นเมืองหลวง

ยูกันดา เนื้อที่ ๙๓,๙๘๑ ตารางไมล์ พลเมือง ๓,๙๕๐,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ฝ้าย กาแฟ หนังสัตว์ เอนเตบ เป็นเมืองหลวง

คีนยา เนื้อที่ ๒๒๔,๙๖๐ ตารางไมล์ พลเมือง ๓,๖๙๘,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ กาแฟ หนังสัตว์ ไนโรบี เป็นเมืองหลวง

ตันกันยิกา เนื้อที่ ๓๖๓,๕๔๘ ตารางไมล์ พลเมือง ๕,๒๕๘,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ กาแฟ ถั่ว ป่าน ปอ หนังสัตว์ ดาร์เอสซาลาม เป็นเมืองหลวง

โรดีเซียเหนือ เนื้อที่ ๒๘๐,๓๒๐ ตารางไมล์ พลเมือง ๑,๖๕๘,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ทองแดง ตะกั่ว โคบัลต์ ลูซากา เป็นเมืองหลวง

โรดีเซียใต้ เนื้อที่ ๑๕๐,๓๕๔ ตารางไมล์พลเมือง ๑,๔๕๓,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ทองคำ ยาสูบ ซอลสเบอรี เป็นเมืองหลวง

กัมเบีย เนื้อที่ ๔,๐๖๘ ตารางไมล์ พลเมือง ๒๒๘,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ถั่ว และน้ำมันผลไม้ แบเทอร์สต์ เป็นเมืองหลวง

นอกจากนี้ยังมีประเทศที่อยู่ในอารักขาของอังกฤษอีก เช่น บาซูโตแลนด์ เบซูอานาแลนด์ สวาซิแลนด์ และอัฟริกาตะวันตกเฉียงใต้

๒. ของฝรั่งเศส

อัฟริกาตะวันตก มีอาณาเขตกว้างใหญ่ แต่เป็นทะเลทรายโดยมาก สินค้าสำคัญ คือ ข้าว ฝ้าย กาแฟ โคโก้ มะพร้าว

อัลเจเรีย เนื้อที่ ๘๔๗,๘๑๘ ตารางไมล์ พลเมือง ๘,๘๘๓,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ เหล้าองุ่น แกะ อัลเจร์ เป็นเมืองหลวง

ตูนิส เนื้อที่ ๖๓,๖๑๖ ตารางไมล์ พลเมือง ๓,๐๐๐,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ข้าวสาลี แกะ เหล้าองุ่น ตูนิส เป็นเมืองหลวง

โมร็อกโก เนื้อที่ ๒๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมือง ๗,๕๐๐,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ฟอสเฟต ข้าวสาลี ขนแกะ หนังสัตว์ คาซาบลังกา เป็นเมืองหลวง

โซมาลิแลนด์ (อยู่ตรงปากช่องทะเลแดง) เนื้อที่ ๕,๗๙๐ ตารางไมล์ พลเมือง ๔๖,๓๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ กาแฟ หนังสัตว์ จิบูติ เป็นเมืองหลวง

คาเมรูน เนื้อที่ ๑๖๖,๔๘๘ ตารางไมล์ พลเมือง ๒,๘๐๐,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ ถั่วลิสง น้ำมันปาล์ม หนังสัตว์ โคโก้ ยาอุนเด เป็นเมืองหลวง

อัฟริกากลาง มีแคว้นเล็ก ๆ หลายแคว้นรวมกัน สินค้าสำคัญ คือ ยางพารา กาแฟ งาช้าง โคโก้ หนังสัตว์ มะพร้าว ฝ้าย บราซซาวิลล์ เป็นเมืองหลวง

เกาะมาดากัสการ์ เนื้อที่ ๒๒๘,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมือง ๔,๑๘๘,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ กาแฟ น้ำตาล หนังสัตว์ วานิลลา อันตานานาริโว เป็นเมืองหลวง

๓. ของเบลเยียม

คองโกเบลเยียม เนื้อที่ ๙๒๕,๐๐๐ ตารางไมล์ สินค้าสำคัญ คือ ทองคำ ทองแดง ฝ้าย ดีบุก เพชร กาแฟ งาช้าง ยางพารา เลโอโปลด์วิลล์ เป็นเมืองหลวง

๔. ของโปรตุเกส

โมซัมบิก เนื้อที่ ๒๙๗,๘๐๐ ตารางไมล์ พลเมือง ๕,๐๐๐,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ น้ำตาล ทองคำ เนื้อมะพร้าวแห้ง ลอเรนโซมาร์เกวส์ เป็นเมืองหลวง

แองโกลา เนื้อที่ ๔๘๔,๗๒๘ ตารางไมล์ พลเมือง ๔,๐๐๐,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ กาแฟ ข้าวโพด เพชร น้ำตาล เนื้อมะพร้าวแห้ง โลอันดา เป็นเมืองหลวง

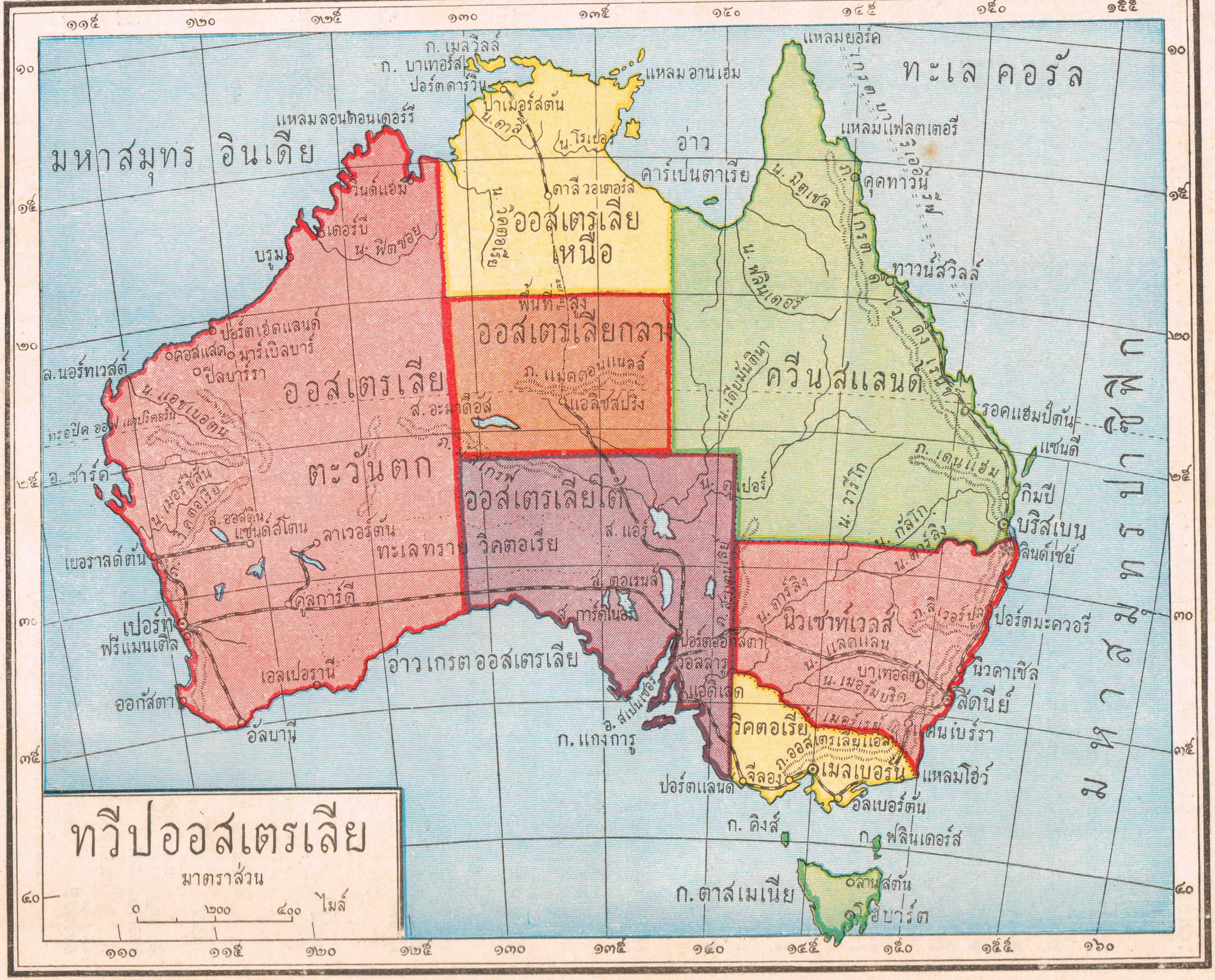
๕. ของอิตาลี

ลิเบีย เนื้อที่ ๖๓๓,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมือง ๘๘๘,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ ข้าวสาลี ข้าวบาเลย์ อินทผาลัม เกลือ ตริโปลี เป็นเมืองหลวง (เวลานี้อังกฤษยึดครอง)

โซมาลิแลนด์ เนื้อที่ ๑๙๐,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมือง ๑,๒๐๐,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญมี ฝ้าย หนังสัตว์ กาแฟ โมกาดิสซิโอ เบนเมืองหลวง (เวลานี้อังกฤษยึดครอง)

อิริเตรีย เนื้อที่ ๔๕,๗๙๓ ตารางไมล์ พลเมือง ๕๘๖,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ กาแฟ ทองคำ หนังสัตว์ ฝ้าย อัสมารา เป็นเมืองหลวง (เวลานี้อังกฤษยึดครอง)

๖. ของสเปญ :— ได้แก่ โมร็อกโก (ส่วนของสเปญ) เมือง เตตวน เป็นเมืองหลวง ริโอเดโอโร อิฟนี ซึ่งเป็นแคว้นเล็ก ๆ สินค้าสำคัญ คือ กาแฟ องุ่น ข้าวโพด และหนังสัตว์

ทวีปออสเตรเลีย
มาตราส่วน
๐ ๒๐๐ ๔๐๐ ไมล์
มหาสมุทร อินเดีย
ทะเล คอรัล
มหาสมุทรปาซิฟิก
ออสเตรเลีย ตะวันตก
ออสเตรเลีย เหนือ
ออสเตรเลียกลาง
ออสเตรเลียใต้
ควีนสแลนด์
นิวเซาท์เวลส์
วิคตอเรีย
ก. ตาสเมเนีย
อ่าวเกรตออสเตรเลีย
อ่าว คาร์เปนตาเรีย
ทะเลทราย วิคตอเรีย
ก. เมลวิลล์
ก. บาเทอร์สต์
ปอร์ตดาร์วิน
ปาเมอร์สตัน
แหลม อานเฮ็ม
แหลมลอนดอนเดอร์รี
แหลมยอร์ค
แหลมแฟลตเตอรี
คุคทาวน์
ทาวน์สวิลล์
รอคแฮมป์ตัน
แซนดี
กิมปี
บริสเบน
ลินด์เซย์
ปอร์ตมะควอรี
นิวคาเซิล
ซิดนีย์
แคนเบร์รา
แหลมโฮ์ว
อัลเบอร์ตัน
เมลเบอร์น
จีลอง
ปอร์ตแลนด์
ก. คิงส์
ก. ฟลินเดอร์ส
ลานส์ตัน
โฮบาร์ต
ก. แกงการู
แอดิเลด
ปอร์ตออกัสตา
ส. แอร์
ส. ตอเรนส์
ส. อะมาดิอัส
แอลิซสปริง
ดาลี วอเตอร์ส
วินด์แฮม
เดอร์บี
บรูม
ปอร์ตเฮ็ดแลนด์
คอสแสค
มาร์เบิลบาร์
ปิลบาร์รา
ล. นอร์ทเวสต์
อ. ชาร์ค
เยอราลด์ตัน
ลาเวอร์ตัน
คุลการ์ดี
เปอร์ท
ฟรีแมนเติล
ออกัสตา
อัลบานี
เอลเปอรานซ์

ทวีปออสเตรเลีย

อาณาเขต ทิศเหนือ และ ทิศตะวันตก จดมหาสมุทรอินเดีย
ทิศตะวันออก จดมหาสมุทรปาซิฟิก
ทิศใต้ จดมหาสมุทรอัตลันติก

ขนาด ทวีปออสเตรเลีย เป็นทวีปเล็กที่สุด มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์

ฝั่งทะเล ยาวประมาณ ๑๒,๒๐๐ ไมล์ ไม่ใคร่เว้าแหว่งมากเหมือนอย่างฝั่งทะเลของทวีปยุโรป เกรตบาริเออร์รีฟ เป็นแนวหินปะการัง จากแหลมยอร์คถึงแหลมแซนดี้ ยาวประมาณ ๑,๒๕๐ ไมล์

แหลม :— แหลมอาเนเฮ่ม แหลมยอร์ค (ทางเหนือ) แหลมแฟลตเตอรี่ แหลมแซนดี้ แหลมโฮ่ว (ทางตะวันออก) แหลมวิลสันส์โปรมอนตอรี่ แหลมออตเวย์ (ทางใต้ใกล้เมืองเมลเบอร์น) แหลมลอนดอนเดอร์รี่ แหลมนอร์ตเวสต์ (ทางตะวันตก)

อ่าว :— อ่าวคาร์เปนตาเรีย อ่าวชาร์ค อ่าวเกรตออสเตรเลีย อ่าวสเปนเซอร์

เกาะ :— เกาะแซนดี้ เกาะคิงส์ หมู่เกาะฟลินเดอร์ส เกาะแกงการู

ลักษณะภูมิประเทศ **ภูเขา** :— ภูเขาใหญ่ ๆ อยู่ทางริมฝั่งทะเลด้านตะวันออกของทวีป เช่น ภูเขาออสเตรเลียแอลป์ ภูเขาลิเวอร์ปูล ภูเขานิวอิงแลนด์ รวมเรียกว่า ภูเขาเกรตดิไวดิงเรนซ์ มียอดลินด์เซย์ สูง ๕,๕๐๐ ฟุต ทางทิศตะวันออกของเทือกเขาอันยาวยืดนี้ เป็นที่ราบชายทะเล มีฝนตกชุก อากาศดี อุดมด้วยการเพาะปลูก มีบ้านเมืองตั้งอยู่เรียงรายอย่างหนาแน่น นอกจากนี้มีภูเขาสะแตนเลย์ ภูเขาแมคดอนแนลด์ ภูเขามัสเกรฟ ภูเขาวิคตอเรีย เป็นต้น

ที่ราบสูง :— อยู่ทางทิศตะวันตก มีบริเวณกว้างใหญ่กว่าครึ่งของพื้นที่ทวีปนี้ อากาศแห้งแล้งมาก ไม่ใคร่มีผู้คนอยู่ มีทะเลทรายวิคตอเรีย เป็นทะเลทรายใหญ่ในภาคนี้ ตามริมฝั่งทะเลเป็นที่ราบต่ำขนาดย่อม ๆ

ที่ราบ :— อยู่ระหว่างที่ราบสูงตะวันออกกับทะเลทรายทางทิศตะวันตก คืออยู่ตอนกลาง ๆ ทวีป ในลุ่มแม่น้ำเมอร์เรย์ แม่น้ำคูเปอร์ ตอนใต้ที่ราบนี้อุดมสมบูรณ์ด้วยการเพาะปลูก

แม่น้ำ :— มีน้อย และมักแห้งในฤดูแล้ง แม่น้ำสำคัญคือ แม่น้ำเมอร์เรย์ มีแควดาร์ลิงแลคแลน เมอรัมบิดจ์ เป็นต้น แม่น้ำบางสายไหลลงสู่ทะเลสาบ เช่นแม่น้ำคูเปอร์ แม่น้ำเดียมันตินา เป็นต้น

ทะเลสาบ :— ทะเลสาบอะเลกซานดรีนา (ที่ปากแม่น้ำเมอร์เรย์) ทะเลสาบแอร์ ทะเลสาบตอเรนซ์ ทะเลสาบการ์ดเนอร์ ทะเลสาบอะมาดิอัส ทะเลสาบออสติน ทะเลสาบโดยมากไม่มีทางออกทะเล พอถึงฤดูร้อนน้ำมักแห้ง

ภูมิอากาศ ภาคเหนือมีอากาศคล้ายคลึงกับไทย ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงใต้มีอากาศอบอุ่น ในแถบที่ราบสูงมีอากาศร้อนและแห้งแล้ง

โภคทรัพย์ **พืช** พืชที่ปลูกกันมากคือ ข้าวสาลี ข้าวโอ๊ต อ้อย ข้าวโพด มันฝรั่ง องุ่น แอปเปิล แพร์ เป็นต้น

แร่ แร่ที่สำคัญคือ **ทองคำ** มีในวิคตอเรียและนิวเซาท์เวลส์ **ทองแดง** มีในออสเตรเลียใต้ **ถ่านหิน** มีในนิวเซาท์เวลส์ ควีนส์แลนด์ และวิคตอเรีย **ดีบุก** มีในนิวเซาท์เวลส์

สัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญคือ แกะ วัว ม้า ไก่ หมู การผสมพันธุ์ม้าเทศขึ้นชื่อว่าดีที่สุด

ป่าไม้ มีในแถบเหนือและตะวันออก ไม้ที่สำคัญคือ ต้นยูคาลิปตัส ต้นสน ป่าไม้ในแถบตะวันตก เป็นต้นไม้เตี้ย ๆ โดยมาก

การคมนาคม มีทางรถไฟยาวประมาณ ๒๙,๐๐๐ ไมล์

พลเมือง มีประมาณ ๗,๓๕๓,๐๐๐ คน เป็นชาวอังกฤษแทบทั้งสิ้น

การปกครอง มีรัฐต่าง ๆ ๖ รัฐ จัดการปกครองตนเองรูปสหพันธรัฐในเครือจักรวรรดิอังกฤษ เมืองแคนเบอร์รา เป็นที่ตั้งรัฐบาลกลาง

๑. **นิวเซาท์เวลส์** สินค้าสำคัญคือ แกะ วัว ถ่านหิน ข้าวสาลี ผลไม้ต่าง ๆ **สิดนีย์** เป็นเมืองหลวง และเป็นเมืองท่าเรือใหญ่ที่สุด

๒. **วิคตอเรีย** มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก สินค้าสำคัญคือ ข้าวสาลี ผลไม้ ทองคำ ขนแกะ เครื่องกระป๋อง **เมลเบอร์น** เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า

๓. **ควีนสแลนด์** สินค้าสำคัญคือ ทองคำ ถ่านหิน ขนแกะ เนื้อสัตว์ **บริสเบน** เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า

๔. **ออสเตรเลียใต้** พื้นที่ส่วนมากเป็นทะเลทราย มีที่ราบตามริมฝั่งทะเล สินค้าสำคัญคือ ข้าวสาลี องุ่น ขนแกะ ผลไม้ เนย นม **แอดิเลด** เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า

๕. **ออสเตรเลียเหนือ** อยู่ในแถบร้อน สินค้าสำคัญคือ ทองคำ ผลไม้เมืองร้อน **ปอร์ตดาวิน** เป็นเมืองหลวง

๖. **ออสเตรเลียตะวันตก** สินค้าสำคัญคือ ทองคำ ทองแดง ตะกั่ว ข้าวสาลี ขนสัตว์ ไม้ **เปอร์ท** เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า

พิมพ์ที่ไทยวัฒนาพานิช (แผนกการพิมพ์)
เลขที่ ๘๙๑ ถนนพระราม ๑ อำเภอปทุมวัน พระนคร
บุญพริ้ง ต. สุวรรณ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา ๒๔๙๔